

Debattartikel från Socialdepartementet

Barn ska få växa upp utan våld

Publicerad 14 februari 2018

Aftonbladet Debatt onsdagen den 14 februari 2018 I dag är det Alla hjärtans dag. En dag för vänskap och kärlek. I såväl Sverige som internationellt är det fortfarande alltför många barn som inte ges den rätten de har – till ett liv utan våld. Detta måste vi ändra på. Låt alla hjärtans dag bli dagen då vi samlar kraft och ökar takten i arbetet för att alla barn, flickor och pojkar, ska få växa upp utan våld.

Tyvärr är det för många barn ännu en dag där de bevittnar eller utsätts för våld. Flickor och pojkar som är rädda för att gå till skolan på grund av mobbning, inte vill gå hem för risken att blir slagen, barn som lever i konflikt eller på flykt, som utnyttjas i barnarbete eller utsätts för sexuella övergrep.

Minst ett av två barn i världen har upplevt någon form av våld enligt Unicef. Alldeles för många flickor och unga kvinnor utsätts för sexuella övergrepp.

Vi vet att barn som utsätts för våld löper långt större risk att drabbas av ohälsa längre fram i livet. Och vi vet att många barn inte berättar om övergrepp förrän de blivit vuxna. För barn som utsätts för våld eller lever i en familj där pappa slår mamma ökar risken att senare i livet utsättas eller utsätta andra för våld. Det är oacceptabelt.

Att våld mot barn ska upphöra är även ett av målen i den av alla världens regeringar antagna Agenda 2030. För att nå hit krävs ledarskap. Därför är jag stolt över att Sverige i dag står värd för det första internationella toppmötet mot våld mot barn. Det är genom att lyfta frågan och stärka partnerskapet mellan regeringar, FN-organ, civilsamhälle och näringsliv som vi kan förebygga och stoppa våld mot barn.

Trots att våld mot barn är så utbrett så råder en tystnadskultur kring frågan. Men kunskapen och lösningar finns. Vi måste därför sprida kunskapen och utbyta goda exempel på hur vi förebygger, upptäcker och motverkar våld mot barn. Därför är det avgörande att representanter från 66 regeringar och höga chefer från såväl FN, WHO och Unicef, liksom från näringslivet och civilsamhället samt barn och unga samlas i Stockholm.

Målet med konferensen är tydligt. Färre barn ska utsättas för våld och övergrepp och för att uppnå det målet krävs att fler aktörer och sektorer ökar sin kunskap och stärker sitt samarbete.

Sverige var det första landet i världen med att införa en lag som förbjöd barnaga. Regeringen prioriterar barns säkerhet och trygghet. Därför investerar regeringen i skolan, i den sociala barn- och ungdomsvården liksom i insatser för att tidigare upptäcka och bemöta våldsutsatthet. Yrkesverksamma inom till exempel hälso- och sjukvård, förskola och skola som arbetar nära barn ska få kunskap och utbildning i hur man upptäcker våld.

En skolsköterska som vågar fråga, en socialsekreterare som tar sig tid och ger stöd och ett rättssystem som skyddar, är alla delar i ett samhälle som värnar barn mot våld och övergrepp inklusive hedersrelaterat våld och förtryck.

Inom kort lägger regeringen också fram ett lagförslag om att göra FN:s konvention om barnets rättigheter till svensk lag. Men det räcker inte med det lagliga skyddet. Ett kunskapslyft om barns rättigheter riktat till kommuner och landsting samt till berörda myndigheter är lanserat. Vi stärker även på olika sätt det förebyggande arbetet. Många föräldrar vill och behöver ha stöd i sin föräldraroll. Därför kommer vi under våren också lägga fram en ny föräldraskapsstödsstrategi.

Våld mot barn är aldrig acceptabelt. Arbetet för att stärka varje barn, varje flickas och pojkes rättigheter och skydda mot övergrepp kommer fortsatta, såväl nationellt som internationellt. Vi både hoppas och tror att dagens toppmöte kommer leda till att fler såväl regeringar, som företag, organisationer inom civilsamhället och FN-organ växlar upp sitt arbete för att skydda barn mot våld.

Låt alla hjärtans dag bli en dag när vi alla gör vad vi kan för att varje barn ska kunna få växa upp fri från våld.

Åsa Regnér
Barnminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Kvinnornas ilska får inte vara förgäves

Publicerad 29 november 2017

Åsa Regnér, jämställdhetsminister, i Aftonbladet debatt den 28 november 2017.

På vilket sätt tar vi Metoo vidare? Hur förvaltar vi som har ansvar och makt det enorma förtroende som flickor och kvinnor i olika samhällssektorer gett oss?

Regeringen har gjort mycket redan och fattat viktiga beslut:

- Jämställdhetsmyndigheten startar sitt arbete 1 januari 2018
- Ny jämställdhetspolitik med sex delmål har presenterats
- 10-årig nationell strategi för att förebygga och motverka mäns våld mot kvinnor har lagts fram
- Sexualbrottslagstiftning som bygger på samtycke presenteras innan jul

Många av skildringarna i Metoo handlar om grova övergrepp, ofredanden, trakasserier och tystnadskultur.

För att få syn på den stora samhällsförändring som krävs, behöver man göra en analys av pågående ojämställdhet i samhället i stort, som jag ser det.

Jag tänker att inte minst den tystnadskultur som uppdagats på alltför många arbetsplatser och organisationer, också finns på samhällsnivå. Och att den i sin tur skapar förutsättningar för att mäns överordning och kulturförklaring bevaras. Hur då? Några exempel på kända djupa könsorättvisor på samhällsnivå som pågår och fortgår:

- Kvinnor i kvinnodominerade branscher har generellt lägre löner och sämre villkor än män i mansdominerade, i privat och offentlig sektor. Det gäller också inom andra branscher. I handeln till exempel, är

villkoren bättre om man säljer skärmar och byggvaror än om man säljer skor och kläder. Men vi pratar inte ofta om det.

- Kvinnor i akademiska yrken som sjuksköterskor, bibliotekarier och socionomer måste ofta acceptera löner i nivå med män utan högskoleutbildning och utan studieskulder. Hett tema i debatten?
- Vi vet att två tredjedelar av de som tar akademisk examen varje år i Sverige är kvinnor. Samtidigt är två tredjedelar av alla chefer i Sverige män. År efter år. Logiskt? Rättvist? Bra för landet? Blir det krigsrubriker? Knappast.
- Vi talar också olika om kvinnor och män. Uttrycket "tung" före olika yrkesgrupper som används i media som stöd i argumentation och nyhetsrapportering är ett ytligt men dock exempel. "Tung ekonom", "tung säkerhetsexpert", "tung politisk reporter" är uttryck som ofta beskriver män som tycker till och blir hörda. När läste vi senast "tung bibliotekarie slår larm", "tung barnmorska ifrågasätter", "tung socionom drar i nödbromsen"? Ungefär aldrig.

Vad har de här exemplen med varandra och Metoo att göra? Beskrivningen av djupa och kända orättvisor som banaliseras och osynliggörs i vardagen, beskrivs närmast som naturlagar. Män som handlingskraftiga och viktiga, kvinnor som passiva och stödjande, skapar en grund för att en skev maktfördelning med utgångspunkt i kön kan upprätthållas i samhället.

Därför har det med Me too att göra.

Som Sveriges jämställdhetsminister har jag ett stort ansvar för att förändra. Makt, inflytande och inkomster kan inte längre fördelas på grundval av kön. Jag kommer att se till att alla modiga och smärtsamma vittnesmål om våld och kvinnohat inte har varit förgäves utan kan bidra till jämställd samhällsförändring, slut på förminskande och tystnadskultur.

Uppropen, manifestationerna och artiklarna kommer systematiskt samlas in, gås igenom, analyseras och dokumenteras.

Jag vill ge uppropen den tyngd de förtjänar. Svensk jämställdhetshistoria visar att stora steg tas genom politiska beslut. Jämställdhet innebär förskjutning av makt och sker inte per automatik, av sig självt, eller med nästa generation.

Vi måste ta ställning till vad som kommer att bli 2020-talets stora reformer i nivå med till exempel särbeskattning, barn- och äldreomsorg och

aboträtten. Framtidens reformer kommer med all sannolikhet handla om föräldraförsäkringen, löner, pensioner, det obetalda hem- och omsorgsarbete och representation.

Jag kommer att ta vara på kvinnors ilska under Metoo och systematiskt gå igenom uppopen för ett fortsatt strategiskt arbete för uppvärdering av kvinnors arbete, kunskap, erfarenheter och värde.

Åsa Regnér, jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér i Aftonbladet Debatt: "Vi hör er oro – och ändrar tillbaka LSS"

Publicerad 16 november 2017

Åsa Regnér, ansvarig minister för funktionshinderspolitiken, i Aftonbladet debatt den 14 november 2017.

De senaste årens praxisutveckling på assistansens område har förändrat situationen snabbt för både enskilda individer och kommuner. Vi har nu hamnat i en situation där många upplever rättspraxis som oförutsägbar och svårförståelig och assistansen inte kan utföras så som det är tänkt. Det skapar oro hos brukare och deras nära, men innebär också en fara för assistansersättningens legitimitet i stort.

För att skapa förutsägbarhet i rätten till assistansersättning, ge kommunerna bättre möjlighet att ta sitt fulla ansvar för personer med funktionsnedsättningar och ge LSS-utredningen utrymme att arbeta mer långsiktigt med frågan föreslår regeringen idag fyra lagändringar:

- Assistans föreslås, som tidigare var fallet, kunna beviljas för väntetid, beredskap och tid mellan insatser. Det innebär ett återställande av tidigare ordning.
- Lagen föreslås ändras tillfälligt så att Försäkringskassan, i avvaktan på LSS-utredningens betänkande, inte ska ha lagstadgad skyldighet att göra tvåårsomprövningar. Därmed skapas lugn för assistansberättigade och bättre planeringsförutsättningar för kommunerna. Lagändringen är tillfällig. Frågan om tvåårsomprövningarna hanteras i samband med att utredningen tas om hand och regeringen tar fram en ny inriktning.

- Kommunerna föreslås genom en lagändring få förtydligt ansvar att informera om rättigheterna enligt LSS för de personer som får avslag eller indrag av assistansersättning från Försäkringskassan.
- Enskilda som har beviljats assistansersättning med ett högre timbelopp föreslås kunna få täckning för sina kostnader även då kostnaderna varierar mer över tid.

Högsta förvaltningsdomstolen kom i juni med en dom som påverkar rätten till assistans för väntetid och beredskap. Tillämpningen av domen innebär att det i praktiken blir svårt att genomföra assistansen så som det är tänkt. Därför föreslår regeringen en lagändring för att värna intentionerna i LSS.

De senaste årens praxisutveckling på assistansens område har förändrat situationen för både enskilda individer och kommuner väldigt snabbt. Därför föreslår regeringen ytterligare en lagändring. Försäkringskassan ska, i avvaktan på LSS-utredningens betänkande, tillfälligt upphöra med att ompröva personer med assistansersättning. Det kommer att öka förutsägbarheten för brukarna och ge kommunerna bättre förutsättningar ta sitt fulla ansvar för de medborgare som inte längre har rätt till assistans från Försäkringskassan.

Alla som kan ska bidra till Sveriges välfärd, och alla som har rätt att ta del av välfärden ska få det. Den offentligt finansierade välfärden ska hålla hög kvalitet och omfatta alla. Lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade, LSS, är en viktig del i det svenska välfärdsbygget. Lagen har sedan den infördes inneburit att många med stora funktionsnedsättningar har kunnat leva självständiga liv, arbeta, ägna sig åt sina fritidsintressen och ta del av samhället som alla andra.

Regeringen har och tar ansvar för våra gemensamma medel. Vi kommer därför att fortsätta motverka oegentligheter och felaktig användning av medel avsatta för stöd till personer med funktionsnedsättningar. Intentionerna bakom LSS ska värnas.

Åsa Regnér, minister med ansvar för funktionshinderspolitik

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér i Aftonbladet: Om varför män behöver ta mer ansvar för jämställdheten

Publicerad 11 oktober 2017

Debattartikel i Aftonbladet, 11 oktober 2017.

Varför ska män ta ansvar i arbetet mot mäns våld mot kvinnor och hedersrelaterat våld och förtryck? Det undrar vissa män på sociala medier i föraktfull och ibland hotfull ton efter en intervju med mig i Aftonbladet. Jag har före min tid som minister ägnat hela mitt yrkesliv åt nationellt och internationellt jämställdhetsarbete. Lärdomarna från det arbetet är tydliga, det enda som fungerar för att minska våldet mot kvinnor är att ha hela samhället med sig. Ansvaret ligger hos både stat och kommun, både hem och skola, hos kvinnor och män.

Eftersom regeringen bär ett stort ansvar är det naturligt att vissa ställt frågan vad vi gör. Här nedan kommer några exempel:

- Vi lägger 100 miljoner kronor 2018 för att bekämpa hedersrelaterat våld och förtryck.
- Vi har beslutat om en 10-årig nationell strategi för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor, inklusive hedersrelaterat våld och förtryck samt prostitution och människohandel för sexuella ändamål.
- Vi prioriterar förebyggande arbete i strategin. Resurser har i hög grad gått till att hantera våldets konsekvenser.
- Vi har utökat och breddat informationsinsatser för nyanlända och asylsökande barn och unga, se www.youmo.se.
- Metoder för att upptäcka våld, beskriva utsatthet och bedöma behov av stöd och risk för upprepat våld för kvinnor i socialtjänst samt hälso- och sjukvård tas fram.
- Behandlingsarbete med män som har utövat våld bland annat i en hederskontext förstärks.

- Vi utvärderar 2014 års lagstiftning mot barn- och tvångsaktenskap och ser om hedersmotiv bör införas som särskild straffskärpningsgrund. Varför vänder jag mig till män? Därför att kvinnor redan bidrar så oerhört mycket. Kvinnor med svensk bakgrund, kvinnor med utländsk bakgrund, kvinnor med hög utbildning, kvinnor med låg utbildning. Kvinnor som själva är drabbade. Kvinnor som inte själva är drabbade.

I mitt dagliga arbete med dessa frågor träffar jag frivilligsektorn, politiker från skilda partier och många professionella som vill stoppa våldet. De flesta jag träffar har en sak gemensamt: De är kvinnor. Dessa kvinnor frågar inte varför just de som kvinnor ska engagera sig. Inte heller känner sig kvinnor förolämpade när de blir inbjudna till att delta i arbetet, i stället vill de bidra till en lösning.

Lyckligtvis finns det också kunniga, engagerade män som arbetar med våldsfrågorna och som syns i debatten. Jag är mycket tacksam över allas röster och engagemang. Män liksom kvinnor lever i ett samhälle där det förekommer våld och hedersrelaterat våld.

Det är oerhört viktigt att skilja på skuld och ansvar. Män har ingen kollektiv skuld. Inte kvinnor heller. Men kvinnor tar ofta ensamma ansvar.

Så finns också de män som nyfiket undrar hur de kan hjälpa till och ta mer ansvar. Bra!

Det finns flera saker:

Du kan engagera dig i frivilligorganisationer som vill motverka våldet. Du kan skriva debattartiklar och uppmana män och att ta avstånd från våld, för det spelar roll att fler män är avsändare av sådana budskap.

Du kan tala med dina tonårsdöttrar och -söner om respekt, rättigheter och ansvar i fråga om jämställdhet. Du kan också reagera och säga ifrån när dina vuxna vänner, släktingar eller arbetskamrater uttrycker kvinnoförakt.

Staten kan göra mycket för att minska våldet, men utan hela samhället, och utan männen, kommer våldet mot kvinnor inte att upphöra.

Jag uppmanar därför män att öppet visa mer solidaritet med kvinnor i jämställdhetsarbetet.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Regnér: Så ska vi stoppa assistansfusket

Publicerad 06 april 2017

Debattartikel i Dagens Samhälle, 6 april 2017. Skattemedel avsatta till personer med funktionsnedsättning ska varken gå till brottslighet eller övervinster. För att försvara en så viktig frihetsreform som personlig assistans måste vi ta krafttag mot överutnyttjande och kriminalitet. Men vi måste också förstå hur privatiseringar, vinstnivåer och marknadskrafter kan bidra till ökade kostnader för vår gemensamma välfärd, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för regeringens funktionshinderspolitik.

Rätten till personlig assistans har inneburit en frihetsrevolution för många personer med stora funktionsnedsättningar. Med hjälp av en assistent som man själv valt och trivs med har tusentals personer fått möjlighet att vara delaktiga i samhället och i högre grad leva ett liv som vi andra tar för givet. Personlig assistans är en frihetsreform som ska värnas.

Sedan rätten till personlig assistans infördes 1994 har kostnaderna ökat oroväckande samtidigt som den privata marknaden för personlig assistans vuxit. Möjligheten för personer med rätt till assistans att själva välja anordnare är viktig och de allra flesta av dessa företag är seriösa och gör ett mycket bra jobb. Jag tycker dock att privatiseringen genomförts med för stor naivitet.

- De senaste tio åren har kostnaderna för den statliga assistansersättningen ökat med ca 13 miljarder.

- Idag kostar den statliga assistansersättningen 30 miljarder per år.
- Assistansmarknaden har gått från att domineras av offentliga utförare till en marknad dominerad av kommersiella välfärdsföretag.
- Sedan 2002 har andelen privata anordnare ökat från 18 procent till 66 procent.
- Det finns cirka 1000 bolag i en sektor med knappt 16 000 brukare. Detta är siffror att ta på allvar.

Regeringen menar allvar med att skapa ordning och reda i välfärden. Jag har därför beslutat att tillsätta Stig Svensson som utredare med uppdrag att granska vinster, kostnadsutveckling och framväxten av en assistansmarknad dominerad av privata företag.

Vi har också sett tecken på att den personliga assistansen utnyttjas genom överutnyttjande och ren kriminalitet. Under senare år har en rad uppmärksammade domar fallit. Även media har granskat frågan. En rapport från Finansinspektionen har till och med visat att brottsligt utnyttjande av assistansersättning finansierat terrorresor.

Regeringen har därför genomfört en rad åtgärder för att stoppa felutnyttjande och brottslighet mot välfärdssystemen. Försäkringskassan ska säkerställa en god kontroll för att motverka sådan felanvändning och kriminalitet.

Mitt uppdrag till utredaren är att analysera skillnaden mellan uppskattad och identifierad brottslighet och brott som leder till lagföring. Jag är verkligen angelägen om att medel avsedda för brukare som har rätt till assistans ska gå till just detta.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Samhället har svikit - nu lovar vi bättring

Publicerad 08 februari 2017 Uppdaterad 08 februari 2017

Debattartikel i Aftonbladet den 8 februari 2017. Varje generation ska ha det bättre än sina föräldrar, det är vårt löfte, skriver statsråden Annika Strandhäll, Åsa Regnér och Gabriel Wikström.

I dag tar vi tunnelbanan genom Stockholm, från Norsborg i Botkyrka till Danderyd. Det är en resa längs tunnelbanans röda linje, men det är också en resa där utmaningarna i vårt samhälle blir tydliga. Det skiljer ungefär fyra år i medellivslängd beroende på om du bor i norra Botkyrka eller i Danderyd. Det är ingen tillfällighet, det handlar om ojämlikhet och om olika förutsättningar i livet. För en feministisk regering med siktet inställt på ökad jämlikhet är detta oacceptabelt.

Välfärden är ett smart system. Vi får alla del av sjukvård, utbildning, försäkringar och annat vi behöver under olika perioder i livet och vi sparar pengar tillsammans genom att dela på kostnaderna. Den har möjlighet att ge varenda unge förutsättningar att utvecklas och nå sin fulla potential genom en jämlik skola, meningsfull fritid och trygghet i sin familj.

Välfärden är fantastisk på många sätt, men vi också vet att den inte alltid håller måttet.

Vi får samtal och möter många som är oroliga för vad som händer när de behöver vår gemensamma välfärd. Som är oroliga för att förskola, sjukvård och äldreomsorg inte ska vara tillräckligt bra. Att pensionen inte kommer räcka till. Att ekonomin inte ska hålla om någon i familjen blir sjuk. Vi tar den oron på allvar.

Syftet med vår välfärd är inte bara att vara en smart och ekonomisk lösning

på gemensamma behov – det är också en strävan efter ständig utveckling. Varje generation ska ha det bättre än sina föräldrar. Det är vårt löfte till dig.

Här har samhället delvis svikit. Vi tog över efter åtta år av borgerligt styre med nedskärningar, försämringar och urholkning av våra gemensamma välfärdsresurser. Vi vänder nu den utvecklingen.

Det löfte vi ger er är:

- Barn som växer upp i dag ska kunna räkna med en bättre och starkare välfärd än den vi har i dag.
- Oavsett vem du är eller var du bor ska du få en lika bra vård och ingen ska behöva vänta en dag för länge på rätt vård. Sjukvården ska bli mer likvärdig och väntetiderna kortare.
- Vi ska sluta hälsoklyftorna, som bland annat beror på klass och kön. Idag skiljer det 6 år mellan högutbildade och lågutbildade i förväntad medellivslängd. Det är oacceptabelt.
- Efter ett långt arbetsliv ska du kunna gå i pension till något, inte bara från något. Även du som går i pension om 40 år ska kunna lita på att vårt pensionssystem ger en pension som går att leva på.
- Du som är äldre ska få omsorg av hög kvalitet. Vi kommer att fortsätta investera i fler äldreboenden och mer personal, så att var och en kan lita på att äldreomsorgen finns där när vi behöver den.
- Du ska inte bli sjuk av ditt arbete. Om du ändå blir sjuk så ska du få en trygg ersättning och snabb hjälp och stöd tillbaka till hälsa och jobb.
- Offentlig sektor ska bli en bättre arbetsgivare och arbetskamraterna i välfärden fler. Därför har regeringen satsat på kraftigt höjda generella statsbidrag till kommuner och landsting Att arbeta heltid måste bli en rättighet, arbetet mot stress och sjukskrivningar mycket bättre. Bättre villkor i offentlig sektor är en kvalitetsfråga, men också en av vår tids stora jämställdhetsfrågor. Alltför ofta går det att sätta likhetstecken mellan kvinnodominerade yrken och sämre villkor. Det sambandet måste brytas.

I vår har socialdemokraterna kongress, då lägger vi fast vår politik för framtiden. En skälig välfärd är inte gott nog. Vi ska ha världens bästa, mest stabila och trygga välfärd. Det förpliktigar och det utmanar.

Nu tar vi oss an den utmaningen och utvecklar den svenska modellen. Det är vårt löfte till dig.

Annika Strandhäll

Socialförsäkringsminister

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Gabriel Wikström

Folkhälso-, idrott och sjukvårdsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Brist på nattpersonal upprör

Publicerad 06 februari 2017 Uppdaterad 06 februari 2017

Debattartikel i Dagens Samhälle den 6 februari 2017. Fortfarande finns stora problem med brist på personal nattetid på äldreboenden. Kvaliteten i den svenska äldreomsorgen ska vara hög - det gäller också nattetid. På de flesta boenden fungerar det, men det ska gälla överallt. Innan det gör det får vi aldrig nöja oss.

Det har rapporterats om att det fortfarande finns stora problem med brist på personal nattetid på äldreboenden på vissa håll i landet. Många boenden har fått betala viten då de inte lever upp till regelverket. Å ena sidan är det här en problematik som funnits och uppmärksammas under många år. Å andra sidan är det allvarligt och det är viktigt att vi fortsätter att uppröras, som människor, och att agera i vår roll som politiker för förbättring.

Regeringen har sedan vi tillträdde både förtydligat socialtjänstförordningen på det här området och genomfört historiska investeringar i mer personal i äldreomsorgen. Det är jag stolt över, men jag är inte nöjd.

Det är nu snart ett år sedan regeringen beslutade att förtydliga vad som gäller kring personal dygnet runt på särskilda boendeformer. Det pågår ett ambitiöst arbete runt om i kommunerna, där bland annat Sveriges Kommuner och Landsting spelar en viktig roll. Det är ett bra och viktigt arbete som jag följer och kommer att fortsätta följa med stort intresse. Samtidigt vill jag betona att problemen på intet sätt är nya, de diskuterades i många år innan regeringsbeslutet förra året, och att det är otroligt viktigt att vi också ser konkreta resultat.

Det finns skäl att påminna om varför det här är viktigt och varför vi måste

fortsätta att både uppröras och agera. Självklart ska de lagar och regelverk vi har alltid följas, det är inget frivilligt arbete. Men vi ska också påminna oss att vi har de lagar och regelverk vi har för äldreomsorgen handlar om hur samhället ska vara för dig och mig.

Var och en av oss ska kunna vara trygga med att när vi själva behöver äldreomsorg ska den finnas där och den ska vara av hög kvalitet. Men många av oss är även berörda indirekt, som anhöriga. Om våra föräldrar exempelvis får demens och behöver bo på ett demensboende ska vi som anhöriga kunna sova tryggt i vetskap om att de får omsorg de behöver och har rätt till.

Frågan om nätter på äldreboenden handlar inte bara om minnessjukdomar, men det är en viktig del. Demens är speciellt, och den som har sjukdomen behöver särskilt stöd genom omsorgen. Jag är stolt över att vi under de senaste 20 åren i Sverige gjort många viktiga insatser för att få bort tvångsåtgärder och bli ett mer demensvänligt samhälle. Senare i vår kommer jag att ta emot underlag för en nationell strategi kring demens, vilket kommer vara ett viktigt nytt steg för svensk äldrepolitik.

Det är drygt 160 000 personer i Sverige som har demens idag och de kommande åren förväntas det blir ytterligare 100 000. Frågor som rör demens, inklusive den om personal nattetid, kommer inte bli mindre viktiga framöver. Tvärtom. Det arbete vi gör nu för att komma tillrätta med problemen är viktiga idag, men de är också avgörande för våra möjligheter att möta framtidens behov.

Regeringen investerar nu två miljarder om året för mer personal i äldreomsorgen. Under hösten 2016 mottog vi de två första utvärderingarna av dessa bemanningsmiljarder och det visar på goda resultat. Enligt Socialstyrelsen motsvarar det ungefär 5 000 nya tjänster i äldreomsorgen och enligt Statskontoret är satsningen i huvudsak ändamålsenlig. I många kommuner görs just nu ett viktigt utvecklingsarbete inom äldreomsorgen, inte minst kring att fler ska kunna jobba heltid.

Mycket görs men mycket återstår. Att vår välfärd ständigt utvecklas och förbättras är det som gör den svenska modellen så stark. Kvaliteten i den svenska äldreomsorgen ska vara hög. Det gäller också nattetid. På de flesta boenden fungerar det, men det ska gälla överallt. Innan det gör det får vi aldrig nöja oss.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Regnér: Äldrebostadsbristen får inte bli en plånboksfråga

Publicerad 06 februari 2017 Uppdaterad 06 februari 2017

Debattartikel i Dagens Arena den 5 februari 2017. Äldrebostadsbristen i många svenska kommuner kräver investeringar i både personal och platser. En ny boendeform för äldre kan vara en lösning, skriver barn- äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér.

En äldrepolitik som säkerställer att tillgången till äldreomsorg är en fråga om dina behov och rättigheter, inte storleken på din plånbok, handlar både om klass och om kön.

En äldreomsorg med goda villkor för personalen är en stor fråga för både jämlikhet och jämställdhet.

Äldreomsorgen fungerar ofta bra i kommunerna. Det är viktigt att säga. Samtidigt finns en rad utmaningar som regeringen arbetar med på olika sätt, inte minst genom de budgetsatsningar som genomförs med stöd av Vänsterpartiet. Ett par av de viktigaste rör fler boenden och mer personal.

Antalet tillgängliga platser på särskilda boenden har kontinuerligt minskat de senaste tio åren, samtidigt som antalet äldre givetvis ökar i antal. Många svenska kommuner har äldrebostadsbrist.

Det handlar både om brist på klassiska boenden och om att det är brist på så kallade mellanboendeformer och på andra tillgängliga bostäder. Bristen bidrar till att vem som kan eller inte kan flytta till ett seniorboende när det behövs kan vara en plånboksfråga. Därför har regeringen infört ett nytt investeringsstöd för äldreboenden och andra former såsom seniorboenden eller trygghetsboenden och vi tittar nu vidare på möjligheten att kunna

koppla detta till hyresnivåer.

När äldreomsorgen inte räcker till eller när biståndsbedömningar blir allt för tidskrävande är det ofta de anhöriga som får axla ansvaret. Ett visst mått av anhörigomsorg finns säkert på frivillig basis, men den ofrivilliga anhörigomsorgen skapar både stress och press.

Det kan göra det svårt att jobba heltid, ha effekter på privatekonomi och få negativa konsekvenser för den egna hälsan. En annan aspekt av det, som vi pratar mindre om, är att det inte är säkert att jag när jag blir äldre mår bra av att hamna i en sådan beroendeställning gentemot mina barn eller min partner.

Möjligheten till självständighet slutar ju inte vara viktig för att vi blir äldre.

Det är bland annat mot den bakgrunden som regeringen mellan 2015 och 2018 investerar sju miljarder i mer personal i äldreomsorgen, utöver de investeringar som görs i fler boenden.

Mer personal och fler boenden är en nyckelfråga för att se till att se till att äldreomsorgen klarar sitt uppdrag.

Personalen är a och o för att den äldre som behöver omsorg ska få det av hög kvalitet. Vi måste därför öka attraktiviteten för att locka fler till att jobba inom äldreomsorgen.

De investeringar vi gör i äldreomsorgen är, tillsammans med de satsningar som görs genom exempelvis välfärdsmiljarderna och investeringar i sänkt pensionärsskatt, viktiga steg mot en jämställdhet och jämlikhet. Men vi måste göra mer än så för att utveckla den svenska modellen.

Vi behöver titta på en ny boendeform anpassad för de personer som inte har behov av vård- och omsorgsboende men som ändå behöver något annat än till exempel hemtjänst i hemmet. Vi behöver också se på möjligheten att förändra lagen för att möjliggöra det som kallas förenklade biståndsbedömningar. Vi behöver se till att många fler väljer att utbilda sig till undersköterskor, genom att exempelvis ge förutsättningar för en god arbetsmiljö med tillräckligt många kollegor.

Sist men inte minst måste vi på alla nivåer verka för jämställdhet och jämlikhet också innan den dag vi når pensionsåldern. De villkor vi har på jobbet spelar förstås roll också efter att vi slutat jobba. De påverkar vår pension, vår hälsa på äldre dagar och vår självständighet. Ett jämställt och jämlikt samhälle innan pensionen är det bästa receptet på jämställdhet och

jämlikhet efter pensionen.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Regnér: Kommuner måste behandla barnen lika

Publicerad 06 februari 2017 Uppdaterad 06 februari 2017

Debattartikel i Aftonbladet, 4 februari 2017. Inget barn oavsett bakgrund ska vara, behandlas eller betraktas som gift, skriver barnminister Åsa Regnér.

Barnäktenskap är till för att kontrollera och begränsa flickors liv och sexualitet. Det kan vi inte acceptera. Jämställdhetspolitiken i Sverige måste omfatta alla. Det är inte tillåtet att ingå barnäktenskap enligt svensk lag. Jag vill inte att något barn oavsett bakgrund ska vara, behandlas eller betraktas som gift. En översyn av lagstiftningen förbereds nu på Justitiedepartementet. Jag och Morgan Johansson bjuder in övriga riksdagspartier förutom Sverigedemokraterna för ett möte den 17 februari för att diskutera lagstiftningen och berörda myndigheters arbete kring barnäktenskap.

Det ligger inom mitt ansvarsområde att säkerställa att socialtjänstens och andra myndigheters hantering av dessa barn, främst flickor, görs på ett sätt så att deras rättigheter tillgodoses och att de får det stöd de behöver. Jag har träffat SKL:s ordförande för att prata om dessa frågor och kommer göra det igen och jag har redan träffat Migrationsverkets t.f. generaldirektör och haft samtal om hur de arbetar för att säkerställa ett barn- och jämställdhetsperspektiv i sitt arbete. Vi har även tät dialog med Socialstyrelsen.

Det brister i likvärdigheten över landet när det gäller socialtjänstens skydd mot barnäktenskap. Kommunerna tolkar socialtjänstlagen och barnkonventionen väldigt olika. En del kommuner låter flickor bo med sina vuxna män medan t.ex. Göteborgs stad alltid separerar ett barn som uppges vara gift från sin man. Det ska inte spela någon roll vilken kommun barnet bor i, bedömningar ska göras likvärdigt. Barn som kommer till Sverige utan vårdnadshavare ska betraktas som ensamkommande och erbjudas det stöd

och de rättigheter det för med sig, även om barnet uppges vara gift. Vi behöver förtydliga vad som gäller och öka kunskapen hos myndigheter och kommuner för att skydda barn och ge dem möjligheten till ett självständigt liv.

Åtgärder som har vidtagits är:

Länsstyrelsen i Östergötland har i uppdrag att stödja kommunerna med kunskap när det gäller hedersrelaterat våld och förtryck, däribland barnäktenskap. Jag har gett Barnombudsmannen i uppdrag att stödja myndigheter, kommuner och landsting i arbetet med att säkerställa tillämpningen av barnets rättigheter som en del i ett nationellt kunskapslyft. Regeringen har beslutat om en nationell strategi för att förebygga och bekämpa mäns våld mot flickor och kvinnor i vilken vi avsätter 900 miljoner kronor för insatser. Vi ändrar i examensordningarna så att kunskap om mäns våld mot kvinnor och våld i nära relationer ingår i utbildningar för relevanta yrkesgrupper.

Jag bjuder in till en nationell samling den 14 februari mot hedersrelaterat våld och förtryck. Socialstyrelsen har tagit fram en handbok om socialtjänstens handläggning av ärenden om ensamkommande barn och inrättar ett nationellt kunskapscenter för frågor om ensamkommande barn. Regeringen har en handlingsplan till skydd för barn mot människohandel, exploatering och sexuella övergrepp. Regeringen gör en miljardsatsning för att förstärka den sociala barn- och ungdomsvårdens bemanning och kvalitet.

Sverige ska vara världens bästa land att växa upp i för alla barn. Jag kommer aldrig att acceptera att samhället blundar för att barn fråntas sina rättigheter att själv välja hur de vill utbilda sig, med vem de vill ha en kärleksrelation och hur de ska forma sina liv som vuxna. De ska ha en barndom och en ungdomstid där de har tryggheten att leva fria från förtryck och det ska våra åtgärder säkerställa.

Åsa Regnér

Barn-, äldre och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Nu satsar vi på att få med fler män i jämställdhetsarbetet

Publicerad 20 januari 2017 Uppdaterad 20 januari 2017

Debattartikel i Svenska Dagbladet den 20 januari 2017. Mäns och pojkars delaktighet är en förutsättning för att vi ska nå det jämställda samhället. Destruktiva och begränsande normer för manlighet drabbar både kvinnor och män. Därför gör regeringen och Sveriges Kommuner och Landsting en gemensam satsning på att stärka jämställdhetsarbetets inriktning mot män och pojkar.

Det händer något nu. Genom internationella och nationella kampanjer och lokala initiativ har män börjat ta ansvar för jämställdhetsarbetet. FN:s He for she och antivåldskampanjen White Ribbon går hand i hand med svenska Fatta man som vill ge pojkar och män chansen att utveckla en mer jämställd manlighet. Organisationen MÄN verkar både i Sverige och genom internationella MenEngage för att ge män en plattform i jämställdhetsarbetet. Som en direkt reaktion på det senaste årets uppmärksamhet kring sexuellt våld mot unga kvinnor träffas allt fler män för att prata om föreställningar och förväntningar på manlighet.

Alla dessa initiativ, stora som små, förenas av en bärande idé: Vi kan bättre än så här. Män har ett ansvar för att bidra till en jämställd värld – av solidaritet med kvinnor, för sin egen skull men också av solidaritet med män som far illa av destruktiva och begränsande normer.

Under 2015 och 2016 har SKL och regeringen tillsammans genomfört en särskild satsning på att stärka jämställdhetsarbetets inriktning mot män, pojkar och maskulinitetsfrågor. Genom satsningen har bland annat ett 15-tal

olika verksamheter fått möjlighet att sprida metoder för att jobba med män och jämställdhet inom olika områden. Några exempel:

- Landstinget i Värmland har utbildat personal på HVB-hem för att prata om sex och samlevnad med ensamkommande pojkar och flickor.
- Mottagningen för unga män i Göteborg har utvecklat ett arbetssätt som skapar förutsättningar för att ge fler unga män möjlighet att söka hjälp i frågor om sexualitet, relationer och psykisk hälsa.
- Västerås – en av flera kommuner i projektet En kommun fri från våld – har fått medel för att sprida sitt arbetssätt, där olika delar av kommunen samverkar för att förebygga våld, bland annat genom utbildningar i skolan där elever lär sig att sätta stopp för lindrigt våld – innan det har blivit grovt.
- I Katrineholm kunde Järvenskolan Tallås sprida sitt sätt att arbeta med normkritik för ökad trygghet, arbetsro och bättre studieresultat för killarna, till andra skolor.

En kartläggning av arbetet med män och jämställdhet som gjordes inom satsningen visar att det finns ett starkt intresse för frågan i kommuner och landsting, och ett stort behov av kunskap, inte minst möjligheten att lära av varandra.

En grundläggande princip i regeringens jämställdhetspolitik är att mäns och pojkars delaktighet är en förutsättning för ett jämställt samhälle. Inom vård, skola och omsorg märks de negativa konsekvenserna av destruktiva och begränsande uppfattningar om manlighet. Som arbetsgivarorganisation har SKL ett intresse av att kunna locka fler män till välfärdsyrken – det är ett måste för att vi ska klara vårt välfärdsuppdrag under de kommande decennierna.

Det är därför med stor glädje som regeringen och SKL nu sluter en överenskommelse för 2017 om en fortsatt satsning på män och jämställdhet. Totalt omfattar överenskommelsen 8 miljoner kronor, varav 3 miljoner kronor är öronmärkta för området psykisk hälsa.

Det övergripande målet för överenskommelsen är att bidra till förverkligandet av det nationella jämställdhetspolitiska målet: kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv.

Överenskommelse bidrar genom att öka mäns och pojkars delaktighet i jämställdhetsarbetet, samt att ge frågor om normer för manlighet och mäns och pojkars livsvillkor en tydligare plats i det jämställdhetsarbete som drivs

av eller får stöd från kommuner och landsting.

Satsningen fokuserar på tre områden: våldsförebyggande arbete samt de två nya jämställdhetspolitiska delmålen hälsa och utbildning. Det är områden där vi ser tydliga kopplingar mellan normer för manlighet och utmaningar för både kvinnor och män. Normer som säger att killar får status genom att använda våld. Normer som säger att det inte är coolt för killar att plugga. Som säger att svaghet är omanligt – vilket bidrar till att män inte söker vård förrän de är allvarligt sjuka. Flera av de dödsorsaker som är vanligare bland män än bland kvinnor kan relateras till orsaker som går att undvika, till exempel risktagande, våldsanvändning och hög alkoholkonsumtion.

Svensk jämställdhetspolitik är till för alla och ska komma alla till del. Ojämställdhet är ett resultat av normer och strukturer som upprätthålls av både kvinnor och män. Alltså måste ett jämställdhetsarbete inkludera även män. Svårare än så är det inte.

Åsa Regner, Barn-, äldre och jämställdhetsminister
Lena Micko, Ordförande Sveriges Kommuner och Landsting

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Den som har ett faktiskt behov av stöd ska få det

Publicerad 29 november 2016 Uppdaterad 29 november 2016

Debattartikel i Dagens Nyheter, 29 november 2016. Regeringen tydliggör mål. Redan nu, innan utredningen om LSS är klar, kommer regeringen att lämna förslag på områden som skapat oro och svårigheter för personer med funktionsnedsättning. Med de här åtgärderna vill vi komma tillrätta med problem och få underlag kring eventuella ytterligare förändringar, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister.

Lagstiftningarna om stöd och service till vissa personer med funktionsnedsättning (LSS) och assistansersättningen är viktiga lagstiftningar som har ambitionen att personer med funktionsnedsättningar ska kunna leva sina liv i delaktighet och självständighet. Det är rättighetslagar som förbättrat och förbättrar livet för tusentals människor i vårt land.

För att regelverken ska leva upp till sina ambitioner behöver de moderniseras och förbättras. Därför har regeringen också tillsatt en större statlig utredning, men redan nu agerar regeringen och kommer att lämna förslag på områden som skapat oro och svårigheter för personer med funktionsnedsättning. Det handlar bland annat om:

- Regeringen tydliggör målet i regleringsbrevet inför nästa år.
- Regeringen avser att lägga fram ett lagförslag för att det förhöjda timbeloppet ska kunna variera över en längre period än en månad.

De senaste tio åren har kostnaderna för assistansersättningen nästan fördubblats; från 16 till 30 miljarder kronor och antalet timmar som man får

hjälp har i genomsnitt ökat från 103 till 127 timmar per vecka. Enligt de aktuella prognoserna kommer staten om några år att lägga ytterligare drygt 3 miljarder kronor varje år jämfört med 2015. Antalet timmar per vecka som brukare i genomsnitt får hjälp förväntas fortsätta att öka. Samtidigt finns en oro för att förändringar ska leda till försämringar.

Regeringen gav Försäkringskassan ett mål för 2016, där en formulering löd att myndigheten ska bidra till att bryta utvecklingen av antalet timmar. Det har aldrig varit fråga om att minska antalet timmar för personer som har rätt till dem, utan om att medel ska användas såsom det var avsett.

Vi vet att assistansersättningens utformning innehåller drivkrafter för bolag att öka antalet timmar. I den statliga om assistansersättningens kostnader (SOU 2012:6) pekade de på problem med att medel används till annat än vad som var avsett och på att de ekonomiska drivkrafterna i ersättningssystemet kan leda till överutnyttjande. Enligt Inspektionen för Socialförsäkringen (ISF rapport 2015:9) gör många bolag vinst på varje beviljad timme.

Andelen privata bolagen har stadigt ökat och utgör idag 65 % av anordnarna. Idag finns det hela 1000 bolag på 16 000 assistansanvändare. Det säger något om att det är en marknad med förväntad lönsamhet. De vinstdrivande krafterna i kombination med den snabba ökningen av beviljade timmar riskerar att på sikt skada reformens hållbarhet. Det finns ett stort behov av att säkerställa att ökning av timmar och kostnader motsvarar ökande behov och inte används till annat. Vi ska veta att medel används såsom det är avsett.

Att denna viktiga ambition har misstolkats är olyckligt, och därför kommer regeringen att tydliggöra målet i Försäkringskassans regleringsbrev inför nästa år. Arbetet för likvärdighet, rättssäkerhet och en hållbar timutveckling är fortsatt högt prioriterat. Den som har ett faktiskt behov av stöd ska givetvis få det.

Att antalet timmar per person inom assistansersättningen fortsätter att öka i snabb takt är mot bakgrund av ovanstående en utmaning som består. Vi måste också agera på andra sätt:

En annan stor fråga inom assistansersättningen är det förhöjda beloppet som vissa assistansanvändare med stora behov har rätt till. I oktober i år övergick Försäkringskassan till efterskottsbetalningar av assistansersättningen istället för förskott. Det har för de med så kallat förhöjt belopp inneburit det förhöjda beloppet nu fastställs månadsvis. I praktiken innebär det ibland

svårigheter att få livet att gå ihop för den här gruppen. De kan behöva kunna disponera ersättningen med det förhöjda beloppet över en längre period för att exempelvis få storhelger som jul och nyår att gå ihop.

Regeringen avser därför att lägga fram ett lagförslag för att det förhöjda timbeloppet ska kunna variera över en längre period än en månad. Det är ett förslag som förenklar vardagen för assistansanvändare med förhöjt belopp.

Inga lagändringar om rätt till assistans

Regeringen har inte föreslagit några lagförändringar som förändrar rätten till assistansersättningen eller LSS. Däremot har det kommit domar som påverkar tillämpningen av dagens bestämmelser. Det är vårt ansvar att följa vilka konsekvenserna av dessa domar blir för personer med assistansersättning eller kommunal personlig assistans. I vårt land ska inte den med stora behov stå utan stöd eller hamna mellan stolarna.

I slutet av 2015 gav vi Inspektionen för Socialförsäkringen att titta särskilt på begreppet egenvård inom assistansersättningen, ett uppdrag de ska redovisa nu i december. Men utvecklingen gör att det ändå finns behov av ytterligare uppdrag:

- Det stöd som lämnas av kommuner till personer med funktionsnedsättningar som har behov av hjälp med genomförande av egenvårdsinsatser ska kartläggas.
- Inspektionen för vård och omsorg får ett uppdrag för att utveckla tillsynen och tillståndsprövningen för aktörer inom LSS och assistansen. Det är ett viktigt uppdrag för att säkerställa kvaliteten för de personer som behöver stöden.
- En avgörande fråga är de privata vinstdrivande bolagen på assistansmarknaden. Flera rapporter har pekat på att de har starka ekonomiska drivkrafter att pressa upp antalet timmar per person (exempelvis ISF 2015:9, Försäkringskassan 2015:13). Det är en central fråga för regeringen och ingår i den statliga utredningen, men vi kommer också att ge ett uppdrag för att kartlägga och analysera marknadens aktörer och exempelvis brister i marknads- och konkurrensförhållande och hur assistansersättningens konstruktion påverkar lönsamhetsutvecklingen. Inom ramen för utredningen "Organiserad och systematisk ekonomisk brottslighet mot välfärden" vet vi att det kommer förslag som avsevärt stärker samhällets förmåga att förebygga, upptäcka och beivra brott mot välfärden. Dessa

förslag kommer också att ta sikte på när företagsformen används i kriminella syften.

Med de här åtgärderna vill vi komma tillrätta med problem och få underlag kring eventuella ytterligare förändringar. Vi har också lyssnat på debatten. Vi behöver utveckla LSS och assistansersättningen, för att det ska bli hållbara och ändamålsenliga lagstiftningar. Vi accepterar inte att skattemedel används på fel sätt och är måna om att rätt person ska få rätt insats.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Bolagen gör vinst på assistanstimmarna

Publicerad 05 november 2016 Uppdaterad 07 november 2016

Debattartikel i Expressen den 5 november 2016. Kostnaderna för assistansersättningen har fördubblats på tio år utan att antalet brukare har ökat på samma sätt. Vi måste veta att medel används som det var avsett, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för regeringens funktionshinderspolitik.

För många människor med funktionsnedsättningar och deras anhöriga har Lagen som stöd och service (LSS) och assistansersättningen inneburit en ökad frihet. Det är en viktig reform som regeringen står bakom.

Samtidigt brister lagarna på flera punkter, de har blivit ålderdomliga och det går på goda grunder att ifrågasätta om de verkligen lever upp till sina ambitioner. En fråga som ofta lyfts är att det stöd en person får inte är likvärdigt över landet: Trots att rättigheterna är individuella kan det skilja sig mycket åt beroende på var du bor. En annan är själva insatserna. Sedan länge minskar exempelvis insatsen ledsagning, trots att det inte skett några förändringar i lagen. Det oroar mig.

Vi måste veta att medel används såsom det var avsett. Kostnaderna för assistansersättningen har fördubblats på tio år till 30 miljarder, utan att antalet brukare har ökat på samma sätt.

Det finns flera skäl till detta. Ett skäl är som flera rapporter pekat på är möjligheten att göra vinst på varje beviljad timme. Många bolag gör, enligt Inspektionen för socialförsäkringen 2015, vinst på varje timme. Den statliga utredningen om assistansersättningen från 2012 visade att mer medel än vad som är avsett används till så kallade övriga kostnader, exempelvis reklam,

konsulter och vinster. En annan statlig utredning från 2014 beskriver att timschablonen sedan 2009 har blivit högre än vad som motiverats av kostnads- och löneutvecklingen och att utformningen av assistansersättningen innehåller drivkrafter, både för den assistansberättigade och för anordnarna, att öka antalet beviljade timmar.

Dessa drivkrafter utövar en press uppåt på det antal timmar assistansersättning som beviljas. Därför behövs ett ständigt arbete för att säkerställa att pengarna används ändamålsenligt. Medlen ska användas såsom det var avsett, inget annat är acceptabelt. Vi behöver både en långsiktig översyn av lagen och åtgärder här och nu för att säkerställa en god kvalitet och rättstillämpning inom assistansen.

De senaste månaderna har vi i medierna kunnat se en rad artiklar och inslag med personer som fått minskad assistans. Jag får också brev och samtal från människor som är oroliga. Det är inte svårt för mig att förstå att många människor och familjer kämpar hårt för att få sin vardag att gå ihop. Rättigheterna i LSS är lika starka i dag som i går. Regeringen har inte gjort några förändringar i lagen. Jag får frågan om regleringsbrevet som regeringen gett Försäkringskassan, där det står att de ska bidra till att bryta den kraftiga ökningen av antalet timmar, skulle inskränka människors rätt. Så är det inte.

Regleringsbrevets mål handlar om att få en mer rättssäker och likvärdig handläggning över landet. Det står tydligt att rätt person ska få rätt insats. Ett regleringsbrev kan aldrig förändra lagen.

Men när det kommer prejudicerande domar är myndigheterna skyldiga att implementera dem. Som regering styr vi inte det. Däremot ska vi alltid följa utvecklingen av våra välfärdssystem och om det behövs lagändringar kan vi föreslå det. Under 2016 genomförs en analys av just begreppet egenvård inom assistansen, en fråga som varit mycket diskuterad medialt de senaste månaderna. I december kommer Inspektionen för socialförsäkringen att presentera det uppdraget för regeringen. Utöver det genomförs just nu en utredning som ska se över lagen i sin helhet för att få mer träffsäkra insatser och en moderniserad och bättre politik för människors delaktighet.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet, Utrikesdepartementet

Varning för »sex workers«-lobbbyn

Publicerad 18 oktober 2016 Uppdaterad 18 oktober 2016

Debattartikel i Dagens arena den 18 oktober 2016. Starka ekonomiska krafter bedriver tuff lobbying för normalisering, avreglering och legalisering av prostitution, skriver Margot Wallström, utrikesminister, Åsa Regnér, jämställdhetsminister och Per-Anders Sunesson, ambassadör mot människohandel.

I dag är det EU:s dag mot trafficking och i Sverige väljer vi att tala om prostitution och människohandel. Enligt FN är cirka 2,5 miljoner människor runt om i världen insnärjda i det globala nätet av människohandel vid varje given tidpunkt. Uppskattningsvis förflyttas 800 000 kvinnor och barn över en internationell gräns varje år.

Vi är stolta över att Sverige var det första land i världen som införde ett förbud mot köp av sexuella tjänster. I januari 1999 blev det kriminellt att köpa sex – men inte att sälja. Syftet med att ha en sådan lag är att sätta fokus på efterfrågan. Sexköp är ett brott, inte ett misstag, en åsikt eller en attityd. Det är glädjande att flera länder har valt att följa Sveriges exempel, nu senast Frankrike.

Vi lever i en tid där starka ekonomiska krafter och kriminella nätverk ingår allianser och bedriver tuff lobbying för normalisering, avreglering och legalisering av prostitution och människohandel. Det handlar om en industri som årligen omsätter uppskattningsvis 32 miljarder dollar. Just nu pågår också en global diskussion om huruvida prostitution bör ses som ett yrke. Den internationella lobby som förespråkar legaliserad prostitution vill komma bort från begreppet "prostitution", som har negativ klang och betydelse. I stället förespråkar termen "sex workers" som kan innefatta många olika saker: sälja sex, spela in porrfilm, striptease, och driva bordell.

Men det är begreppet "prostitution" som finns med i olika internationella avtal och rättsakter, vilket innebär att de stater som har ratificerat en text också är skyldiga att arbeta mot prostitution. För att motverka den här begreppsförskjutningen, som är en del i arbetet mot prostitution och människohandel, är det avgörande att Sverige gör sin röst hörd. Grundfrågan handlar om ett skoningslöst utnyttjande av framför allt kvinnor och flickor som köps och säljs och män som köper. Sveriges hållning är glasklar: Vi vill inte ha ett samhälle med kvinnor och flickor utställda i skyltfönster som vilken handelsvara som helst. Alla som utnyttjas är offer, oavsett könstillhörighet.

Arbetet mot prostitution och människohandel är en viktig uppgift för en feministisk regering och en självklar del av den svenska modellen. Dock ser vi en utveckling där handel med människor bedrivs i ökande takt över länders gränser. Därför har regeringen valt att inrättat en särskild ambassadörstjänst för att intensifiera och koordinera insatserna mot människohandel. Det är en viktig politisk signal som understryker att Sverige trappar upp sitt arbete mot den orättfärdiga exploateringen av människor. Pågående krig och konflikter, och den migration som följer, har förvärrat situationen för många kvinnor och flickor, män och pojkar som löper risk att utnyttjas och fara illa.

Inrättandet av ambassadörstjänsten förstärker Sveriges profil som en framstående försvarare av de mänskliga rättigheterna. Arbetet mot människohandel omfattar alla former av människohandel, det vill säga människohandel för sexuella ändamål, handel för arbetskraftsexploatering och handel för tagande av mänskliga organ.

Ambassadören har under de månader som gått sedan han utnämndes deltagit i ett stort antal internationella sammankomster samt träffat företrädare för olika regeringar och internationella organisationer. Det har förts upprepade samtal med företrädare för Frankrikes regering om strategiskt samarbete för att påverka fler länder att förbjuda köp av sex. Ambassadörens arbete bedrivs på bred front och i nära samarbete med svenska ambassader, bland annat i Asien.

Att regeringens arbete för de här frågorna intensifieras märks även på andra sätt. Nyligen antog regeringen en uppdaterad handlingsplan till skydd för barn mot människohandel och sexuella övergrepp. Handlingsplanen omfattar åtgärder för att förebygga, skydda och stödja barn och effektivt lagföra gärningsmän.

Vidare har alla länsstyrelser sedan tidigare i uppdrag att på regional nivå arbeta för att motverka mäns våld mot kvinnor, hedersrelaterat våld och förtryck samt prostitution och människohandel för sexuella ändamål. Detta arbete har intensifierats.

Länsstyrelsen i Stockholm har särskilt i uppdrag att nationellt samordna arbetet mot prostitution och människohandel för sexuella ändamål. Just i dag lanserar också Länsstyrelsen i Stockholm en kampanj med namnet "Du avgör". Kampanjen handlar om attitydpåverkan mot att köpa sex. Insatserna behövs dessvärre eftersom oroande rapporter från polisen redogör för att sexköp går nedåt i åldrarna, samt att det fortfarande finns vuxna män som tycker att "det är ok" att utnyttja utsatta kvinnor och barns situation.

Men arbetet intensifieras också på global nivå. Varje vår träffas världens länder i New York för att följa upp arbetet med kvinnokonventionen The Commission on the Status of Women (CSW). År 2017 bjuder Sverige in till ett särskilt möte där den svenska sexköpslagen kommer att presenteras och diskuteras.

Detta är endast en del av de insatser som regeringen gör nationellt och globalt. Att motverka efterfrågan har varit regeringens utgångspunkt sedan antagande av sexköpslagen för 17 år sedan. Konceptet har visat sig vara framgångsrikt. Andelen som uppger att man köper sex ökar inte och det finns ett stort stöd för lagen bland medborgarna. Inom kort presenteras en nationell strategi mot mäns våld mot kvinnor där förebyggande arbete prioriteras. Strategin innehåller även förslag på hur arbetet mot prostitution och människohandel för sexuella ändamål kan förbättras.

Sverige har en feministisk regering som bedriver en feministisk utrikespolitik. För oss är alla insatser som leder till ökad jämställdhet av vikt. Arbetet mot prostitution och människohandel är därmed en del av arbetet för mänskliga rättigheter – och för människovärdet.

Margot Wallström, utrikesminister

Åsa Regnér, jämställdhetsminister

Per-Anders Sunesson, ambassadör mot människohandel

Debattartikel från Socialdepartementet

Regnér: Nej, vi skär inte ned på assistansen

Publicerad 14 oktober 2016 Uppdaterad 14 oktober 2016

Debattartikel i Svenska Dagbladet, 13 oktober 2016. Det är fel att skrämman människor så att de tror att det pågår nedskärningar inom assistansersättning. Så är inte fallet. Utvecklingen är den motsatta, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för regeringens funktionshinderspolitik.

Jag har fått flera mail och samtal från personer som tror att regeringen skär ner i både den statliga assistansersättningen och i insatserna i Lagstiftningarna Lagen för stöd och service (LSS). Dessa lagstiftningar är komplexa och viktiga rättighetslagar och är stora frihetsreformer för personer med funktionsnedsättning. De börjar bli ganska gamla och under årens lopp har flera domar under lång tid förändrat vem som har rätt till vad. Det skapar oro, frustration och ibland svåra livssituationer för människor. Det är ett av skälen till att den här regeringen tillsatt en utredning som ska se över de båda lagstiftningarna. Vi vill ha mer träffsäkra och likvärdiga insatser som faktiskt möjliggör den delaktighet i samhällslivet som var grundintentionen med de båda lagstiftningarna. Vi vill stärka både barnrättsperspektivet och jämställdheten i båda systemen. Vi vill ha en långsiktigt hållbar kostnadsutveckling, inte minst inom assistansersättningen där kostnaderna de senaste tio åren har ökat markant utan att antalet personer blivit fler i samma utsträckning. Just diskussionen kring kostnader skapar mycket oro bland människor.

För varje person som inte får det stöd hon eller han behöver uppstår en krissituation. Bristen på träffsäkerhet i våra system är viktig och vi måste hitta bättre vägar att säkerställa att den som behöver stöd får det

Samtidigt är det viktigt att vi håller oss till fakta när vi talar om system som är livsavgörande för människor. När vi talar om en kris eller nedskärningar i assistansen så tror väldigt många människor att generositeten i våra system minskat, att vi ger mindre resurser till assistansersättningen och LSS än tidigare. Så är det inte.

Å ena sidan ökar totalt sett antalet personer som får insatser inom de två systemen LSS och assistansersättning. Å andra sidan finns det en del insatser som minskar i omfång. Jag är den första att skriva under på att både LSS och assistansersättningen har brister som vi behöver komma till rätta med, men vi ska också vara noga med att beskriva den utveckling som sker korrekt. Det är komplext och därför är den här artikeln full av ovanligt många siffror, men jag tror att det behövs för att inte skapa ytterligare missuppfattningar.

Allt fler får stöd enligt LSS, inklusive kommunal personlig assistans. I oktober 2014 lämnades 114 800 insatser till 67 400 personer. Mellan 2010-2015 har insatserna ökat med 9 procent och kostnaderna har stigit med 11 procent i fasta priser för samma period. 2014 gick ca 1,5 procent av BNP till personer med funktionsnedsättning inom kommunalverksamhet. Motavärde för 2010 var 1,3 procent.

Vad gäller den statliga assistansersättningen, det stöd som ofta debatteras, kan konstateras att antalet timmar fortsätter att öka både för nybeviljade och för dem som redan har ersättning, samt att antalet brukare ligger kvar på ungefär samma nivå. Det går generellt upp och ner något mellan åren, men trenden är att det ligger kvar på ungefär samma antal personer.

Den övervägande majoriteten av de personer som lämnar insatsen assistansersättning gör det på grund av att de avlider. Ett annat skäl är att det finns de som flyttar till äldreboende eller gruppboende. Varje år är det också ett antal personer som lämnar ersättningen eftersom de inte längre bedöms ha ett behov av assistans för grundläggande behov på minst 20 timmar per vecka, vilket är ett av grundkraven för rätten till ersättningen. Denna andel är mindre än 1 procent av mottagarna, och antalet har de senaste åren minskat. 2015 var antalet indragningar ca 150 stycken och motsvarande siffra för 2012-2013 var cirka 280 per år.

En del av dem som lämnar den statliga assistansersättningen får då istället den kommunala insatsen personlig assistans. Antalet personer med kommunal personlig assistans har ökat med 15 procent sedan 2010. Även antalet timmar ökar. 2010 hade 64 procent över 20 timmar per vecka, år 2014 hade andelen stigit till 76 procent.

För 2016 har vi ännu inga fullständiga siffror eftersom året inte är slut än men vi kan se att andelen som beviljas statlig assistansersättning tycks minska något. Den utvecklingen kommer vi att följa mycket noga de här kommande månaderna.

Jag vet att det finns många brukare och anhöriga som har fått minskat stöd eller som är rädda för att få det. Jag vet också att det finns brister i våra system som vi behöver åtgärda både för att inte människor med stora behov ska lämnas utan samhällets stöd och för att få en långsiktigt hållbar kostnadsutveckling. Det behövs för att få LSS och assistansersättningen att leva upp till sina ambitioner om rättigheter, frihet och delaktighet. Jag vill gärna föra den diskussionen, men låt oss göra det utan att skrämman människor med bilder av minskade resurser i en tid när utvecklingen är den motsatta.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

"Vi måste öka vårt fokus på sexköparna"

Publicerad 12 oktober 2016 Uppdaterad 12 oktober 2016

Debattartikel i Dagens Samhälle den 12 oktober 2016. Sexköp är inte ett misstag eller en personlig inställningsfråga - det är ett brott. Arbetet mot prostitution och människohandel är en viktig uppgift för en feministisk regering samt en självklar del av det svenska välfärdsbygget och den svenska modellen, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér.

I morgon hålls en nationell heldagskonferens mot prostitution och människohandel med fokus på efterfrågan. Jag kommer att närvara. För arrangemanget står Länsstyrelsen i Stockholm, som har regeringens nationella uppdrag att aktivt motverka sexköp.

Sverige var det första land i världen som införde ett förbud mot köp av sexuella tjänster, något vi är stolta över.

Nu kommer signaler om att polisen upptäcker fler yngre köpare. Det är tydligt att mer kunskap och information om den svenska sexköpslagen behövs, också till nyanlända. Därför genomför Länsstyrelsen en kampanj mot sexköp och sexhandeln i Sverige i syfte att påverka attityder och verka förebyggande.

Självklart ska det aldrig gå att köpa en annan människa eller bedriva handel med kroppar. Prostitution innebär exploatering av människor och befäster en social över- och underordning som är skadlig för den enskilda men även för samhället i stort. Vi vet att det är framför allt är kvinnor och flickor som köps och säljs och att det är män som köper. Alla som utnyttjas är offer oavsett könstillhörighet.

Det var i januari 1999 som det blev det kriminellt att köpa sex men inte att sälja. Vitsen med konstruktionen av lagen var fokus på efterfrågan. Nu är det dags att tydligare börja tala om efterfrågan och sätta ljuset på dem som köper.

Länsstyrelsens arbete riktas mot att sprida kunskap om sexköp i hela landet. Arbetet kommer också att innebära att utveckla det regionala stödet riktat mot sexköpare som idag finns i storstadsregionerna Stockholm, Göteborg och Malmö.

Regeringen kommer inom kort även fatta beslut om en nationell strategi mot mäns våld mot kvinnor, i strategin prioriteras förebyggande arbete och innehåller även arbete mot prostitution och människohandel för sexuella ändamål.

Från en situation där samhället främst har tagit hand om konsekvenserna av mäns våld, vill regeringen nu fokusera på förebyggande åtgärder. För att åstadkomma detta krävs en uppgörelse med manlighetsnormer som rättfärdigar våld men även ett större engagemang och ansvar från pojkar och män än tidigare.

Handel med människor bedrivs allt mer över länders gränser, därför har regeringen inrättat en ambassadörstjänst för arbetet mot människohandel. Det är en viktig politisk signal till världssamfundet att Sverige trappar upp sina insatser mot exploatering av kvinnor och barn och fattiga och desperata människor runt om i världen. Pågående krig och konflikter, och den migration som följer, har förvärrat situationen för många kvinnor, flickor och pojkar som löper risk att utnyttjas och fara illa.

Ambassadören ska förstärka Sveriges internationella profil som en framstående försvarare av de mänskliga rättigheterna. Samtidigt kan tjänsten bli ett viktigt instrument för konkreta insatser för att höja effektiviteten för de internationella ansträngningarna och samarbetet.

Utredningen Ett starkt straffrättsligt skydd mot köp av sexuell tjänst och utnyttjande av barn genom köp av sexuell handling, har lämnat sitt förslag och regeringen ska efter remiss ta ställning till förslagen.

Regeringen kommer aldrig att ge upp kampen mot prostitution och människohandel!

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Nu trappar vi upp arbetet mot våld mot kvinnor

Publicerad 11 oktober 2016 Uppdaterad 11 oktober 2016

Debattartikel i Dagens Arena, 11 oktober 2016. Hedersrelaterat våld och förtryck är en form av fundamentalistisk, social kontroll som aldrig kan accepteras, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér.

I dag är det internationella Flickadagen. Flickor i Sverige ska självklart kunna förvänta sig möjligheter till studier och rätten att forma sina egna liv.

Nyligen besökte jag olika organisationer på Järvafältet i Stockholm. Där träffade jag representanter för Kibebe, som organiserar kvinnor som motsätter sig krafter som vill minska livsutrymmet och rörelsefriheten för flickor och kvinnor. Detta sker på kaféer, torg och i allmänna kommunikationer – i det offentliga rummet och i privatlivet, helt enkelt i livet. Självpåtaga moralvakter, ofta män men även kvinnor. Detta märkliga beteende ökar, enligt Kibeles medlemmar.

Regeringen förbereder en nationell strategi mot mäns våld mot kvinnor, som bland annat rör frågor om våld i heders namn och barnäktenskap. Inom ramen för detta arbete träffar jag kontinuerligt representanter för kvinno-, flick- och mansorganisationer. Den dialogen är viktig för att höra deras åsikter om vad som behöver göras och deras bedömning av läget i landet när det gäller mäns våld mot kvinnor, hedersrelaterat våld och förtryck samt annat förtryck av flickor och kvinnor. De bekräftar bilden. Inskränkningen av kvinnors rörelsefrihet och tillgång till det offentliga rummet begränsas alltmer i vissa områden.

Detta är inte det enda jämställdhetsproblemet vi har i Sverige. Vissa debattörer uttrycker sig som om det vore fallet. Löneskillnader, sämre arbetstider, mäns våld och mycket mer är fortfarande strukturella frågor vi

måste ta itu med inom ramen för ett förstärkt jämställdhetsarbete i vårt land.

Icke desto mindre är hedersrelaterat våld och förtryck, som oftast drabbar flickor och kvinnor, en fråga vi måste och ska prioritera. Det är en form av fundamentalistisk, social kontroll som aldrig kan accepteras. Det tänker jag och regeringen inte heller göra. Länsstyrelsen i Östergötland arbetar vidare på uppdrag av regeringen mot hedersrelaterat våld och förtryck och dess olika uttrycksformer som exempelvis barnnäktenskap, tvångsäktenskap och könsstympning av flickor och kvinnor. Regeringen har tagit initiativ till en manual för utbildning av nyanlända unga i frågor om sexuella och reproduktiva rättigheter i Sverige med fokus på unga män.

I den strategi mot mäns våld mot kvinnor som regeringen lägger fram under hösten återkommer vi med åtgärder som stärker kvinnors ställning, motarbetar machokultur, destruktiv maskulinitet och hederstänkande. Vi kommer att sätta ett ökat fokus på mäns delaktighet men även ansvar.

Frågan måste hanteras inom olika politikområden. Det gäller att stärka flickor och kvinnors självständighet och makt över sina egna liv. Justitieministern har aviserat en översyn av lagstiftning runt barnnäktenskap. Energiministern Ibrahim Baylan har i sitt uppdrag om minskad segregation satt ett ökat fokus på kvinnoorganisationers roll. Inom arbetsmarknadspolitiken ska Arbetsförmedlingen självklart erbjuda likvärdiga möjligheter till kvinnor som till män.

Regeringen kan göra mer, men vi kommer aldrig tillrätta med problemet utan en intensiv och livlig samhällsdebatt, framförallt är dialogen med organisationer för flickors och kvinnors rättigheter avgörande för mig. De är experter på sin egen verklighet.

Jämställdhet ska gälla alla. Jag ser fram emot Flickadagen då jag tillsammans med Flickaplattformen tänker lyssna på, men även lyfta unga flickor och pojkars röster.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Lagen ska ses över – samhället ska ge stöd

Publicerad 16 september 2016 Uppdaterad 16 september 2016

Replik på debattartikel i Aftonbladet, 16 september 2016.

Jag har läst den artikel Jonas Lundmark skrivit med anledning av Försäkringskassans beslut om hans dotter. Jag har läst flera andra artiklar, brev och inlägg på ungefär samma tema. Samhället ska ge stöd till de individer som behöver stödet som mest. Nu verkar det som att samhället inte räcker till för att göra det.

I många inlägg nämns också regeringens arbete för en hållbar kostnadsutveckling. Assistanskostnaderna har dubblerats under det senaste decenniet.

Regeringen är angelägen om att pengarna når till rätt ändamål. Det betyder dock inte att personer med stora behov ska få mindre stöd i framtiden, tvärtom förväntar regeringen att antalet assistanstimmar kommer öka även kommande år. Ambitionen är dock att ökningen ska ske i en långsammare takt och att resurser ska gå till den med stora behov, inte till stora vinster. Utvecklingen ska vara kontrollerad och rättvis.

De berättelser vi sett den senaste tiden, där barn med mycket stora behov inte längre får assistans stärker bilden av att lagen behöver ses över.

Därför tillsatte vi i våras en översyn av både assistansersättningen och LSS, som bland annat ska stärka barnperspektivet.

Regeringen gav också vid årsskiftet Inspektionen för socialförsäkringen ett uppdrag att just se hur tolkningarna kring vad som är egenvård fungerar, och vid behov återkomma med förslag på åtgärder. Myndigheten ska leverera sitt

svar till regeringen i mitten av december och utifrån kommer vi att ta ställning till vad som kan bli nästa steg.

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Arbetsmarknadsdepartementet, Socialdepartementet

Så ska fler arbetslösa få jobb och äldreomsorgen stärkas

Publicerad 16 september 2016 Uppdaterad 16 september 2016

Debattartikel i Dagens Nyheter fredag den 16 september. Bristen på utbildade undersköterskor inom äldreomsorgen är ett växande problem som parterna och regeringen har ett gemensamt ansvar för att lösa. Den omsorg vi visar våra äldre är ett tecken på hur stark vår välfärd är. Idag presenterar regeringen tillsammans med Kommunal och Sveriges Kommuner och Landsting åtgärder för att stärka kompetensförsörjningen inom äldreomsorgen.

Kompetensbehoven inom äldreomsorgen är i dag stora. Bristen på utbildade undersköterskor har ökat under flera års tid och fram till år 2023 behöver 100 000 nya medarbetare nyanställas inom äldreomsorgen. Regeringen och parterna är nu överens om ett kompetenslyft inom äldreomsorgen där bland annat förstärkning av extratjänster ingår.

Bristen på utbildade undersköterskor har medfört att arbetsgivare i hög utsträckning tvingats anställa personal utan yrkesutbildning för att kunna bemanna äldreboenden, serviceboenden och hemtjänst. Eftersom behovet av just undersköterskor är stort, anställs den som inte är yrkesutbildad ofta med tidsbegränsat kontrakt. Med lappande och lagande i scheman får man ihop en verksamhet som går runt. Men ibland med för små marginaler. Visstider, deltider och delade turer riskerar att påverka personalens arbetsmiljö negativt och leda till sämre kvalitet inom äldreomsorgen. De som i dag arbetar inom äldreomsorgen gör ett fantastiskt arbete, och många brinner för sitt yrke. För att öka kvaliteten inom äldreomsorgen är det viktigt att fler får möjlighet att utbilda sig till undersköterska, men också att fler män och

kvinnor ser en framtid och blir kvar inom yrket.

I våras visade parterna att den svenska modellen står stark och fortsätter att möta de utmaningar deras sektorer har. I avtalsförhandlingar kom Kommunal och Sveriges Kommuner och Landsting överens om en särskild lönesatsning på undersköterskor. De enades också om målsättningen att tillsvidareanställning på heltid ska vara det normala och att målet ska uppnås genom lokala handlingsplaner som ska vara klara senast 2017. Med avtalet har parterna tagit viktiga steg för att öka yrkets attraktionskraft och därmed förstärka kvaliteten i äldreomsorgen.

Regeringen har också tagit ansvar genom att tillföra kommunerna 10 miljarder årligen. Ytterligare två miljarder per år har tillförts för ökad bemanning specifikt inom äldreomsorgen. Ett nytt investeringsstöd har införts för nyproduktion av bostäder för äldre och för att bygga om och anpassa boenden till äldres behov. Regeringen har också under 2016 avsatt 200 miljoner kronor för en kunskapsatsning inom äldre- och funktionshinderområdet. Med dessa satsningar har regeringen tagit viktiga steg mot en äldreomsorg med bättre kvalitet där fler äldre får den omsorg de behöver. Arbetsmiljön inom äldreomsorgen förbättras också genom en särskild tillsynsatsning med särskilt fokus på psykosocial arbetsmiljö, stress samt arbetstagarnas möjligheter till inflytande och delaktighet.

Viktigast för att öka och säkra kvaliteten i välfärden är yrkesutbildad personal. Undersköterska är ett krävande yrke som ställer stora krav på empati och breda kunskaper om omsorg liksom psykisk och fysisk hälsa. I en tid då välfärden har stora kompetensbehov kan extratjänster och andra anställningsstöd användas för att få enklare uppgifter på äldreboenden utförda. Det kan handla om att personer kan bidra med extra närvaro, en extra promenad eller en extra utflykt. Dessa anställningar ersätter aldrig behovet av yrkesutbildad personal, utan ska ses som en extraresurs samtidigt som välfärden bidrar till att bryta långtidsarbetslösheten. Med dessa möjligheter kan också arbetslösa få prova på att arbeta inom vård och omsorg och kanske därefter välja att vidareutbilda sig.

Det har funnits en oro för om den redan hårt ansträngda äldreomsorgen har plats för personer utan lång erfarenhet eller utbildning. Den oron tar regeringen på allvar och nu görs flera förbättringar av extratjänsterna för att stärka möjligheterna för arbetslösa att få jobb inom välfärden. Handledarstödet höjs under de tre första månaderna. Därtill utökas extratjänsterna till att ersätta arbete på 100 procent av en heltidsanställning. Insatsen kommer också att utvidgas till att gälla även för nyanlända. Mot

denna bakgrund är nu parterna överens om att anställa personer på extratjänster inom äldreomsorgen och vilket avtal som ska gälla för de personer som anställs.

Regeringen har investerat för att öka kvaliteten i äldreomsorgen. Parterna har tagit viktiga steg för att fler ska vilja bli och vilja stanna kvar som undersköterskor. I dag bjuder regeringen och parterna tillsammans in till en pressträff för att presentera ytterligare förslag för ökad kvalitet och kompetens inom äldreomsorgen. Kvaliteten i äldreomsorgen blir aldrig bättre än de förutsättningar personalen har för att ge de äldre den goda vård och omsorg de behöver. Nu stärker vi de förutsättningarna – med satsning på mer kompetens inom äldreomsorgen.

Ylva Johansson, arbetsmarknads- och etableringsminister

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Resurserna ska gå till de med stora behov

Publicerad 15 september 2016 Uppdaterad 15 september 2016

Replik på debattartikel i Expressen, 15 september 2016. De personliga exempel vi sett den senaste tiden där barn med mycket stora behov inte längre får assistans stärker bilden av att vi behöver en översyn av lagen, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för regeringens funktionshinderspolitik.

Jag har läst den artikel Christel Juhlin skrivit med anledning av Försäkringskassans beslut om den oro som hennes familj just nu befinner sig i, med en rädsla för att deras barn inte längre ska få assistans. Jag har läst flera andra artiklar, brev och inlägg på ungefär samma tema. Samhället ska ge stöd till de individer som behöver stödet som mest. Problemet i de här fallen tycks vara att samhället inte räcker till.

I många inlägg nämns också regeringens arbete för en hållbar kostnadsutveckling. Assistanskostnaderna har dubblerats under det senaste decenniet. Regeringen är angelägen om att pengarna når till rätt ändamål. Det betyder dock inte att personer med stora behov ska få mindre stöd i framtiden, tvärtom förväntar regeringen att antalet assistanstimmar kommer öka även kommande år. Ambitionen är dock att ökningen ska ske i en långsammare takt och att resurser ska gå till den med stora behov, inte till stora vinster. Utvecklingen ska vara kontrollerad och rättvis. De exempel vi sett den senaste tiden där barn med mycket stora behov inte längre får assistans är inte de första exemplen på att assistansersättningen eller LSS inte lever upp till sina ambitioner om goda levnadsvillkor och delaktighet. Därför ser vi över lagstiftningen.

De personliga exempel vi sett den senaste tiden där barn med mycket stora

behov inte längre får assistans stärker bilden av att vi behöver en översyn av lagen. Därför tillsatte vi också en sådan översyn under våren, som bland annat ska stärka barnperspektivet.

Regeringen gav också vid årsskiftet Inspektionen för socialförsäkringen ett uppdrag att just se hur tolkningarna kring vad som är egenvård fungerar, och vid behov återkomma med förslag på åtgärder. Myndigheten ska leverera sitt svar till regeringen i mitten av december och utifrån kommer vi att ta ställning till vad som kan bli nästa steg.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Vi ska göra mer för unga tjejer

Publicerad 30 augusti 2016 Uppdaterad 31 augusti 2016

Replik på debattartikel i Svenska Dagbladet den 30 augusti 2016. Regeringen kommer i höst med en skrivelse om strategin mot hedersrelaterat våld och förtryck, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér.

Jag delar Magnus Jägerskogs önskan att sommarens debatt om sexuella övergrepp och våld mot flickor och kvinnor ska fortsätta (SvD Debatt 27/8).

Regeringen har anslagit 100 miljoner extra till landets Kvinno- och tjejjourer per år, samhället har blivit bättre på att synliggöra mäns våld mot kvinnor, men vi har brustit när det gäller att tala om unga flickors utsatthet. En grym verklighet som inte minst Bris och landets tjejjourer möter.

Jag håller en levande dialog med organisationsföreträdare inom området och på internationella Flickadagen bjuder jag tillsammans med Flickaplattformen in till hearing om flickors situation och pojkars ansvar. Samhällets träffsäkerhet i de åtgärder som vidtagits under det senaste decenniet har dessvärre varit för dåliga, enligt flera rapporter.

Män och pojkars våld mot kvinnor och flickor är den yttersta konsekvensen av ojämställdhet. Därför intensifierar vi de förebyggande insatserna i skolor, andra kommunala verksamheter och organisationer. Vår ambition är att slaget aldrig ska utdelas, övergreppet aldrig ske. Pojkar och män ska bjudas in att ta del, men måste även själva ta ett större ansvar för jämställdhetsarbetet. Regeringen har fattat flera beslut och anslagit medel för att främja detta.

Regeringen lägger i höst en skrivelse om den framtida jämställdhetspolitiken och en strategi mot mäns våld mot kvinnor och hedersrelaterat våld och förtryck. När vi talar om rättigheter för kvinnor och barn så har Sverige många goda exempel på att samhället går att förändra. Vi har stor kunskap

om jämställdhet och metoder för att främja den. Det är regeringen ambition att intensifiera detta arbete.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Socialdepartementet

Lagstiftning är inte enda lösningen

Publicerad 26 augusti 2016 Uppdaterad 26 augusti 2016

Slutreplik av jämställdhetsminister Åsa Regnér om åtgärder mot sexuella ofredanden i Aftonbladet den 26 augusti 2016.

Det stämmer att vi är en feministisk regering, något vi är stolta över. Vår ambition är att på alla sätt motverka våld mot flickor och kvinnor, därför presenterar regeringen en nationell strategi mot mäns våld mot kvinnor under hösten. Självklart är polisiära åtgärder viktiga då vi talar om brottslighet, där är vi helt överens. Men vi måste också ha ambitionen att slaget aldrig ska utdelas, övergreppet aldrig ske.

Vi anser nämligen att ambitionsnivån är allt för låg om våldet mot flickor och kvinnor får fortgå för att sedan få rättsliga konsekvenser. Visst har straff för vissa en avskräckande effekt, men vi är övertygande om att betydligt bredare samhällsförändrande åtgärder behövs. Bland annat det jag arbetar för, ett större deltagande av pojkar och män i jämställdhetsarbetet. Regeringen har fattat flera beslut och anslagit medel i den riktningen.

Festivaler är ett sammanhang där sexuella ofredanden sker, men vi vet allt för väl att skolmiljön, allmänna kommunikationer och framför allt hemmiljön är sammanhang där många flickor och kvinnor inte kan känna sig trygga. För oss som feministisk regering är det därför självklart att välkomna den pågående debatten.

Lagstiftning är inte den enda lösningen. Den kamp som under decennier har drivits av enskilda kvinnor, organisationer, politiska partier och vissa män måste uppmuntras och fortgå.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Fler män måste stå upp mot övergrepp

Publicerad 24 augusti 2016 Uppdaterad 24 augusti 2016

Debattartikel i Aftonbladet 24 augusti 2016. Om vi ska stoppa våldet måste fler män och pojkar öppet ta ställning mot våld och kvinnoförakt. Att män och pojkar engagerar sig och känner sig delaktiga i vardagligt jämställdhetsarbete är avgörande, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér.

En 14-årig tjej ska för första gången själv gå på festival med vänner. Förväntningarna är höga. Ordet festival är egentligen positivt, men har under sommaren förknippats med trakasserier och övergrepp mot flickor och kvinnor. Det är en bra och nödvändig debatt. Ett av målen för jämställdhetspolitiken är att våldet mot kvinnor ska upphöra. Det uppnår vi aldrig utan ett brett samhällsengagemang som bärs av både kvinnor och män och som inkluderar unga.

Jag träffar ofta kvinnorörelsen och män som jobbar för jämställdhet. För att försäkra mig om att även flickors erfarenheter tas med i vårt arbete har jag kontakt med bland annat Flickaplattformen. På internationella Flickadagen 11 oktober bjuder vi in till en hearing med unga tjejer. Syftet är att få deras bild av hur en trygg miljö ska vara. Det vill regeringen ta med sig inför framtida beslut. Problemet med våld mot flickor och kvinnor är inte begränsat till festivaler. Det är ett faktum att det finns män och pojkar som anser sig ha rätt att begränsa kvinnors och flickors rättigheter. Detta handlar om brottslighet och ska bemötas så.

Det är ett beteende som syftar till att skrämmas på ett samhälleligt plan. Budskapet blir att kvinnor och flickor ska hålla sig på mattan, veta sin plats eller hålla sig hemma. Det begränsar det ena könets rörelsefrihet. Därför är

det så viktigt att bemöta, bekämpa och benämna. Kvinnor och flickor har samma rätt till det offentliga rummet, den är absolut och får inte relativiseras.

Vi måste därför ha en bred samhällsdebatt och hålla kvar engagemanget även efter att sommarfestivalerna är över. Vi behöver nå ut till förskolor, skolor, förorter, innerstäder, socialtjänsten, arbetsplatser och nätet.

Vi vet genom forskning att män med könsstereotypa värderingar och särskilt som umgås med andra män med kvinnoförakt, har ökad risk att utöva våld mot kvinnor. Regeringen har därför påbörjat ett långsiktigt brett arbete för att förebygga våld mot kvinnor i hela samhället. Det gäller främst att nå pojkar och män i Sverige, oavsett bakgrund.

Framgångar på jämställdhetsområdet har aldrig kommit av sig själva. De är historiskt sett alltid frukten av en strategisk, ofta hård, ibland farlig kamp som kvinnor, organisationer, feministiska politiker och några män, genomfört.

Om vi ska stoppa våldet måste fler män och pojkar öppet ta ställning mot våld och kvinnoförakt. Att män och pojkar engagerar sig och känner sig delaktiga i vardagligt jämställdhetsarbete är avgörande. Det finns och har alltid funnits män som står på kvinnors sida i jämställdhetsarbetet, det visar historien och samtiden, men de är för få.

Varför är det så? Att ojämställdhet råder, är ju knappast en nyhet. Orättvisor som drabbar kvinnor i form av lägre lön, pensioner och våldsutsatthet är ju inga småsaker. Och män tar ställning och frontar i andra politiska frågor som handlar om djupa orättvisor. Vi behöver ett samtal om hur vi uppnår äkta solidaritet från män för kvinnors lika rättigheter. Jag kommer att bjuda in till sådana under året som kommer.

Regeringen lägger i höst en skrivelse om jämställdhetspolitiken och en strategi mot mäns våld mot kvinnor. Där intensifierar vi de förebyggande insatserna, presenterar åtgärder mot hedersrelaterat våld, mot sexköp och människohandel.

I Sverige finns lyckligtvis många goda exempel på att samhället går att förändra, inte minst när det gäller rättigheter för barn och kvinnor. Vi har stor kunskap om jämställdhet och metoder för att främja den. Vi måste inte börja från början, men vi måste jobba hårt. Det kommer jag att göra!

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Socialdepartementet

Äldreomsorgen ska vara jämlik och tillgänglig

Publicerad 17 augusti 2016 Uppdaterad 17 augusti 2016

Replik på debattartikel om äldreomsorg i Dagens Nyheter den 17 augusti 2016.

En större del av äldreomsorgen måste finansieras av individerna själva, skriver Johan Ingerö från Timbro den 15 augusti på DN debatt.

Äldreomsorgen har utvecklingsbehov, men principen om att äldreomsorgen ska vara jämlik och tillgänglig ska vi inte rucka. Den förra regeringen, som Ingerö själv jobbade för, lät skattesänkningar i miljardklassen gå före viktiga investeringar i välfärden, en politik som urholkar den svenska modellen och ökade klyftorna. Den här regeringen vill istället investera i välfärden. De tio välfärds miljarderna till kommuner och landsting är ett exempel på hur vi gör det.

Ingerö lyfter dock en del viktiga punkter. Fallolyckorna måste minska. Därför har regeringen påbörjat utbildningssatsningar för att minska fallolyckorna. Regeringens investering i mer personal, två miljarder om året, minskar trygghetsbristerna inom omsorgen. Behovet av fler äldreboenden är stort och därför har vi infört ett investeringsstöd för äldreboenden, som skapar förutsättningar att bygga ikapp.

Omsorgen har alltid haft en viss självfinansieringsgrad men vägen framåt är inte att en allt större del blir ett privat ansvar. Det skulle minska jämlikheten och dessutom öka anhörigomsorgen. Det är inte så vi stärker och moderniserar samhällsbygget. Äldreomsorgen i Sverige ska vara generell och tillgänglig för alla som behöver den. Det är den svenska modellen det är den vi ska utveckla, inte avveckla.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Dags att prioritera barns rättigheter

Publicerad 10 augusti 2016 Uppdaterad 10 augusti 2016

Debattartikel i Göteborgs-Posten 10 augusti, 2016. Regeringen har utöver att göra barnkonventionen till lag storsatsat på att barns rättigheter tillgodoses, bland annat genom att höja försörjningsstödet, glasögonstöd och gratis mediciner till alla barn.

Att ett barn har egna rättigheter är idag något som de allra flesta i vårt land med självklarhet skriver under på och när barnkonventionen blir svensk lag är det en viktig milstolpe för barns rättigheter i Sverige.

Det är viktigt att alla barn kan sina rättigheter och att myndigheter och andra som jobbar med barn genomgår kompetenshöjningar för att säkerställa barns rätt.

Att barnkonventionen ska bli svensk lag är något som länge förespråkats av såväl civilsamhället som riksdagspartier. Vi är övertygade att om vi skapar ett samhälle som tar tillvara på barns rättigheter skapar vi ett bättre samhälle för alla. Barnen som bor i Sverige behöver både sina rättigheter och sina möjligheter. Därför är det bra att regeringen arbetar med att göra barnkonventionen till lag samtidigt som de infört sommarlovsstöd för att alla barn ska ha möjlighet till en bra sommar. Regeringen har höjt underhållsstödet, höjt grundnivån i föräldraförsäkringen, höjt riksnormen för försörjningsstödet för att minska barnfattigdomen och den sociala barn och ungdomsvården har stärkts med 250 miljoner om året, för att samhällets skydd ska vara som starkast för de barn som behöver det mest.

Regeringen har även infört glasögonbidrag och gratis mediciner för alla barn, för att möjligheten att få medicin när du är sjuk eller att kunna läsa en bok på

kvällen aldrig ska vara en klassfråga.

Regeringen vill genom dessa satsningar minska klyftorna mellan barnfamiljer i Sverige. Ökad jämlikhet mellan barn bidrar till att varje flicka och pojke har förutsättningar att utvecklas till sin fulla potential oavsett bakgrund. Det är bra för det enskilda barnet och det är bra för Sverige. Det är den svenska modellen.

Barnkonventionen ska bli lag i Sverige och därför är det bra att regeringen höjer de statliga bidragen till kommuner och landsting med 10 miljarder om året. På så sätt stärker vi både barns rättigheter och den generella välfärden. Kommuner och landsting väljer själva hur de fördelar välfärds miljarderna, men sannolikt kan en hel del användas till att exempelvis stärka skolan, socialtjänsten och möjligheterna till fritidsaktiviteter för barn och unga. Det finns mycket kvar att göra för att skapa jämlika villkor för alla barn, men det är där siktet är inställt och det är dit vi är på väg.

Åsa Regnér

barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Anders Österberg

förbundsordförande Unga Örnar

Debattartikel från Socialdepartementet

Pensionerna måste bli mer jämställda

Publicerad 05 augusti 2016 Uppdaterad 05 augusti 2016

Replik i Expressen Debatt, 5 augusti 2016. Regeringen gör historiska satsningar på äldreomsorgen och satsar på ett mer jämställt pensionssystem för att minska äldres ensamhet, skriver Åsa Regnér och Annika Strandhäll.

Sommaren kan för många äldre vara en alldeles underbar tid, precis som Christina Tallberg, ordförande för PRO, skrev i en debattartikel i Expressen 1/8. Men för andra kan sommarmånaderna i stället upplevas som särskilt tunga och ensamma. Det är någonting vi gemensamt måste hjälpas åt att komma till rätta med.

Det är därför regeringen valt att göra historiska satsningar på äldreomsorgen, med två miljarder årligen till ökad bemanning och 200 miljoner i år till kompetensutveckling.

Och det är därför vi valt att tillföra kommuner och landsting ytterligare 10 miljarder extra varje år, välbehövliga pengar för att utveckla välfärden.

Äldre är inte en homogen grupp, utan individer med olika behov. Därför är det självklart att äldre ska ha makt över sina egna liv och inflytande över sin egen omsorg. Målsättningen är att de som behöver omsorg ska ha tillgång till en rättvis, likvärdig och jämlik äldreomsorg oavsett var i landet man bor.

För det behövs ett brett utbud av stöd och boenden. Den brist på platser inom äldreomsorgen som finns i många kommuner måste brytas.

Därför har vi valt att stimulera byggandet av äldre- och trygghetsboenden. Detta räcker inte, vi måste också förbättra kvaliteten inom äldreomsorgen,

vilket är vad en utredare fått i uppdrag att göra. Det gör vi för att stärka tryggheten bland landets äldre, oavsett bostadsort.

Ensamhet kan också gödas av ekonomisk otrygghet. Regeringen har hittills höjt bostadstillägget för pensionärer och påbörjat avskaffandet av pensionärsskatten.

Tillsammans med höjningen av inkomstpensionen betyder det att över 99 procent av Sveriges pensionärer fått mer i plånboken jämfört med för ett år sedan. I genomsnitt över 500 kronor mer per månad. Men vi vill göra mer. Just nu görs en översyn av bostadstillägget, då vi vet att det är ett träffsäkert sätt att stötta de mest utsatta pensionärerna – äldre med låga inkomster och hög bostadskostnad.

Det är kvinnor som har det som tuffast, som har de lägsta pensionerna i dag. Pensionen är ett kvitto på ett ojämställt samhälle, där kvinnor tar ut det största ansvaret i familjen på bekostnad av arbete och löneutveckling.

Vårt pensionssystem är blint för kön, men en högre frånvaro från arbete leder till lägre pensioner. Kvinnor har i snitt 70 procent av mäns pensioner, det motsvarar 6000 kronor mindre i månaden.

Det är inte acceptabelt, det är något vi måste förändra. Det är både regeringen och partierna i pensionsgrupper överens om.

Under det senaste året har pensionsgruppen arbetat med ett projekt kring jämställda pensioner. En bred analys presenterades i juni och arbetet kommer att tas vidare under hösten.

Vi vet att Sveriges pensionärsorganisationer gör ett fantastiskt arbete. Ideellt aktiva runtom i landet gör varje dag otroligt viktiga insatser. De hjälper till att handla mat eller finns där bara för att lyssna. Det är saker som gör skillnad i människors vardag. Regeringen, kommuner och civilsamhället har olika och viktiga funktioner att fylla för att förebygga ensamhet och ohälsa bland äldre.

Det är tillsammans vi kan utveckla den svenska modellen för att göra Sverige till världens bästa land att åldras i.

Åsa Regnér
barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Annika Strandhäll

socialförsäkringsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Slutreplik: Sverigedemokraterna vill resa tillbaka i tiden

Publicerad 25 juli 2016 Uppdaterad 25 juli 2016

Slutreplik i Expressen Debatt, 22 juli 2016.

Bieler och Herrstedt (SD) skriver å ena sidan att det är för jämställdhet, å andra sidan vill de inte styra med incitament och regleringar. Det är pinsamt. Läs på den svenska jämställdhetspolitiska historien!

SD är det första partiet i Sveriges riksdag som vill inskränka aborträtten. Sverige var ett av pionjirländerna i världen som antog en sådan abortlag, en grundsten i den svenska jämställdhetspolitiken. På vilket sätt är det inte en reglering att vilja införa begränsningar? SD menar att de inte ska lägga i sig hur människor, oavsett kön, gör sina val. På vilket sätt drabbar inskränkt aborträtt inte ensidigt kvinnor? Det vi vet är att inskränkt aborträtt inte leder till färre aborter, däremot till fler skador o förödmjukelser för kvinnor. Är detta det Sverige SD vill ha?

Vårdnadsbidraget innebär att skattebetalarna finansierar att kvinnor håller sig borta från arbetsmarknaden under sina mest produktiva år. Vi vet att det är kvinnor, eftersom bidraget har utvärderats. Det är kvinnor med kortast utbildning och lägst inkomst, ofta med utländsk bakgrund. Alltså de som allra mest skulle behöva egen inkomst för ett självständigt liv. Den nivå av jämställdhet vi har i Sverige har som utgångspunkt att både kvinnor och män kan förvärvsarbeta och tjäna egna pengar. SD vill också införa sambeskattnig. Det talar ni sällan om. Det är förståeligt. Det vore nämligen statlig styrning med förödande inkomstkonsekvenser för just kvinnor. Att kvinnor och män beskattas som individer oavsett civilstånd har lett till att kvinnors arbetskraftsdeltagande i Sverige sköt i höjden från 1970-talet och framåt. Ni vill tillbaka SD, till ett Sverige före jämställdhetsreformer. Till en tid när mannen var familjeförsörjare och den som hade den ekonomiska och politiska makten. För ni är väl inte heller för att partierna själva kvoterar?

Det måste ju finnas en orsak till att ni är ett sådant mansdominerat parti?
Eller blir det så när man anser att jämställdhet inte ska styras? Den
feministiska regeringen kommer att fortsätta med initiativ för att främja
jämställdheten i Sverige.

Åsa Regnér, jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: SD:s jämställdhetspolitik är riktigt risig

Publicerad 18 juli 2016 Uppdaterad 18 juli 2016

Debattartikel i Expressen, 18 juli 2016.

Gång på gång påstår Sverigedemokraterna att de är för svensk jämställdhet och värnar kvinnors trygghet. Senast i Almedalen när Jimmie Åkesson höll tal. Samma kväll sa han i SVT:s Aktuellt att män med utländsk bakgrund ligger bakom trakasserier mot kvinnor på festival. Det visade sig senare att han inte visste särskilt mycket om gärningsmännens bakgrund.

Hur ser det ut med Sverigedemokraternas egna jämställdhetspolitiska ambitioner? Riktigt risigt. Att vara insatt i vad som driver fram jämställdhet och samtidigt läsa SD:s partiprogram är plågsamt. SD är emot de reformer som lett fram till vad vi brukar kalla svensk jämställdhet. Att Sverige kommit längre än de flesta andra länder när det gäller kvinnors arbetskraftsdeltagande, politiska makt och utbildning har skett genom år av aktiva politiska beslut, pådrivna av kvinnorörelsen. Det handlar om fri abort, särbeskattning, diskrimineringslagstiftning, socialförsäkringar med incitament till förvärvsarbete oavsett kön och gemensamt finansierad omsorg om barn och äldre.

SD går en helt motsatt väg. De vill istället inskränka aborträtten, införa vårdnadsbidrag och till och med möjliggöra sambeskattning. De är alltså emot i princip alla jämställdhetshistoriska reformer som införts i Sverige och som numera utgör det som faktiskt är just svensk jämställdhetspolitik. Deras politiska förslag återfinns som politik i de länder som kommer lägst på listorna över jämställda länder i EU och OECD.

Det finns dock en del som återstår i samhällsbygget av ett jämställt land. Våld mot kvinnor är dessvärre en verklighet i Sverige. Trots ökat fokus på frågorna de senaste åren ligger våldet av män mot kvinnor i vårt land på

ungefär samma nivåer. Just nu aktuellt i samband med festivaler. Självklart ska flickor och kvinnor kunna ha roligt utan att tänka på klädsel eller vara rädda. Polis, rättsväsende och organisatörer måste prioritera och öka sin kunskap om frågorna. För regeringen är det nu dessutom avgörande att fokusera på att förebygga trakasserier och våld mot kvinnor. Hur kan vi förhindra att slaget utdelas och att se till att övergreppet inte sker? Vi behöver tala om att det finns män som anser sig ha rätt att behandla kvinnor såhär. Hur vänder vi den trenden?

Regeringen har därför tagit initiativ till en rad insatser för att bygga upp ett nationellt program för att förebygga våld. Ambitionen är att män och pojkar i hela befolkningen ska nås av kunskap om jämställdhet och ställas inför frågan om respekt, solidaritet och ansvar för ett jämställt samhälle. Programmet innehåller insatser riktade till olika grupper och åldrar, både män födda i Sverige och pojkar liksom nyanlända och ensamkommande. Insatserna ska utgå från utvärderade metoder och kunskap. Regeringen satsar även 100 miljoner kr per år för att stärka tjej- och kvinnojourers arbete.

Kvinnor och män som jobbar med jämställdhetsfrågor mötts ibland av hån och förminskande kommentarer om sin verksamhet. Det är en välkänd reaktion från motståndare till jämställdhet och gällde även förespråkare av aborträtt och kvinnors rätt till egen inkomst. Det finns ett historiskt och konservativt motstånd mot kvinnors rättigheter vilket fortlever i SD:s partiprogram. Men därför kommer den feministiska kunskapen nu väl till pass.

Jimmie Åkesson och SD försöker stjäla och förvanska modiga kvinnors verk. Vi är lyckligtvis många i Sverige som på riktigt står på flickors och kvinnors sida, många kvinnor och alltfler män. Regeringen driver en feministisk politik som prioriterar frågorna.

Kvinnor i hela världen kämpar för jämställdhet. Ibland betalar de med sitt liv. Som jämställdhetsminister i Sveriges är jag förstas stolt över de framsteg som gjorts här. Det är dock vår skyldighet att uppmärksamma och solidarisera med den modiga kamp för kvinnors rättigheter som pågår i hela världen för samma friheter.

Åsa Regnér, jämställdhetsminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Jämställdhet gäller alla och hela tiden

Publicerad 04 juli 2016 Uppdaterad 04 juli 2016

Replik på debattartikel om hedersförtryck i Aftonbladet, 4 juli 2016.

Regeringens feministiska politik och jämställdhetssträvanden ska genomsyra all vår politik. Detta är inte en jämställdhet som är villkorad, bara gäller vissa, på vissa platser eller på särskilda tider – den gäller allt och alla, hela tiden. Det är en fråga om mänskliga rättigheter. Det är del av den svenska modellen. Verklig förändring och jämställdhet skapas genom politisk vilja!

Regeringen menar på allvar att män inte ska ha fördelar, mer makt, mer utrymme, bättre resurser eller mer frihet – på grund av sitt kön. Vi ifrågasätter befästa patriarkala strukturer på grund av det enkla faktum att vi anser att den rådande ordningen varken har tjänat Sverige eller världen väl. Där av en feministisk regering och en feministisk utrikespolitik. Vi har tagit ställning.

Regeringen fattade i går beslut om att utreda statens stöd till trossamfunden. Utredaren ska bland annat föreslå ett nytt regelverk för förtydligade krav på demokratiska värderingar.

I direktiven står det:

"Det är vidare centralt att ett trossamfund som inte respekterar samhällets grundläggande värderingar, så som alla människors lika värde, jämställdhet mellan könen och det demokratiska styrelseskicket, inte ska finansieras med allmänna medel."

Det pågår för närvarande ett intensivt arbete i regeringskansliet för att lägga kursen för den framtida jämställdhetspolitiken och omhändertagandet av

förslagen i de två utredningar som vi har tagit emot.

Artikelförfattarna nämner en rad förslag, jag ser fram emot att diskutera vidare med er i Almedalen!

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Platserna på äldreboenden ska bli fler

Publicerad 11 juni 2016 Uppdaterad 13 juni 2016

Replik på debattartikel, Expressen, 11 juni. Priset när boendeplatserna försvinner betalas av den som inte får det stöd han eller hon behöver. Jag och bostadsministern kommer nu därför att bjuda in kommunerna till samtal, skriver äldreminister Åsa Regnér.

Amelia Adamo skrev den 7 juni om sina erfarenheter av svensk äldreomsorg på ett sätt som berör. Den som behöver äldreomsorg ska få det stöd han eller hon behöver. De senaste tio åren har en av fem boendeplatser försvunnit, och den trenden skapar problem. Priset när boendeplatserna försvinner betalas av den som inte får det stöd han eller hon behöver. Det betalas av deras anhöriga som får slita med att se till att mamma eller pappa får stöd. Anhörigas insatser ska bygga på frivillighet och ska inte ersätta kommunernas ansvar. Det är ett av skälen till att vi från regeringens sida har vi stärkt äldreomsorgen, med en historisk investering med två miljarder om året till mer personal, 200 miljoner till kompetensutveckling och det nya investeringsstöd för äldreboenden som införs i år.

När jag reser runt i landet, framträder två uppgifter som särskilt angelägna att lösa. För det första: De som arbetar inom äldreomsorgen behöver bli fler och yrket behöver erbjuda tillräckligt bra villkor för att ännu fler ska vilja jobba där. De satsningar regeringen gör i mer personal och kompetensutveckling är viktiga och när kommuner och landsting nästa år tillförs 10 miljarder i statsbidrag, välfärds miljarderna, ger det utrymme för fler viktiga investeringar. Det behövs när vi utvecklar den svenska modellen.

För det andra: att platserna på äldreboenden ska bli fler istället för färre. Här

måste vi arbeta tillsammans, regering och kommuner, för att vända utvecklingen. Det investeringsstöd regeringen i år inför för att det ska byggas fler äldreboenden är en viktig del, men det handlar också om att kunna säkerställa att var och en, när den ansöker om äldreomsorg, får sina behov tillgodosedda. Kommunerna behövs i det arbetet. Jag och bostadsministern kommer därför att bjuda in kommunerna och andra viktiga aktörer till samtal med det tydliga målet att bryta utvecklingen där allt färre får plats på äldreboende. Det är viktigt för att stärka äldreomsorgen, och viktigt för att stärka samhällsbygget.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Vi arbetar hårt för att underlätta mötet med Sverige

Publicerad 09 juni 2016 Uppdaterad 09 juni 2016

Debattartikel, SVT Opinion, 9 juni 2016. Kunskap om jämställdhet och sexuella rättigheter, inklusive våldsprevention, ska nå alla unga i Sverige, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér.

Idag hade jag ett dialogmöte med berörda myndigheter, länsstyrelser och organisationer inom det civila samhället om en av regeringens satsningar mot våld och för jämställdhet. Satsningen innebär att UMO, ungdomsmottagningen på nätet kommer att ta fram och sprida information om jämställdhet och sexuella rättigheter riktat till nyanlända och asylsökande barn och unga. Dagens möte var ytterligare ett viktigt steg mot att utforma informationsinsatser om bland annat könsnormer och rätten till kroppslig integritet till nyanlända barn och unga.

Regeringen tar genom detta ett viktigt steg för bättre integration av nyanlända och asylsökande barn och unga med fokus på kunskap om jämställdhet och sexuella rättigheter. Det är en viktig insats för alla de unga pojkar som har kommit till vårt land, men givetvis minst lika viktigt för den mindre grupp flickor som anlant.

För regeringen är det viktigt att främja jämställdhet och icke-diskriminering bland alla som lever i Sverige. Det våldsförebyggande arbete som regeringen genomför och kommer att stärka handlar om att förändra stereotypa könsnormer som kopplar samman maskulinitet och våld. Kunskap om jämställdhet och sexuella rättigheter, inklusive våldsprevention ska nå alla unga i Sverige.

Regeringens ökade insatser för att förebygga våld mot kvinnor genomför vi genom att utveckla ett nationellt program som inbegriper skolor samt

kommuner och som ska nå hela befolkningen. Fokus kommer att vara på konstruktiv manlighet för att motverka destruktiva idéer om maskulinitet som tolererar våld.

För oss som feministisk regering är det självklart att ha en feministisk integrationspolitik och att ett könsperspektiv ska genomsyra alla politikområden. Jämställdhet drivs fram av politiska beslut.

Vad behöver då ingå i en feministisk integrationspolitik? Det pågår flera debatter som ger svar, om kvinnors och mäns ställning och villkor på arbetsmarknaden, om barnfattigdom och föräldrar i utanförskap och om fundamentalism och kvinnoförtryck i förorter.

Vi vet att ekonomisk självständighet är grunden för jämställdhet. Det möjliggör till exempel att välja bort en våldsam partner. Vi behöver därför stärka de generella insatserna för jämställdhet, som betalt arbete som det går att leva på och bra arbetsmiljö för både kvinnor och män.

Vi måste också främja båda föräldrarnas engagemang i små barn, värna socialförsäkringar, egen försörjning, tidig tillgång till undervisning i svenska, liksom stöd till läskunnighet som anpassas till de pojkar som släpar efter.

Det finns ett stort behov av information till nyanlända och asylsökande barn och unga kring hälsa, jämställdhet och SRHR-frågor (sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter): Att de får tillgång till denna kunskap är en förutsättning för deras etablering.

Det vet regeringen om och det har tydliggjorts både av MUCF och UMO.

MUCF har även fått regeringens uppdrag att föreslå en modell för utbildning av utbildare med koppling till ungdomsmottagningen på nätet.

Många aktörer arbetar redan med informationsinsatser till nyanlända. Det bedrivs arbete och informationsinsatser hos länsstyrelser, i regioner och inte minst av det civila samhällets organisationer. Regeringen är tacksam för det arbete som bedrivs.

Den svenska modellen är till för alla. Regeringen arbetar hårt för att underlätta mötet med Sverige och skärpa insatserna för att främja jämställdhet.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

"Vi behöver bygga fler äldreboenden"

Publicerad 07 juni 2016 Uppdaterad 07 juni 2016

Debattartikel av äldreminister Åsa Regnér i Bohuslänningen den 7 juni 2016.

Att alla ska kunna lita på att vård, skola och omsorg håller en bra kvalitet är grunden i ett hållbart samhällsbygge. Det ska gälla oavsett var i landet du bor, vilken skola ditt barn går i eller vilket äldreboende din förälder bor på. När regeringen nu investerar i äldreomsorgen och i välfärden är det kvaliteten i de här verksamheterna som stärks. Så utvecklar vi den svenska modellen.

Idag, tisdag 7 juni, besöker jag Munkedal och Göteborg, för att träffa politiker, personal, pensionärsråd, fackliga organisationer och äldre män och kvinnor som finns inom äldreomsorgen. Det blir de två sista stoppen på min äldreresa, en resa som jag påbörjade hösten 2015. Syftet med Äldreresan har varit att på ett systematiskt sätt besöka äldreomsorgen i kommuner som på representerar olika sidor av Sverige. Jag har varit i Lund i söder och i Överkalix i norr.

Jag har varit på ett av Sveriges modernaste äldreboenden i Västerås och diskuterat flexibla biståndsbedömningar i Linköping. Jag har träffat äldre kvinnor och män, pensionärsorganisationer, kommuner, privata omsorgsbolag, fackliga organisationer och givetvis de ansvariga politikerna. Jag har fått en chans att höra hur de ser på utmaningar, hur de använder sig av de stora investeringar vi från regeringen gör i äldreomsorgen och resonera om hur vi ser till att fler vill jobba i äldreomsorgen i framtiden. Det kommer vi att behöva.

Munkedal har bland annat gjort sig känd för sin hemtjänstmodell, där maten lagas tillsammans med den äldre personen i hemmet, och jag ser mycket fram

mot att höra mer av de erfarenheterna. En fråga som ofta återkommer när jag besöker äldreomsorgen runt om i Sverige är att de anställda behöver mer tid för omsorgen, att de behöver bli fler. Därför investerar regeringen två miljarder om året i mer personal i äldreomsorgen. Från och med nästa år kommer regeringen även tillföra kommuner och landsting 10 miljarder kronor i ökat statsbidrag, de så kallade välfärds miljarderna, som ger kommunerna bättre förutsättningar att satsa på såväl äldreomsorg som andra delar av välfärden. För hela Västra Götelandsregionen handlar det om 1,6 miljarder om året. Vi investerar i år också 200 miljoner på kompetensutveckling inom äldreomsorgen och inför ett nytt investeringsstöd för att det ska byggas fler äldreboenden. Efter 8 år med skattesänkningar och uteblivna investeringar är det nu dags att utveckla samhällsbygget. Det behöver Sverige.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Nej, det finns ingen ursäkt för sexköpare

Publicerad 03 juni 2016 Uppdaterad 03 juni 2016

Debattartikel, Aftonbladet, 3 juni 2016. Var tionde man i Sverige köper sex, skrev Aftonbladet i torsdags. Att köpa sex av en annan människa i Sverige är en kriminell handling. Det är inte ett misstag, det är inte någon annans fel och det är inte att göra en utsatt kvinna en tjänst, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér.

Sverige var det första land i världen som införde en sexköpslag. I januari 1999 blev det kriminellt att köpa sex men inte att sälja. Flera länder har följt efter, nu senast Frankrike. Befolkningsstudier visar att stödet för sexköpslagen är stabilt och högt och den samlade bedömning är att förbudet mot köp av sexuella tjänster har påverkat prostitutionens omfattning i Sverige. Vi får dock inte blunda för att vi fortfarande har problem.

Den som köper sex bidrar ofta till grov organiserad brottslighet, där kvinnor och barn utnyttjas som vilken sak, handelsvara som helst, med noll och ingen respekt för deras människovärde eller fria vilja. Vi pratar om nutidens slavhandel. En marknad som blir allt mer och hänsynslös.

Kvinnor och barn, utsatta, fattiga och desperata människor som har små eller inga möjligheter att göra sina egna val riskerar att utnyttjas och fara illa. Detta finns det män, för män är i stor majoritet, som tar sig rätten att utnyttja. Det finns ingenting ursäktande, urskuldande eller förlåtande att säga om detta.

När Sverige införde lagen mot sexköp var förhoppningen att den skulle få en avskräckande effekt på tänkbara sexköpare, samt kunna minska intresset

från olika grupper eller enskilda i utlandet att etablera en mer omfattande organiserad prostitutionsverksamhet i Sverige. Detta har visat sig stämma. Sverige är inte en attraktiv marknad för människohandel.

Dock – de 200 män som polisen Simon Häggström och hans kollegor i Stockholms prostitutionsgrupp griper varje år lever alla med någon kontakt med omvärlden. De är alla söner, partners, har barn, grannar, vänner och arbetskamrater.

När vi nu får signaler om att polisen griper fler unga köpare så är det uppenbart att det kan behövas mer kunskap och information om den svenska sexköpslagen. Regeringen har därför gett Länsstyrelsen i uppdrag att rikta insatser just för denna målgrupp.

Under 2016 planerar Länsstyrelsen bland annat att genomföra ett upprop mot sexköp och sexhandeln i Sverige riktat mot unga i syfte att påverka attityder och verka förebyggande.

Regeringen har inrättat en ambassadörstjänst för arbetet mot människohandel. Det är en viktig politisk signal till världssamfundet att Sverige trappar upp sina insatser mot människohandel, mot exploatering av kvinnor och barn och av fattiga och desperata människor runt om i världen. Pågående krig och konflikter, och den migration som följer av det, har förvärrat situationen för många kvinnor och flickor som löper risk att utnyttjas och fara illa.

Sverige har en feministisk regering, vi arbetar hårt med frågan. Arbetet mot prostitution och trafficking är en självklar del av det svenska välfärdsbygget och den svenska modellen.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Risk att assistansföretag överdriver behoven

Publicerad 01 juni 2016 Uppdaterad 03 juni 2016

Replik, DN Debatt, 1 juni 2016. Bengt Westerberg skriver på DN Debatt (31/5) med anledning av den rapport han tagit fram på uppdrag av Vårdföretagarna och arbetsgivarföreningen KFO om personlig assistans. Artikeln berör i stora delar direktiven till regeringens utredning av assistansersättningen och Lagen om stöd och service (LSS). Det finns en del missuppfattningar i Westerbergs text. Det är beklagligt och det finns därmed skäl att tydliggöra ett antal frågor, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för regeringens funktionshinderspolitik.

I utredningsdirektiven står klart och tydligt att både LSS och assistansersättningen ska utgå i de mänskliga rättigheterna och i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Den som behöver ett stöd ska få det stödet, oavsett om det är personlig assistans, ledsagning eller någon annan insats. Att som Westerberg gör antyda att regeringen skulle föreslå hemtjänst som ersättning för assistans är direkt felaktigt. Inte heller ska någon tvingas till institutionsboende, vilket också påstås i artikeln. Utredningen ska titta på alternativ och komplement till assistans, men institutioner är inget sådant alternativ.

Jag vet att det faktum att regeringen både i utredningsdirektiven och i andra sammanhang talar om behovet av att dämpa kostnaderna väcker oro. Jag

förstår det, för jag vet hur viktig assistansen varit för många människors möjlighet till frihet och delaktighet. Men kostnaderna för assistansersättningen har fördubblats till cirka 30 miljarder på tio år, samtidigt som antalet brukare bara ökat med drygt 2000 personer under den perioden. Samtidigt vet vi att kontrollen i systemet är otillräcklig.

Regeringen värnar assistansreformen, LSS och dess rättighetsambitioner. Samtidigt har lagstiftningen problem och de problemen behöver åtgärdas. En rad utredningar har tittat på frågan ur olika perspektiv och konstaterat dessa problem, under flera olika regeringar. Därför behöver lagstiftningen också förändras.

Flera rapporter, bland annat från Inspektionen för socialförsäkringen, har pekat på att konstruktionen är kostnadsdrivande. Det finns en risk, konstaterar de, att företag överdriver behoven hos en brukare för att få in mer pengar i sin verksamhet. Dessutom vet vi att det finns brister i jämställdhet, män får mer assistans än kvinnor, och i likvärdighet, de regionala skillnaderna är exempelvis stora. Det vill vi förändra. Möjligheten till inflytande och självbestämmande över insatsen kommer utredningen inte att förändra. Det är inte uppdraget. Grunden för den personliga assistansen ligger därmed fast.

Det handlar således inte om försämrad kvalitet för de personer som är berättigade till personlig assistans. Däremot kan det behövas alternativ till insatsen för den som exempelvis vill ha annat stöd. Utredningen ska se över en mängd olika delar i de här lagstiftningarna, såsom det delade huvudmannskapet och inlåsnings effekter i daglig verksamhet. Dessutom ska barnperspektivet i lagstiftningarna stärkas. Kostnadsutvecklingen inom assistansutvecklingen är viktig, men utredningen har i uppdrag att modernisera och se till att insatserna blir mer träffsäkra och kostnadsmässigt hållbara, i både assistansen och LSS.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Kostnadskontroll och utveckling går hand i hand

Publicerad 01 juni 2016 Uppdaterad 01 juni 2016

Debattartikel, Dagens Samhälle, 1 juni 2016. Det är vår skyldighet som regering att se till att varje krona som betalas in i välfärden hamnar rätt. Därför måste vi utreda varför kostnaderna för assistansersättningen och LSS dubblerats. Detta är en förutsättning och ingen motpol till förbättrad kvalitet, skriver barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér.

Maria Persdotter från RBU skriver i en replik till mig att regeringens utredning av LSS och assistansersättning har fel fokus. Budskapet är att utredningen borde släppa den del av utredningen som handlar om kostnader och istället fokusera på att göra LSS och assistansersättningen bättre. Det är inte första gången jag ser den motsättningen målas upp, mellan å ena sidan kostnadskontroll och å andra sidan kvalitet. Men de är inga motpooler.

En god kostnadskontroll är en förutsättning för att kunna utveckla insatserna inom LSS och assistansersättningen och se till att fler får rätt stöd. Syftet med utredningen är tydligt formulerat: "att skapa en långsiktigt hållbar ekonomisk utveckling av insatsen personlig assistans och att få till stånd mer ändamålsenliga insatser i LSS samt att lagstiftningen ska främja jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet i samhällslivet". Vi måste alltid veta att varje krona som vi som medborgare betalar in i välfärden också hamnar rätt. Legitimiteten i den svenska modellen vilar i det förtroendet mellan stat och medborgare.

Som regering är det vårt uppdrag att se till att det fungerar. När vi ser att kostnaderna för assistansersättningen på 10 år dubblerats, utan att antalet nya brukare ökat i alls samma utsträckning, då måste vi agera. När statliga

utredningar och rapporter påtalar att det finns starka vinstincitament som riskerar att dra upp kostnaderna och att det dubbla huvudmannskapet skapar otydlighet, då måste vi agera. När vi får signaler från medborgare som upplever att de inte får det stöd de behöver, att det blivit tuffare än det var förut att till exempel få ledsagning, då måste vi agera. Det gör vi nu.

Utredningen ska titta på kostnader, men det ska också stärka barnperspektivet och jämställdheten. Den ska främja jämlikhet och delaktighet. Den ska se till att träffsäkerheten ökar. Jag ser fram mot att följa arbetet och få förslag på hur assistansutvecklingen och LSS kan moderniseras på ett långsiktigt hållbart sätt.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Så vill vi förbättra assistansersättningen

Publicerad 26 maj 2016 Uppdaterad 26 maj 2016

Debattartikel, Dagens Samhälle, 26 maj 2016.
Regeringen tillsätter i dag en särskild utredare som ska se över LSS och assistansersättning. För oss är det viktigt att utredaren ska arbeta nära de politiska partierna i Sveriges riksdag och nära funktionshindersrörelsen. I uppdraget ligger att lägga förslag för en ekonomisk hållbar utveckling samt en lagstiftning som ska främja jämlikhet och full delaktighet i samhällslivet, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för regeringens funktionshinderspolitik.

Personlig assistans och lagen om stöd och service är viktiga medel för att omsätta de rättigheterna i praktisk handling. De har inneburit att många människor med funktionsnedsättning kunnat och kan leva sina liv med ett bättre stöd och i större delaktighet. De innebar när de infördes också ett förändrat synsätt i funktionshinderspolitiken, samhället gick från ett dominerande vårdperspektiv till ett rättighetsperspektiv.

Det är svårt att värdera hur mycket det betytt, men låt mig slå fast att det betytt mycket. Att var och en får stöd med sina behov så att hon eller han kan leva i delaktighet är en viktig del av den svenska modellen. Vi kan vara stolta över ambitionerna med personlig assistans och LSS. Vi kan känna oss säkra på att det för många människor gett större delaktighet och självbestämmande.

Men vi måste också se och agera utifrån de brister som finns. Å ena sidan bristerna i träffsäkerheten. Jag möter allt för många som beskriver hur de i

dag inte får sina rättigheter tillgodosedda, hur det finns inlåsnings effekter i exempelvis daglig verksamhet. Vi vet att domar lett till att tillämpningen inom vissa delar av LSS, exempelvis vad gäller ledsagning, blivit snävare och därmed ökat risken för minskad delaktighet för personer med synnedsättningar. Både Barnrättsutredningen och Barnombudsmannen har pekat på brister i hur flickor och pojkar med funktionsnedsättning ges, eller snarare inte ges, möjlighet till inflytande över beslut som rör deras liv.

Å andra sidan finns det den som politiska debatten ofta handlar om, de ökade kostnaderna. Kostnaderna för assistansersättningen har fördubblats samtidigt som antalet personer som får assistans inte alls ökat i samma utsträckning. I dag är det över 16 000 personer som i snitt får 124 timmar i veckan till en kostnad av drygt 30 miljarder kronor om året.

Till frågan om kostnadsutveckling hör också frågan om de privata bolagens roll. Utredningen om assistansersättningens kostnader som gjordes under förra mandatperioden konstaterade att schablonersättningen gav starka ekonomiska drivkrafter för alla aktörer att försöka öka antalet beviljade timmar, eftersom varje timme gav en högre vinst. Utredningen konstaterade också att det finns en risk för att dessa företag överdriver assistansbehoven, eftersom företagen har ett starkt ekonomiskt intresse av att få många timmar assistansersättning i sin verksamhet.

Det är mot den beskrivna bakgrunden som vi i dag tillsätter en översyn av LSS och av assistansersättningen som ska utveckla insatserna och göra lagstiftningen mer ändamålsenlig. Kostnadsutvecklingen kommer givetvis vara en del i utredningen, detta har vi sedan länge varit tydliga med. Vi behöver ökad kontroll och vi behöver en långsiktigt hållbar kostnadsutveckling. Men vi behöver också få till mer träffsäkra insatser, som i högre utsträckning bidrar till självbestämmande och delaktighet i enlighet med grundintentionerna när lagstiftningen kom till.

Regeringen tillsätter nu en särskild utredare som får ett mycket stort och viktigt uppdrag. För oss är det viktigt att översynen ska arbeta nära de politiska partierna i Sveriges riksdag och nära funktionshinderrörelsen. I utredarens uppdrag ligger att lägga förslag för en långsiktigt hållbar ekonomisk utveckling av insatsen personlig assistans och samt en lagstiftning som ska främja jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet i samhällslivet. Den översyn vi tillsätter är grundläggande och kommer att få vända på många stenar. Såväl det dubbla huvudmannskapet mellan stat och kommun som personkretsindelningen kommer att genomlysas. Målet är att de kvinnor och män, flickor och pojkar som ingår i lagens personkrets ska få del av

funktionella insatser utifrån sitt behov samtidigt som kostnadsutvecklingen för hela det offentliga åtagandet på området ska vara långsiktigt hållbart.

Uppdraget handlar om att stärka träffsäkerheten, att se över hur lagstiftningen kan leda till ökad delaktighet, att stärka barnperspektiver och underlätta möjligheten till jobb eller studier. De frågor vi ställer oss är bland annat hur ändamålsenliga insatserna är, vilka nya insatser som kan behövas och vilka som kan behöva ändras eller tas bort. Målet är att insatserna ska leda till självbestämmande, delaktighet och utveckling, samtidigt som de givetvis ska vara kostnadseffektiva. Utredningen ska också analysera orsaken till skillnader mellan flickor och pojkar, kvinnor och män när det gäller kvalitet i, tillgång till och omfattning av insatser.

Det pågår redan idag en utredning som rör den privata sektorn inom personlig assistans: välfärdsutredningen. Den här utredningen ska samverka med välfärdsutredningen när den gör analyser och lämnar förslag kring de privata anordnarnas roll. Det handlar bland annat om att analysera på vilket sätt det offentliga skulle kunna bistå personer som ansöker om personlig assistans med oberoende rättsligt stöd och att lämna förslag som bidrar till att privata företags möjligheter och incitament att driva upp kostnaderna för assistansersättningen och personlig assistans enligt LSS kan begränsas.

Den svenska modellen kännetecknas av generösa och generella välfärdslösningar. Den modellen är en förutsättning för att vi ska kunna omsätta rättighetsambitioner i praktisk handling. Men dess legitimitet bygger på att vi har god kostnadskontroll så att vi vet att varje krona går till det den var avsedd för. LSS och personlig assistans är en viktig del av den svenska modellen och av vårt samhällsbygge. Den ska utvecklas, och nu tar vi steg för det.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Individens rättigheter ska och kommer att stå i centrum

Publicerad 23 maj 2016 Uppdaterad 23 maj 2016

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér har skrivit en replik på debattartikel från Liberalerna (L) om personlig assistans och Lagen om stöd och service (LSS). Artikeln har publicerats i flera lokaltidningar tillsammans med kommunpolitiker eller riksdagsledamöter.

De senaste månaderna har det pågått en intensiv debatt kring personlig assistans. Ett skäl till det är den översyn av personlig assistans och Lagen om stöd och service (LSS) som ska påbörjas under 2016. Ett annat skäl är de åtgärder som redan har påbörjats för ökad kostnadskontroll inom assistansen. Bengt Eliasson och Gunilla Högberg, båda (L), skrev den 9 maj i Nerikes allehanda med anledning av detta. De menar att regeringens fokus på att få kostnadskontroll inom assistansersättningen riskerar att leda till att det tummas på rättigheterna för de personer som behöver assistans.

Låt oss då upprepa det vi både sagt och skrivit många gånger: individernas rättigheter och behov ska stå i centrum för assistansen. Det är ingenting vi ska tumma på, tvärtom behöver vi i översynen av LSS titta på vägar att säkerställa att individerna faktiskt får det stöd de har rätt till.

Samtidigt ska vi se över kostnadsdrivande mekanismer och skärpa kontrollen. En del tycks se en motsättning mellan rättigheter och kostnadskontroll. Vi menar att det är en falsk motsättning.

Assistansersättningen och de andra insatserna inom funktionshinderspolitiken är en viktig del av vår svenska modell. Legitimiteten för den modellen ligger i att var och en av oss kan lita på att

systemen fungerar och att varje krona används till dem eller det de var avsedda för. Det borde egentligen inte vara kontroversiellt.

Varför prioriterar då regeringen att skärpa kontrollen av just assistansen? Det enkla svaret är att kostnadsutvecklingen varit oförklarligt hög. Kostnaderna har fördubblats på tio år och uppgår idag till över 30 miljarder kronor, samtidigt som antalet personer som får assistans inte ökat i alls samma utsträckning. Vi vet att många upplever att de inte får de insatser de har rätt till. Samtidigt ser vi hur antalet beviljade timmar per assistansmottagare ökar vecka för vecka. Vi behöver skärpa kontrollen.

Kontroll på varje krona innebär inte att frångå människors rättigheter. Det handlar om att säkerställa att pengarna används på rätt sätt. Det borde ligga i allas intresse.

Åsa Regnér (m.fl. se faktaruta)
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Regeringen satsar stort på eftersatt socialtjänst

Publicerad 20 maj 2016 Uppdaterad 20 maj 2016

Replik på debattartikel i Dagens Samhälle, 20 maj 2016
Läget i kommunernas socialtjänster har länge varit pressat, inte minst på grund av de försämringar som alliansen genomförde och som ledde till att många människor hamnade i kommunens försörjningsstöd. Regeringen har sedan dag ett arbetat hårt med dessa frågor och de avsatta välfärds miljarderna bör delvis komma socialtjänsten till del, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för socialtjänsten.

Tomas Tobé och Cecilia Widegren, (M) tar upp krisen i socialtjänsten. Det är bra att situationen i socialtjänsten får den uppmärksamhet som den förtjänar, i många kommuner är det allvarligt. Läget i kommunernas socialtjänster har länge varit pressat, inte minst på grund av de försämringar som alliansen gjorde i socialförsäkringssystemen, sjukförsäkring samt A-kassa som ledde till att många människor hamnade i kommunens försörjningsstöd. Långt innan förra hösten hade socialtjänsten alltså stora problem med hård arbetsbelastning, hög personalomsättning och brist på introduktion för nyutexaminerade. Alliansen införde även ett stort antal nya lagkrav. Dock ser vi nu tyvärr resultatet av att verksamheterna inte resurssattes för att möta de nya kraven.

Socialtjänsten har en viktig roll i att vara det yttersta skydds nätet i samhället och ska vara en ryggrad i den svenska modellen. Regeringen har sedan dag ett arbetat hårt med de frågor som rör socialtjänsten. För första gången någonsin har det gjorts en direkt riktad förstärkning av sociala barn- och ungdomsvården, en miljardsatsning över fyra år som ska gå till

personalförstärkning, kompetenshöjning och kvalitet. Vi har även avsatt 10 extra välfärdsmiljarder till kommunerna årligen från 2017, pengar som absolut bör komma socialtjänsten till del.

Regeringen förbereder även en översyn av socialtjänstlagen för att modernisera den utifrån nuvarande och kommande behov. IVO har fått ekonomisk förstärkning och frekvenstillsynen har förändrats för att bli mer riskbaserad och kunna utföras där den behövs bäst, exempelvis vid boenden för ensamkommande barn.

De krav på kompetens som Tobé och Widegren efterlyser finns redan genom lagkrav på att vara socionom eller ha annan relevant examen för att arbeta med myndighetsutövning i den sociala barn- och ungdomsvården. Socionomprogrammet är ett av landets mest populära program. Många kommuner har ändå svårt att rekrytera och behålla socionomer och det behövs lokala insatser för att ge socionomerna, som ofta är unga ambitiösa nyutbildade kvinnor, förutsättningar för att med en rimlig arbetssituation kunna ge stöd och skydd till utsatta barn.

Att socialtjänsten är satt under hård press är en av orsakerna till de åtgärder som regeringen vidtagit för att minska antalet asylsökanden men samtidigt värna asylrätten. Det stora antalet asylsökande och särskilt ensamkommande barn ökade trycket på verksamheter som i många fall redan var hårt ansatta och eftersatta.

I vintras beslutade riksdagen om en tilläggsbudget på 11 miljarder kronor till kommuner och landsting för att hantera den akuta situationen kring migrationen. Tillsammans med de 8 miljarder kronor som flyktingöverenskommelsen innebar för kommunerna så finns massor av goda exempel. Man anställer socialsekreterarasistenter, en sedan länge efterlängtd åtgärd. Det pågår arbete med att organisera arbetet bättre genom att ta tillvara kompetensen hos de hårt arbetande socialsekreterarna.

Sverige behöver reformer och investeringar för att hålla ihop som land och gå stärkta ur den här situationen. Det är så vi bygger ett välfärdssamhälle med utgångspunkt i den svenska modellen. I vår samhällsmodell minskar vi klyftor och skyddar de mest utsatta.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet, Utrikesdepartementet

"Ny ambassadör ska arbeta mot människohandel"

Publicerad 04 maj 2016 Uppdaterad 04 maj 2016

Debattartikel, DN Debatt, 4 maj 2016 Sverige trappar upp insatserna mot exploatering av kvinnor, barn och av fattiga människor i världen. Vi inrättar, som världens första feministiska regering, en ambassadör mot människohandel. Tjänsten kan bli ett viktigt instrument i det internationella samarbetet, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér och utrikesminister Margot Wallström.

Att handla med människor är en av de allvarligaste formerna av organiserad brottslighet och en modern form av slaveri. Frågan är ett brott mot mänskliga rättigheter och har ett mycket starkt jämställdhets- och barnrättsperspektiv. Därför inrättar vi nu, som världens första feministiska regering, en ambassadör för arbetet mot människohandel.

Det finns uppskattningar om att drygt 2 miljoner människor varje år hamnar i slaveri. Nästan fyra femtedelar av offren – mest kvinnor och minderåriga flickor – säljs till sexindustrin. Människohandel drabbar inte enbart enskilda personer, utan påverkar själva strukturen i det demokratiska samhället genom att frånta individer deras integritet och människovärde. Det är ett resultat av fattigdom och korruption men också av bristande jämställdhet. I många delar av världen har kvinnor och barn en mycket utsatt situation.

Människohandelsbrottet är en kedjebrottslighet som består av många olika led. Det handlar om rekrytering och transport av offer, prostitution, organhandel eller exploatering på arbetsmarknaden. Denna brottsliga verksamhet är oftast gränsöverskridande och innebär grova kränkningar av

de mänskliga rättigheterna.

Regeringen vill att Sverige ska vara en stark röst i världen för jämställdhet och mänskliga rättigheter. Kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv, barns rättigheter ska stärkas. Detta innebär bland annat att kvinnors och flickors särskilda utsatthet för människohandel ska bekämpas med bästa möjliga insatser. Sveriges arbete ska bidra till att nå målen i Agenda 2030 om jämställdhet och barns rättigheter. Brottnens gränsöverskridande karaktär kräver också ett effektivt internationellt samarbete och ökad samordning vid sidan av nationella åtgärder.

Därför inrättar regeringen en tjänst som Sveriges ambassadör för arbetet mot människohandel. Det är en viktig politisk signal till världssamfundet att Sverige trappar upp sina insatser mot människohandel, mot exploatering av kvinnor och barn och av fattiga och desperata människor runt om i världen. Pågående krig och konflikter, och den migration som följer av det, har förvärrat situationen för många kvinnor och flickor som löper risk att utnyttjas och fara illa.

Ambassadören ska förstärka Sveriges internationella profil som en framstående försvarare av de mänskliga rättigheterna. Samtidigt kan tjänsten bli ett viktigt instrument för konkreta insatser för att höja effektiviteten för de internationella ansträngningarna och samarbetet. Sverige ska också genom ambassadörens arbete bidra till att jämställdhetsperspektivet blir särskilt uppmärksammat inom de internationella insatserna mot människohandel. Sverige har mycket att bidra med och kan som nation stå som gott exempel med exempelvis den svenska sexköpslagen.

Ambassadören ska bidra till dialogen mellan olika regeringar, mellan nationella myndigheter och internationella organisationer runt frågor som fokuserar på prevention av och skydd mot människohandel samt lagföring av gärningsmän. Tjänsten ska bidra till en ökad kunskap och kvalitet i arbetet hos berörda svenska myndigheter.

Sveriges ambassadör för arbetet mot människohandel ska arbeta för att bidra till:

- att identifiera och uppmuntra andra länders intresse för att samarbeta mot människohandel, eventuellt genom att sluta bilaterala avtal med Sverige, med fokus på att bekämpa människohandel och annan grov brottslighet samt att aktivt bidra i arbetet;

- att bidra till att sprida svenska erfarenheter ifrån arbetet med att upptäcka och beivra människohandel samt skydda och stödja dess offer internationellt;
- att driva på och stärka jämställdhetsperspektivet i det internationella arbetet mot människohandel, bland annat genom att påverka andra länder att anta lagstiftning som kriminaliserar efterfrågan på sexuella tjänster, liknande den svenska regleringen;
- att övergrepp, utnyttjande, människohandel och alla former av våld eller tortyr mot barn ska upphöra;
- att identifiera framgångsfaktorer och goda erfarenheter i arbetet mot människohandel samt göra dem kända både internationellt och hos berörda svenska myndigheter;
- att representera Sverige vid olika internationella evenemang profilerade på frågor som rör människohandel;
- att genom internationellt påverkansarbete bidra till en mer enhetlig tolkning av Palermoprotokollets definition av människohandel i länderna som har anslutit sig till protokollet för att, på sikt, öka möjligheterna för lagföring av involverade gärningsmän;
- att skapa/återuppta ett internationellt nätverk av aktörer (internationella ickestatliga organisationer, religiösa ledare, företag, yrkessammanslutningar, media och andra opinionsbildare) som kan bidra genom sina insatser till att motverka både människohandeln och dess sociala och ekonomiska grundläggande orsaker;
- att skapa intresse för, sprida kunskap om och öka kompetensen om människohandel bland de anställda på svenska utlandsmyndigheter och hos andra svenska aktörer placerade i utlandet samt hos svenska företag och organisationer som har representanter och arbetar utomlands;
- att föra en dialog på hemmaplan med de svenska myndigheter och de ickestatliga organisationer som arbetar med frågor som berör människohandel;
- att till regeringen rapportera om hur det internationella arbetet mot människohandel fortskrider samt bidra till Sveriges periodiska rapporter till internationella konventionskommittéer eller till annan internationell granskning av Sveriges åtaganden när det gäller mänskliga rättigheter;

- att stärka bilden av Sverige som pådrivande i arbetet mot människohandel och dess orsaker genom kontakter med andra regeringar och genom att identifiera framtida samarbetspartners;
- att samråda och samarbeta med specialiserade strukturer inom FN, EU, Europarådet, Östersjöstaternas råd och andra relevanta internationella mellanstatliga organisationer i deras arbete mot människohandel samt att aktivt driva på samordningen av deras insatser.

Det internationella samarbetet runt dessa frågor involverar flera aktörer. På global nivå har FN en samordnande roll för berörda FN- organisationers insatser. På EU-nivå finns en samordnare för insatser mot människohandel. Även Interpol och Europol arbetar med frågan.

Regeringen och de berörda statliga myndigheterna arbetar ständigt för att bekämpa människohandeln. Sverige förknippas med mänskliga rättigheter och demokrati. Mänskliga rättigheter är kvinnors rättigheter. Människohandeln måste stoppas.

Åsa Regnér
Barn-, äldre och jämställdhetsminister

Margot Wallström
Utrikesminister

Debattartikel från Socialdepartementet, Utrikesdepartementet

"Vi måste lära fler länder om vår sexköpslag"

Publicerad 23 april 2016 Uppdaterad 25 april 2016

Debattartikel i Expressen, 23 april 2016 Frankrike är det fjärde europeiska landet som kriminaliserar sexköp. Våra förhoppningar är att fler länder kommer att fatta beslut i denna riktning, skriver utrikesminister Margot Wallström och jämställdhetsminister Åsa Regnér.

Nyligen röstade Frankrikes nationalförsamling för att kriminalisera sexköp enligt svensk modell. Med den nya lagen vill Frankrikes regering även motverka människohandel och traffickingnätverk, nutidens slavhandel.

Frankrikes ställningstagande är en stor framgång för alla oss som kämpar för kvinnors rättigheter och alla människors lika värde. Självklart ska det aldrig gå att köpa en annan människa eller bedriva handel med människors kroppar. Prostitution innebär exploatering av människor och befäster en social över- och underordning som är skadlig för den enskilda men även för samhället i stort. Alla som utnyttjas är offer oavsett könstillhörighet, men vi vet att det framför allt är kvinnor och flickor som utnyttjas i prostitution och att det ofta är män som köper sexuella tjänster.

Att ta ställning för de som utnyttjas i prostitution och samtidigt kriminalisera de som köper sex är det enda rätta för ett civiliserat samhälle. Den som säljer sex är för det mesta den som befinner sig i en utsatt situation och det ska inte finnas hinder för att söka stöd för att förändra sin situation. Därför är det av största vikt att det inte ska vara en kriminell handling att sälja sex.

Sverige var det första land i världen som införde ett förbud mot att köpa sexuella tjänster. Det är vi stolta över. I januari 1999 blev det kriminellt att köpa sexuella tjänster men inte att sälja. Frankrike är det fjärde europeiska

landet efter Sverige, Norge och Island som kriminaliserar sexköp. Våra förhoppningar är nu att fler länder kommer att fatta beslut i denna riktning.

Det är ovärdigt ett jämställt samhälle att män tar sig rätten till tillfälliga sexuella förbindelser med kvinnor mot ersättning, något som antar allt mer organiserade former i internationella kriminella nätverk, där kvinnokroppar betraktas som en handelsvara.

När Sverige införde lagen mot sexköp antogs den kunna få en avskräckande effekt på tänkbara sexköpare och kunna minska intresset från olika grupper eller enskilda i utlandet att etablera en mer omfattande organiserad prostitutionsverksamhet i Sverige. Detta har visat sig stämma. Sverige är inte en lika attraktiv "marknad".

Stödet för sexköpslagen är i befolkningsstudier konstant högt sedan flera mätningar tillbaka. 72 procent är positiva till lagen i den senaste mätningen från 2014 (85 procent bland kvinnorna och 60 procent bland männen).

Det är tydligt att förbudet mot köp av sexuella tjänster har haft en normativ effekt på potentiella köpare och därmed påverkat prostitutionens omfattning i Sverige.

Regeringen låter för närvarande utreda om förbudet mot köp av sexuella tjänster också ska gälla svenska medborgare utomlands. Utredningen har i uppdrag att undersöka om det finns behov av åtgärder i syfte att säkerställa ett starkt straffrättsligt skydd mot människohandel, köp av sexuell tjänst och köp av sexuell handling av barn. Tilläggsdirektiv till utredningen att även se på exploatering av utsatta personer för tvångsarbete och tiggeri har lagts till och kommer att redovisas i juni 2016.

Regeringen driver nu på att andra länder ska följa efter i frågan om en kriminalisering av sexköp både utifrån Kvinnokonventionens artikel 6 om prostitution och handel med kvinnor och i EU-kommissionens direktiv mot människohandel. Det är därför glädjande att Frankrike nu tagit detta steg. Som jämställdhetsminister och utrikesminister kommer vi att prioritera frågan under året, så att fler flickor och kvinnor kan få lagstiftningen på sin sida mot exploatering och förtryck grundat i könstillhörighet.

Sveriges feministiska regering känner ett stort ansvar för att hålla kunskapen om den svenska sexköpslagen levande både nationellt och internationellt.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Margot Wallström

Utrikesminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Individernas behov ska stå i centrum

Publicerad 17 april 2016 Uppdaterad 21 april 2016

Replik på debattartikel i Sydsvenskan, 17 april 2016 En del tycks se en motsättning mellan rättigheter och kostnadskontroll. Vi menar att det är en falsk motsättning. Det skriver Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister.

Inger Tolsved Rosenkvist, Harriet Johansson och Kajsa Mårtensson (alla L) kritiserar regeringens fokus på att få kostnadskontroll inom assistansersättningen, eftersom det redan är svårt för många att få det stöd personerna uppfattar att de behöver, Aktuella frågor 7/4.

Låt oss då upprepa det vi både sagt och skrivit många gånger: individernas behov ska stå i centrum för assistansen och för de andra insatserna i LSS. Ett skäl att vi behöver översynen av LSS och assistansersättningen är att vi behöver hitta sätt att säkerställa att individerna faktiskt får det stöd de har rätt till, att lagen lever upp till sina ambitioner.

Samtidigt ska vi se över kostnadsdrivande mekanismer och skärpa kontrollen. En del tycks se en motsättning mellan rättigheter och kostnadskontroll. Vi menar att det är en falsk motsättning.

Assistansersättningen och de andra insatserna inom funktionshinderspolitiken är en viktig del av vår svenska välfärdsmodell. Legitimiteten för den modellen ligger i att var och en av oss kan lita på att systemen fungerar och att varje krona används till dem eller det de var avsedda för. Det borde egentligen inte vara kontroversiellt.

Kostnaderna för assistansersättningen har fördubblats på tio år och uppgår

idag till över 30 miljarder kronor, samtidigt som antalet personer som får assistans inte ökat i alls samma utsträckning.

Vi vet att många upplever att de inte får de insatser de har rätt till. Samtidigt ser vi hur antalet beviljade timmar per assistansmottagare ökar vecka för vecka. Det gör att vi behöver ha en bättre kontroll, så att vi kan säkerställa att varje krona hamnar rätt. Det är en viktig del i den svenska välfärdsmodellen.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Välfärden får kosta – men pengarna ska gå till dem som behöver dem

Publicerad 31 mars 2016 Uppdaterad 31 mars 2016

Replik på debattartikel i Metro, 31 mars 2016 För mig är det självklart att kvalitet och kontroll går hand i hand. Den som behöver samhällets stöd gynnas av att där finns en god kostnadskontroll, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för regeringens funktionshinderspolitik.

Den 28 mars skrev Björn Häll-Kellerman och Nora Eklöv från Unga rörelsehindre i Metro om regeringens ambition om en mer hållbar kostnadsutveckling inom assistansen, något som de menar riskerar att inskränka de mänskliga rättigheterna för personer som behöver assistans.

Vad gäller oron över att kontroll skulle bidra till inskränkningar av rättigheterna för de drygt 16 000 som idag har assistans så vill jag vara tydlig med att varje människa ska få det stöd han eller hon har rätt till. En del av de kostnadsökningarna har handlat om att fler människor får leva friare liv idag. Det var just det som var ambitionen när LSS och assistansersättningen kom till och det ska vi värna.

Men de senaste tio åren har kostnaderna för assistansersättningen fördubblats, samtidigt som antalet personer som får assistansersättning inte ökat i alls samma utsträckning.

Parallellt med det vet vi att många upplever att lagen inte klarar att leva upp till de ambitionerna och även att det blivit tuffare att få det stöd hon eller han behöver. Det är mot den här bakgrunden som regeringen vill se över LSS

och assistansersättningen, för att se till att insatserna blir mer träffsäkra och att kostnadsutvecklingen blir hållbar över tid.

För mig är det självklart att kvalitet och kontroll går hand i hand. Den som behöver samhällets stöd gynnas av att där finns en god kostnadskontroll. Alla i vårt land ska känna sig trygga med att pengarna i vår skattefinansierade välfärd används till de välfärdstjänster som avsetts. För mig är det en självklarhet. Välfärden ska få kosta, men vi ska ha kontroll över att pengarna går till de personer som behöver dem.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Assistanspengarna måste gå till rätt saker

Publicerad 17 mars 2016 Uppdaterad 17 mars 2016

Replik på debattartikel i Dagens Samhälle, 17 mars 2016 Vi måste både se till att LSS lever upp till sina rättighetsambitioner och att vi får till stånd en hållbar kostnadsutveckling. Kontroll på att pengarna går till rätt saker är ett viktigt steg, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för funktionshindersområdet.

Nora Eklöv från Unga Rörelsehindrade skriver i Dagens Samhälle (15/3) om regeringens ambition att få ökad kostnadskontroll inom assistansen, något som hon menar riskerar att inskränka de mänskliga rättigheterna för personer som behöver assistans. Först och främst vill jag vara tydlig med att assistansersättningen inte har varit föremål för några nedskärningar. Tvärtom så ökar fortsatt antalet beviljade timmar per person i hög takt, samtidigt som antalet personer som får assistans inte ökar i alls samma utsträckning.

Det är mot den bakgrunden jag och regeringen gör insatser för ökad kontroll, så att vi vet att pengarna används såsom det var avsett.

För mig är det självklart att kvalitet och kontroll går hand i hand. Alla i vårt land ska känna sig trygga med att pengarna i vår skattefinansierade välfärd används till de välfärdstjänster som avsetts. För mig är det en självklarhet. Välfärden ska få kosta, men vi ska ha kontroll på att pengarna går till de personer som behöver dem.

Vad det gäller oron att kostnadskontroll skulle bidra till inskränkningar av rättigheterna för de drygt 16 000 som i dag har assistans så vill jag vara tydlig med att varje människa ska få det stöd han eller hon har rätt till. Samtidigt behöver insatserna inom hela LSS bli mer träffsäkra och mer likvärdiga. Vi

behöver se över varför kostnadsutvecklingen inom assistansen varit så anmärkningsvärt stor.

Eklöv menar att hon ser en skrämmande utveckling inom assistansen, där människors rättigheter inte får stå i första rummet. De här två beskrivningarna av samma verklighet tydliggör varför behovet av en översyn av LSS är så stort: hur kommer det sig att kostnaderna ökar så kraftigt samtidigt som många uttrycker att rättigheterna allt oftare kommer i andra rummet?

Vi måste både se till att LSS lever upp till sina rättighetsambitioner och att vi får till stånd en hållbar kostnadsutveckling. Kontroll på att pengarna går till rätt saker är ett viktigt steg.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Vi måste kunna prata kostnader även när det gäller funktionsnedsatta

Publicerad 09 mars 2016 Uppdaterad 09 mars 2016

Replik på debattartikel, Nyheter 24, 9 mars Det faktum att kostnadsökningen fortsätter stiga kraftigt, ger skäl för att regeringen nu genomför åtgärder för bättre kostnadskontroll. Människors rättigheter ska värnas, skriver barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér.

Den 2 mars debatterade Mikael Andersson och Claes Bogdanoff, från Vi Med Personlig Assistans, på Nyheter24 med anledning av en artikel jag skrev i Svenska Dagbladet om regeringens insatser för att få en ökad kontroll på kostnaderna och en hållbar kostnadsutveckling inom assistansersättningen.

I debatten efterlyser Andersson och Bogdanoff att politiker ska stå upp för assistansen och Lagen om stöd och service (LSS), något de tycks sätta i motsats till kostnadskontroll.

Det målas upp en motsättning i artikeln, mellan ena sidan kostnadskontroll och andra sidan en lagstiftning som möjliggör människors frihet och rättigheter. Det är inte första gången jag möter den bilden eller oviljan att tala om kostnader inom assistansen.

Skälen kan variera, men jag tolkar det ofta som att det finns en stark oro att de rättigheter som många kämpat hårt för ska gå förlorade när vi talar om kostnader.

Jag vill därför vara mycket tydlig med detta: Människors rättigheter ska inte

tummas på. Var och en ska få det stöd hon eller han behöver. Ett av skälen till att vi vill se över LSS och assistansen är för att lagstiftningen ska bli mer träffsäker, ska leva upp till sina ambitioner.

Men vi behöver också tala om kostnader och om behovet av kontroll.

God kostnadskontroll och en hållbar kostnadsutveckling är ett måste i våra välfärdssystem. Jag värnar den svenska modellen, med generell välfärd som ger människor möjlighet till frihet och självständighet.

Att vi vet att de pengar vi gemensamt investerar i den välfärden också används så som de var avsedda, är en förutsättning för legitimiteten i de systemen.

Kostnaderna för assistansen har fördubblats de senaste tio åren, utan att antalet brukare ökat i samma omfattning. De är idag 30 miljarder om året. Antalet beviljade timmar per vecka och person har stigit kontinuerligt. Idag är det drygt 124 timmar per person och vecka i snitt.

Det är den bakgrunden, och det faktum att kostnadsökningen fortsätter stiga kraftigt, som ger skäl för att regeringen nu genomför åtgärder för bättre kostnadskontroll. Människors rättigheter ska värnas. Det ska inte finnas någon tvekan om att pengarna används till det och dem de är avsedda för.

Kontroll och kvalitet hänger ihop.

Åsa Regnér

Barn- äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Detta gör vi för att motverka mäns våld mot kvinnor

Publicerad 02 mars 2016 Uppdaterad 03 mars 2016

Debattartikel i Dagens Arena, 2 mars 2016 Män i alla samhälls- och åldersgrupper utövar fysiskt, psykiskt och sexuellt våld mot kvinnor. Och det minskar inte, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér.

Sverige har tagit emot ett stort antal ensamkommande flyktingbarn under de senaste åren.

Vi har tagit ett stort ansvar. Enskilda, organisationer och myndigheter och inte minst kommuner har gjort och gör imponerade insatser för att mottagandet av alla dessa barn ska bli så bra som möjligt. Och detta i en omfattning som kommer att göra ett historiskt avtryck.

Det är angeläget att nyanlända flickor och pojkar får tillgång till en god introduktion i det svenska samhället, där kunskap om vårt samhälle och värderingar är viktiga. Där ingår självklart sex- och samlevnadsundervisning.

Att särskilt lyfta sex- och samlevnad är självklart då Sverige i en positiv bemärkelse befinner sig i särställning tillsammans med ett fåtal andra länder då det gäller grad av jämställdhet, kvinnors generella rättigheter och särskilt då det kommer till sexuella och reproduktiva rättigheter.

Föreställningar om kön formas tidigt under uppväxten.

Det finns män i alla samhälls- och åldersgrupper som utövar fysiskt, psykiskt och sexuellt våld. Problemet finns bland både inrikes och utrikes födda unga killar och män. Vi vet att våldet mot kvinnor i Sverige inte har minskat. Därför har regeringen vidtagit ett antal åtgärder för att förebygga våld mot kvinnor. Respekten för kvinnors, flickors, pojkars och mäns absoluta rätt till

integritet och självbestämmande måste värnas och vara tydlig.

Sverige har en feministisk regering, för oss är det självklart att jämställdhet är något som gäller alla och ska komma alla till del.

De flesta som har flytt till Sverige är pojkar och många kommer från uppväxtvillkor som på många sätt dramatiskt skiljer sig från de som råder i Sverige. Vi har alla ett stort ansvar att både välkomna och introducera dem, både de ensamkommande flickorna och pojkarna i deras nya samhälle. Detta är inte en homogen grupp och vi måste lära oss mer.

Vi har kontakt med ATV, Alternativ till våld, i Norge som kommer till Sverige inom kort. Planen är att vi ska kunna ta del av deras erfarenheter och deras bedömning av hur deras arbete som i första hand handlar om vuxna också kan modifieras till att rikta sig till unga på boenden för ensamkommande flyktingbarn. ATV påbörjade sitt arbete 2013 och det har följts upp och utvärderats. Både utbildare och de boende på asylmottagningarna är mycket nöjda.

Vi arbetar för att kunna genomföra särskilda åtgärder för en satsning på sex- och samlevnadsundervisning för unga nyanlända. Men det behövs även generella insatser.

Att främja jämställdhet och förebygga sexuella övergrepp är högt prioriterade frågor för regeringen. I syfte att öka flickors och pojkars kunskap av hur normer och värderingar om kön och könstillhörighet skapar och vidmakthåller hämmande könsroller och strukturer finns det behov av ytterligare insatser av sex- och samlevnadsundervisning.

Som bland andra Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor påpekat, finns ett generellt utvecklingsbehov vad gäller sexualupplysning för unga. Män, pojkar och maskulinitetsfrågor bör i högre grad involveras i arbetet för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.

Länsstyrelsen i Östergötland redovisade nyligen sitt nationella regeringsuppdrag att arbeta mot hedersrelaterat våld och förtryck och dess olika uttrycksformer, som barnäktenskap, tvångsäktenskap och könsstympning av flickor och kvinnor. Även Länsstyrelsen lyfter fram vikten av förebyggande arbete och ökad kunskap.

Regeringen har redan vidtagit ett antal åtgärder på området som omfattar alla som bor i Sverige, inklusive nyanlända. Av dessa uppdrag framgår att

regeringen lägger stor vikt vid att utveckla det förebyggande arbetet mot våld mot kvinnor med fokus på mäns ansvar och delaktighet samt maskulinitetsnormer.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Bättre kontroll behövs av assistansersättningen

Publicerad 29 februari 2016 Uppdaterad 01 mars 2016

Replik på debattartikel i Svenska Dagbladet, 29 februari 2016 Människors rättigheter ska inte tummas på. Det regeringen adresserar i regleringsbrevet är den oförklarligt stora ökningen av antalet timmar och därmed av kostnaderna, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för regeringens funktionshinderspolitik.

Stig Nyman från Handikappförbunden skriver den 29 februari i Svenska Dagbladet med anledning av det regleringsbrev regeringen gett Försäkringskassan 2016. Där står att Försäkringskassan ska medverka till att bryta utvecklingen av antalet timmar inom assistansersättningen, en formulering Nyman menar riskerar att undergräva lagens intentioner och individers rättigheter. Uppdraget till Försäkringskassan är givetvis inom ramen för lagstiftningen. Människors rättigheter ska inte tummas på. Det regeringen adresserar i regleringsbrevet är den oförklarligt stora ökningen av antalet timmar och därmed av kostnaderna.

Kostnaderna för assistansen har fördubblats de senaste tio åren, utan att antalet brukare ökat i samma omfattning. Nyman skriver ändå att dessa kostnader är "en försvinnande liten del" av statens budget. Jag håller inte med och jag vill vara tydlig med varför regeringen nu genomför åtgärder för att komma tillrätta med kostnadsutvecklingen.

När Lagen om stöd och service stiftades fanns det en förväntan på vad den skulle betyda. I propositionen skrev dåvarande statsminister Carl Bildt (M) att han trodde att assistansen till en början skulle beröra 7000 personer och uppgå till 40 timmar i veckan. Det motsvarade 2,4 miljarder kronor. Den kostnadsökning som skulle uppstå då efterfrågan ökade bedömdes till 700

miljoner kronor. Jag kan konstatera att de beräkningarna haft mycket liten träffsäkerhet.

Kostnaderna för assistansen är i dag 30 miljarder om året. Antalet beviljade timmar per vecka och person har stigit kontinuerligt. I dag är det drygt 124 timmar per person och vecka. Ökningen fortsätter och ger skäl för att regeringen nu genomför åtgärder för bättre kostnadskontroll. Människors rättigheter ska värnas. Det ska inte finnas någon tvekan om att pengarna används till det och dem de är avsedda för.

Vi ska ha välfärdslösningar som omfattar alla. Men det förutsätter förtroende för de lösningarna. Därför måste vi ha bättre kontroll av assistansersättningen.

Åsa Regnér
Barn-, äldre och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Socialtjänsten har ett mycket stort ansvar

Publicerad 24 februari 2016 Uppdaterad 24 februari 2016

Slutreplik på debattartikel om barnäktenskap i Svenska Dagbladet, 24 februari 2016 Jag står i varje läge på barns, och i detta fall särskilt på flickors sida, när det gäller rätten att vara barn, skriver barnminister Åsa Regnér.

I en replik på min artikel om hur vi globalt och lokalt ska bekämpa barnäktenskap menar ett antal organisationer att jag är otydlig när det gäller lagen och hur den tillämpas i Sverige. Det ska inte råda någon tvekan om att jag i varje läge står på barns och i detta fall särskilt på flickors sida när det gäller deras rätt att vara barn. Ingen ska tvingas till äktenskap och i Sverige är det inte tillåtet att ingå äktenskap med barn.

Sedan den 1 juli 2014 är den lägsta åldern för att få ingå äktenskap i Sverige, utan undantag, 18 år. På många håll i världen ser det tyvärr annorlunda ut och det är inte möjligt att i svensk lagstiftning förbjuda barnäktenskap i andra länder. Däremot kan vi verka för att andra länder förbjuder barnäktenskap. För de barn som befinner sig i vårt land ska vi säkerställa att de får det skydd och stöd som de behöver och har rätt till.

Socialtjänsten har ett mycket stort ansvar när det gäller de skyddsbedömningar som ska göras för varje barn.

Det är ytterst en fråga för rättsliga myndigheter att avgöra om ett äktenskap som har ingåtts utomlands ska erkännas eller inte i Sverige. Sedan lagen skärptes för att ge barn starkare skydd har inga avgöranden kommit som visar på om lagen haft förväntad effekt. Att frågan om barnäktenskap åter blir aktuell visar att vi måste engagera oss i frågor om jämställdhet och

sexuella och reproduktiva rättigheter både i Sverige och i världen.

För regeringens del har vi redan sagt att vi avser att följa upp att lagen verkligen skyddar barn. Det står vi fast vid.

Åsa Regnér

Barn-, äldre och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Situationen på HVB-hemmen är akut

Publicerad 22 februari 2016 Uppdaterad 22 februari 2016

Debattartikel, Expressen, 22 februari 2016 Säkerheten och tryggheten på HVB- och familjehemmen är viktigt och larmet om oseriösa aktörer som utnyttjar den uppkomna situationen är oroande. Regeringen kommer inte acceptera att man tummar på säkerheten för kortsiktiga ekonomiska vinster, skriver Åsa Regnér, ansvarig minister för socialtjänsten.

Förra året sökte 170 000 personer asyl i Sverige. Av dem är 35 000 ensamkommande barn. Varje barn som kommer till Sverige har sina egna förutsättningar och unika historia med sig. Vi vill ge dem möjlighet att vara trygga och kunna förverkliga sina mål. Samtidigt ska vi ta ansvar för att inte tappa bort andra barn som har behov här och nu. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) har larmat om läget.

Dessutom uppmärksammar Inspektionen för vård och omsorg (IVO) ärenden som inte tas omhand i tid och placeringar som fördröjs. Den senaste veckan har det också rapporterats om barn som placerats i olämpliga miljöer och inte fått den omvårdnad som de har rätt till. Det betyder att barn utsätts för riskfyllda situationer. Det är inte acceptabelt. Våra system ska hålla för såväl barn på flykt som andra barn och välfärden i övrigt.

Säkerheten och tryggheten är viktigt och larmet om oseriösa aktörer som utnyttjar den uppkomna situationen är oroande. Det gäller såväl familjehem som HVB. Förutom frågan om trygghet ska våra gemensamma resurser alltid användas på bästa sätt. Därför har regeringen genomfört en rad beslut som ska förbättra situationen.

Vi har beslutat att ge Myndigheten för vård- och omsorgsanalys i uppdrag att kartlägga och analysera HVB samt familje- och jourhem med konsulentstöd. Uppdraget ska genomföras med ett barnskydds- och barnrättsperspektiv. Fokus i analysen ska vara kvalitet och kostnader i vården. Dessutom har Socialstyrelsen tagit fram nya föreskrifter för bemanning med mera för HVB som just nu är ute på remiss. Vi bereder även förslag på krav på tillstånd från IVO för att starta och bedriva verksamhet med konsulentstöd till familjehem och jourhem för barn. Regeringen kommer inte acceptera att man tummar på säkerheten för kortsiktiga ekonomiska vinster. Jag har träffat fackliga organisationer och på fredag möter jag företrädare för vårdgivarna.

Socialtjänsten är ett kommunalt ansvar. Regeringen har gjort stora satsningar för att stärka välfärden i stort och för att stärka kommunernas förmåga att ta emot nyanlända. För första gången har det gjorts en direkt förstärkning av sociala barn- och ungdomsvården, en miljard över fyra år. Vi har också infört en ny boendeform kallad stödboende. Förra veckan lanserade Barnombudsmannen och Socialstyrelsen webbsidan Koll på soc. Det är ett regeringsuppdrag som syftar till att barn och unga ska få veta mer om socialtjänsten och hur man kan få stöd och hjälp.

Ersättningarna för flyktingmottagande, inklusive ensamkommande barn, har höjts. Bland annat har skolpengen för barn höjts med 50 procent. Idrottsrörelsen, frivilligsektorn och bildningsförbunden har fått stora tillskott för att öka tillgängligheten inom sina områden. Förutom dessa exempel på riktade satsningar innebar flyktingöverenskommelsen med oppositionen ytterligare 8 miljarder direkt till kommunerna. Jag förutsätter att dessa medel går till att förstärka de sektorer som verkligen behöver det. Ett sådant exempel är socialtjänsten med sitt stora ansvar för ensamkommande flyktingbarn.

Socialtjänsten är en verksamhet som under lång tid varit hårt belastad. Det är tydligt att den stora flyktingströmmen har inneburit ytterligare stort tryck på den sociala barn- och ungdomsvården som nu behöver tid och möjlighet för återhämtning. Men, samtidigt har nu ljuset riktats mot en sektor i samhället som vi väntar oss ska fungera men sällan diskuterar. Att se möjligheter i detta och att lyssna till alla kompetenta medarbetare och till barnen det gäller är den bästa vägen framåt. Jag är mycket imponerad över hur arbetet fungerat och hur man lokalt hittat lösningar för att lösa även denna krissituation. Nu finns det möjlighet att ta tillvara de kunskaper och det engagemang som finns på arbetsplatserna för att rusta för framtiden och inte bara hantera det akuta läget. Barns bästa är regeringens prioritet och en del av den svenska modellen.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Socialdepartementet

Dags att investera i äldreomsorgens personal

Publicerad 10 februari 2016 Uppdaterad 10 februari 2016

Debattartikel i Dagens Samhälle, 10 februari 2016
Sverige ska fortsätta vara ett av världens bästa länder att åldras i. Vi kan vara stolta över en äldreomsorg som de flesta äldre är nöjda med, samtidigt som vi måste se behoven av att stärka och utveckla kvaliteten i den, skriver äldreminister Åsa Regnér.

De senaste veckorna har äldreomsorgen diskuterats flitigt i media. För mig som äldreminister är å ena sidan alltid oroväckande att det finns brister i äldreomsorgen, men å andra sidan är det förstås otroligt välkommet att vi får tillfälle att prata om något som är en hjärtefråga för mig: En äldreomsorg som sätter de äldres behov i centrum.

Sverige är och ska fortsätta vara ett av världens bästa länder att åldras i. Vi kan vara stolta över en äldreomsorg som de flesta äldre är nöjda med, samtidigt som vi måste se behoven av att stärka och utveckla kvaliteten.

Regeringen genomför med stöd av Vänsterpartiet en historiskt stor satsning på mer personal och inför ett nytt investeringsstöd för äldreboenden, vilket är två viktiga vägar för att stärka kvaliteten. Nu påbörjas också kunskapslyftet för personalen i äldreomsorgen och funktionshinderomsorgen, som kommunerna kan söka medel för via Socialstyrelsen.

När vi talar om äldreomsorgen får vi inte glömma de kvinnor och män, allra oftast kvinnor, som möjliggör omsorgen med sina insatser. Utan den kompetenta och hårt arbetande personalen skulle inte svensk äldreomsorg vara så bra som är.

På min äldreresa runt om i olika kommuner har jag haft förmånen att både träffa och diskutera äldreomsorg med både äldre kvinnor och män och med personal inom äldreomsorgen. Två viktiga intryck har dominerat de samtalen: Personalens omsorg är helt avgörande för hur en person trivs med sin äldreomsorg, och vi behöver investera mer i personalen.

Ska vi bygga äldreomsorgen stark och redo för framtiden måste vi också investera i de som jobbar där. Det som är omsorg i äldreomsorgen är så tätt sammankopplat med de som jobbar, att satsningar på personalen också är satsningar på kvaliteten för de äldre.

I de samtal jag har med personalen inom äldreomsorgen är ett ständigt återkommande tema att de upplever att arbetsvillkoren, precis som i många kvinnodominerade sektorer, är tuffa. Många lyfter problem med låga löner, delade turer och ofrivillig deltid. Lönefrågor är förstås frågor för arbetsmarknadens parter, men vardagen för den som arbetar inom äldreomsorgen påverkas av många olika saker.

Den bemanningssatsning regeringen genomför, med två miljarder kronor om året till mer personal i äldreomsorgen, kommer att innebära bättre villkor. Det är en viktig feministisk satsning. Det kommer att bli mer tid för personalen, vilket ger högre kvalitet och bättre förutsättningar för personalen att göra sitt jobb.

Nu har kompetensutvecklingsatsningen för att stärka personalen i äldreomsorgen, och därmed också stärka kvaliteten i äldreomsorgen, dragit igång. Den delen av kunskapslyftet som kommer att gå direkt till personal i äldreomsorg och funktionshinderomsorg, på 178 miljoner kronor, kan alla kommuner söka hos Socialstyrelsen. Det är en chans att göra äldreomsorgen i Sverige ännu bättre och att ge personalen chans att spetsa sin kompetens.

Under våren kommer jag att besöka kommunledningar och äldreomsorg i Överkalix, Jönköping, Munkedal och Göteborg på min äldreresa. Jag ser fram mot att där få prata om hur både bemanningssatsningen och kunskapslyftet tas emot och omsätts i kvalitetshöjande insatser för äldreomsorgen.

Tillsammans kan regeringen och kommunerna investera för att Sverige också i framtiden ska vara ett av världens bästa länder att åldras i. Att de investeringarna också kommer att bidra till jämställdhet är en viktig bonus.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Barns rättigheter ska sättas främst

Publicerad 10 februari 2016 Uppdaterad 10 februari 2016

Debattartikel i Svenska Dagbladet, 10 februari 2016 I debatten om barnäktenskap och migration måste vi orka se helheten. Vi tenderar att glömma bort globala sammanhang. Man måste helt enkelt bekämpa barnäktenskap där de tillämpas, skriver barnminister Åsa Regnér.

Jag är mycket angelägen om att svensk lag följs och att flickor som flytt till Sverige behandlas som barn vid ankomsten till Sverige, oavsett giftermål. Därför arbetar också nu Socialstyrelsen med att förtydliga de riktlinjer som finns i denna fråga. Socialtjänsten måste ha ett klart jämställdhetsperspektiv och hjälpa både flickor och pojkar bli aktörer i sina egna liv. Vi har en chans att ge dem som kommer till vårt land ett nytt liv och vi ska inte svika. Rättigheterna i barn- och kvinnokonventionerna måste, utöver svensk lagstiftning, vara utgångspunkten. Men i debatten om barnäktenskap och migration måste vi orka se helheten. Vi tenderar att glömma bort globala sammanhang.

Imorgon deltar jag i en interpellationsdebatt i riksdagen. Ett av ämnena som kommer att tas upp är barnäktenskap.

På många håll i världen har flickors och kvinnors sexuella och reproduktiva rättigheter försumrats under lång tid och medias intresse har varit svalt. Flickor betalar priset när deras egna regeringar sviker dem, när krigsherrar förslavar dem och när länder med betalningsförmåga faktiskt inte ställer upp. Barnäktenskap är ett sätt att kontrollera flickor och kvinnor. Det är ett svar på föreställningen att flickors sexualitet måste bemästras och ägas av någon annan än henne själv, en man. Det är också ett svar på idén om att flickor

och kvinnor enbart är sin kropp och dess funktioner, barnafödande och relationer är hennes huvudsakliga uppgift. I starkt patriarkala system behöver flickan och hennes sexualitet tyglas och tas om hand. När hon gifts bort oskadliggörs hon när hon blir en mans egendom. I själva verket blir livet ofta en tillvaro av arbete under slavliknande förhållanden, frihetsberövande och övergrepp.

Konservativa religiösa samfund, antiabortorganisationer och bakåtsträvande politiker har samverkat. Allt mindre medel inom det globala biståndet går till sexuella rättigheter, kvinnoaktivister lever farligt i stora delar av världen, FN-organ som verkar för jämställdhet får krympande budgetar även om Sveriges bidrag ökar.

Föreställningarna om kvinnors ställning är urgamla, men existerar fortfarande i olika former. Kvinnoorganisationer i världen, modiga aktivister, kvinnliga politiker och några män har uppmärksammat frågan i många år. FN arbetar med detta i fält inte minst i samband med migration. FNs rapportör, Zainab Bangura kallade barnäktenskap för flickor på flykt en "negative coping strategy", när jag träffade henne i FN i NY härom veckan. Man tror man skyddar flickor från övergrepp av andra män om man gifter bort henne till en man som hon då "tillhör". Vi måste naturligtvis bort från föreställningen att män har rätt till kvinnors kroppar, på det ena eller andra sättet.

För några år sedan besökte jag en flickskola i Bangladesh där det fortfarande är vanligt att flickor gifts bort. Föräldrarna betalar dessutom för det. Jag träffade lärare och elever. Tjejerna överlag var mycket studiemotiverade, nyfikna och jag minns deras mål om att bli ingenjörer, läkare och hårfrisörskor. De kvinnliga lärarna var dock bekymrade över att dessa drömmar långt ifrån alltid uppfylldes. Alltför ofta försvann begåvade flickor utan avslutad utbildning till äktenskap med äldre män som föräldrarna gjort upp om. Jag blev väldigt tagen när jag hörde att lärarnas lösning var att avstå en del av sina begränsade egna löner till en liten fond så att de kunde erbjuda fattiga föräldrar en liten kompensation, en möjlighet att behålla flickorna ogifta och i skolan ett tag till.

Man måste helt enkelt bekämpa barnäktenskap där de tillämpas och stödja att flickor och kvinnor får bestämma om sina egna kroppar, planer, liv, drömmar och utbildning. Att kvinnor och män har tillgång till sexualundervisning, preventivmedel, och rätt bestämma över barnafödande och relationer. Att det finns lagstiftning mot våld och övergrepp och att man känner till sina rättigheter. Att frågan om barnäktenskap och brist på sexuella

och reproduktiva rättigheter hänge ihop, kan låta självklart. Men det är det inte. Många länder i världen, också inom EU, har i själva verket motarbetat flickors och kvinnors sexuella och reproduktiva rättigheter under senare år.

Underåriga som kommer till Sverige ska behandlas som de barn de är. Barnets rättigheter är överordnat och socialtjänsten ska alltid göra en individuell bedömning. Länsstyrelsen i Östergötlands har regeringens uppdrag att stödja arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck, där barnäktenskap och tvångsäktenskap ingår. Länsstyrelsens kompetensteam ger stöd och råd till bl.a. socialtjänsten och erbjuder en stödtelefon.

Även Socialstyrelsen har upprättat en stödfunktion för professionella för att rådgöra i komplicerade ärenden. Socialstyrelsen har fått i uppdrag att göra en närmare analys av konsekvenserna av flyktingsituationen för socialtjänsten. Inom ramen för detta uppdrag ska man beakta skillnader mellan pojkar och flickor.

Sverige stödjer konsekvent dessa rättigheter nationellt och i det internationella samfundet. Vi kämpar för jämställdhet hela vägen och står konsekvent på flickors och kvinnors sida. Därför kommer jag att arrangera seminarium om migration och jämställdhet i New York inom kort. Jag kommer att ta min del av ansvaret för ökad jämställdhet i Sverige och som del av en feministisk regering med en feministisk utrikespolitik även i alla de internationella kontakter jag har.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Justitiedepartementet, Kulturdepartementet,
Socialdepartementet

Stärk hbtq-personers rätt att vara sig själva

Publicerad 08 februari 2016 Uppdaterad 08 februari 2016

Expressen, 8 februari 2016. Folkhälso- sjukvårds och idrottsminister Gabriel Wikström, barn, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér, justitie- och migrationsminister Morgan Johansson, kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke, socialförsäkringsminister Annika Strandhäll.

Lagstiftningen måste utvecklas i takt med samhället i övrigt. Regeringen planerar därför att genomföra förändringar som syftar till att ge samma förutsättningar för alla, oavsett val av partner och familjetyp, skriver fem ministrar.

Människor har rätt att vara sig själv i livets alla delar. Att få leva med den man älskar och att få respekt för sin familjebildning är exempel på detta. Arbetet med att bryta gamla normer som begränsar människor från att leva sina liv fullt ut måste fortsätta. Detta gäller inte minst politiken för homo- bi-trans- och queerpersoners (hbtq-personers) rättigheter.

Pådrivande organisationer i civilsamhället och modiga politiker före oss har bidragit till att utvecklingen i hbtq-frågorna gått i rätt riktning. Samhället utvecklas ständigt, och med det förändras också synen på föräldraskap, familj, kön och barnets rättigheter i familjen. Det finns i dag en rad andra familjekonstellationer än de traditionella kärnfamiljerna: ensamstående, vänner som skaffat barn tillsammans, styvfamiljer eller familjer med flera mammor eller pappor. Våra samhällssystem måste möta också dessa familjers behov.

Lagstiftningen och dess tillämpning måste utvecklas i takt med samhället i övrigt. Den ska hantera olika sätt att bilda familj och säkerställa alla människors rätt till en god hälsa. Regeringen planerar därför att genomföra förändringar som syftar till att ge samma förutsättningar för alla, oavsett val av partner och vilken familjetyp var och en väljer att leva i:

- Föräldraskapsstödet och familjerättsliga frågor inom socialtjänsten behöver bli mer modernt, jämlikt och jämställt. Familjer ser olika ut och har olika behov. Mot den bakgrunden har regeringen samlat ansvaret för dessa frågor hos Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd. En viktig uppgift för myndigheten är att ta fram kunskapsstöd till berörda aktörer för att dessa i sin tur ska kunna ge bättre stöd och vägledning till föräldrar och barn.
- Familjer kan se ut på en mängd olika sätt, men när föräldraförsäkringen utformades var det fortfarande idén om en kärnfamilj med två sammanboende föräldrar man utgick från. Barnfamiljernas levnadsförhållanden har ändrats över tid.

Mer än vart femte barn växer upp i en annan familjekonstellation än den med båda sina biologiska föräldrar. Utredningen föräldraförsäkringen som nu ska genomföras har därför fått i uppdrag att identifiera problem och undersöka möjligheterna att underlätta för olika familjekonstellationer att använda föräldraförsäkringen.

- I dag finns det stora skillnader i hälsa mellan olika grupper i samhället. För att sluta de påverkbara hälsoklyftorna inom en generation har regeringen tillsatt en kommission för jämlik hälsa. Vi vet att hbtq-personer generellt har sämre hälsa och att unga hbtq-personer är särskilt utsatta när det gäller psykisk hälsa. Kommissionen ska i sitt arbete därför beakta hälsoskillnader mellan hbtq-personer och den övriga befolkningen.
- Bemötandet av hbtq-personer inom hälso- och sjukvården är ojämlikt över landet. Det händer dessvärre att individer blir ifrågasatta och bemötta med okunskap i kontakten med olika instanser. I vissa fall leder det till att hbtq-personer undviker att söka vård.

Socialstyrelsen har fått i uppdrag att kartlägga vård och behandling av intersexuella (personer som inte kan könsbestämmas av biologiska skäl) och genomföra insatser inom socialtjänstens olika verksamhetsområden.

Målet är att höja kunskapen om hbtq-personers villkor och levnadsförhållanden och hur diskriminering kan ta sig uttryck. Tillsammans med Folkhälsomyndigheten ska man även se över hur frågor som rör unga transpersoners hälsa ska kunna lyftas inom ramen för andra satsningar på psykisk hälsa.

- Det finns flera uppmärksammade fall där man i folkbokföringen registrerat uppgifter om en person som bytt könstillhörighet på ett sådant sätt att kopplingen mellan personer, exempelvis barn-förälder, har upphört. Skatteverket har nu fått i uppgift att beskriva vad som gjorts eller ska göras för att förhindra problem som kan finnas.
- Nuvarande regler om faderskap och föräldraskap utgår från det olikkönade äktenskapet. Det finns skäl att se över om reglerna bör moderniseras och därför avser regeringen att under våren tillsätta en utredning som ska göra en översyn av lagstiftningen.

Det här är några av de initiativ regeringen nu genomför. Vi vet att det finns mycket kvar att göra. Diskriminering, ojämlikt bemötande och våld är fortfarande vardag för många hbtq-personer runt om i landet. Det är aldrig acceptabelt. Regeringen kommer att fortsätta arbetet för att stärka hbtq-personers möjlighet att vara sig själv fullt ut i livets alla delar.

Gabriel Wikström
Folkhälso- sjukvårds och idrottsminister (S)

Åsa Regnér
Barn, äldre- och jämställdhetsminister (S)

Morgan Johansson
Justitie- och migrationsminister (S)

Alice Bah Kuhnke
Kultur- och demokratiminister (MP)

Annika Strandhäll
Socialförsäkringsminister (S)

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Fler äldreboenden är högt på regeringens agenda

Publicerad 21 januari 2016 Uppdaterad 21 januari 2016

Replik på debattartikel av Christina Tallberg, PRO, i Expressen den 21 januari. Regeringen inför i år ett nytt investeringsstöd för fler äldreboenden, skriver äldreminister Åsa Regnér.

Den 20 januari skrev Christina Tallberg, PRO, en debattartikel om en av våra stora framtidsfrågor: äldreomsorgen.

Tallberg skriver bland annat utifrån den utredning regeringen tillsatt, Nationell kvalitetsplan för äldreomsorgen, och utifrån ett par av de utmaningar äldreomsorgen står inför. Utredningen är viktig för utvecklingen av äldreomsorgen.

Jag ser fram mot resultaten, men jag ser också fram mot att fortsätta den dialog vi alltid har om äldreomsorgen, tillsammans med pensionärsorganisationerna. En av de angelägna frågor Tallberg nämner i artikeln är fler äldreboenden, men också flexibla former som kan ta hänsyn till de olika behov som olika människor har.

Fler äldreboenden står högt på regeringens agenda. Vi inför i år ett nytt investeringsstöd för äldreboenden. Stödet går till kommunerna och kan användas till både klassiska äldreboenden och till olika former av mellanboenden.

Olika kvinnor och män behöver olika boendelösningar och den äldres behov måste alltid stå i centrum. Jag träffade en äldre man i Västerås som bodde växelvis hemma med sin fru och växelvis på äldreboende. Han beskrev den resa det inneburit för honom, hur livskvaliteten ökat.

Jag har träffat många som har positiva berättelser, men jag möter också exempel på när äldreomsorgen brister. Brist på äldreboenden eller brist på personal är inte sällan problemet. Det är mot den bakgrunden regeringen, i överenskommelse med Vänsterpartiet, också satsar två miljarder om året på mer personal i äldreomsorgen, 150 miljoner på investeringsstöd och 200 miljoner på kompetensutveckling.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Det behövs mer bredd och flexibilitet på äldreboostadsområdet

Publicerad 18 januari 2016 Uppdaterad 18 januari 2016

Debattartikel, SVT Opinion, 18 januari Även när krafterna minskar går det ofta att underlätta fortsatt kvarboende, men när det inte längre är vare sig ett önskemål eller en möjlighet saknas det ibland lämpliga alternativ av boende, skriver äldreminister Åsa Regnér.

Äldreomsorgen är en av våra stora framtidsfrågor. Både för att antalet äldre kvinnor och män ökar men också för att vi behöver utveckla lösningarna inom äldreomsorgen så att de i högre utsträckning tar hänsyn till att vi som människor är olika.

Att det ska finnas tid att se varje människa och olika personers behov inom äldreomsorgen är både en hjärtefråga för mig och en fråga om kvalitet.

Därför satsar nu också regeringen två miljarder om året i en historisk satsning på ökad bemanning inom äldreomsorgen. Mer personal betyder mer tid för omsorg, och det är en förutsättning för att de enskilda äldres behov ska vara i fokus.

Sveriges äldre blir fler och det betyder att antalet bostäder för äldre också måste öka. Behovet ser förvisso olika ut på olika platser i landet men det är sammantaget stort och det förstärks av den bostadsbrist som finns i många delar av landet.

Mot den bakgrunden är ett nytt investeringsstöd för olika former av äldreboenden en av de viktiga satsningar regeringen genomför 2016.

Utöver det här har regeringen tillsatt utredningen Nationell kvalitetsplan för äldreomsorgen, som har i uppdrag att se över boendefrågorna tillsammans med andra viktiga framtidsfrågor för äldreomsorgen.

Det nya investeringsstödet är en insats för att få fart på byggandet av äldreboenden men det är också en stimulans för att få mer bredd och flexibilitet på äldreboendetsområden.

En del äldre vill bo på ett traditionellt äldreboende och det nya investeringsstödet kommer att vara en avgörande insats för att de platserna ska bli fler.

Det behövs.

Men många äldre föredrar ändå att bo kvar hemma långt upp i åldern.

Även när krafterna minskar går det ofta att underlätta fortsatt kvarboende, men när det inte längre är vare sig ett önskemål eller en möjlighet saknas det ibland lämpliga alternativ av boende.

På en del håll är utbudet av sådana bostäder begränsat och på andra håll kan en lämplig men nyproducerad bostad vara alltför dyr.

I det här finns en viktig jämställdhetsaspekt: Kvinnliga pensionärer har betydligt lägre pensioner än manliga pensionärer. Att bygga så att fler har råd är en jämställdhetsfråga.

Det nya investeringsstödet innebär både en ökad satsning på byggande av traditionella äldreboenden, men också på byggandet av andra typer av mellanboendeformer, såsom seniorbostäder.

Dessutom kan stimulansen användas för att bygga om lägenheter så att den som vill kan bo kvar hemma om det görs justeringar också kan få göra det.

Det här är med andra ord en satsning som tar sin utgångspunkt både i det generella behovet av bostäder för äldre och i insikten att människor har olika behov, även när vi blivit lite äldre.

Det nya investeringsstödet och bemanningssatsningen är två exempel på hur regeringen moderniserar äldrepolitiken.

Stora och breda satsningar möjliggör större individuell frihet, jämlikhet och jämställdhet när vi blir äldre.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Främlingsfientliga krafter får inte kapa frågan om kvinnors rättigheter

Publicerad 13 januari 2016 Uppdaterad 13 januari 2016

Debattartikel, Aftonbladet, 13 januari 2016

Reaktionerna efter Köln och "We are Sthlm" har med rätta varit starka. Debatten har kommit att handla om allt från förövarnas bakgrund och gruppfenomen till kvinnors negativa erfarenheter i vardagen och genom generationer av sexuella trakasserier och våld. Låt oss som samhälle, lyssna och ta fasta på vad tjejer och kvinnor berättar. Låt oss ta deras röster på allvar.

Sverige har i en internationell jämförelse en stolt historia med en framgångsrik kvinnorörelse, som framför allt sedan 70-talet har drivit på frågan om kvinnors rättigheter på bred front, men även med särskilt fokus på våld och sexuellt våld.

Insatser och åtgärder, till exempel kvinnojourer och samtalsmottagningar har i första hand riktats till de kvinnor som drabbats av mäns våld. Regeringen avsätter i år 100 miljoner i utökad stöd till kvinnojourerna. Fortsättningsvis är det regeringens avsikt att i högre grad fokusera arbetet på mäns ansvar och delaktighet för att förebygga och förhindra våld, detta oavsett bakgrund.

Regeringen har under hösten tecknat en överenskommelse med Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) om att stärka jämställdhetsarbetets inriktning mot män, pojkar och maskulinitetsfrågor. Satsningen syftar till att påverka destruktiva och begränsande normer kring maskulinitet och att stärka mäns och pojkars delaktighet i organiserat jämställdhetsarbete, bland annat i det våldspreventiva arbetet.

Vi vet att män med en stereotyp syn på manlighet har en ökad risk att utöva

våld.

Det är en utmaning att förändra normer, men inte omöjligt. Det finns många exempel på hur normer och värderingar förändrats på relativt kort tid. Några exempel är attityder till rökning och barnmisshandel.

Det är brist på kunskap om vilka metoder och program som fungerar i det våldsförebyggande arbetet i Sverige, men däremot finns program som visat goda resultat internationellt. För att stärka användningen av dessa utvärderade program har Myndigheten för ungdoms och civilsamhällesfrågor fått i uppdrag att aktivt främja att de används av kommuner och organisationer inom det civila samhället.

Regeringen har även gett Skolverket i uppdrag att utvärdera effekterna av ett av de internationella program som nu prövas i ett antal kommuner i Sverige, Mentors in Violence Prevention (MVP). Om utvärderingen visar att programmet är effektivt kan det spridas till skolor i hela landet

Ett annat viktigt arbete är översynen av sexualbrottslagstiftningen som syftar till att stärka brottsoffrens ställning i rättsprocessen och vars resultat ska redovisas i oktober.

I oktober tog jag emot Jämställdhetsutredningens förslag om det fortsatta jämställdhetsarbetet. Våren 2016 är ett viktigt tillfälle för samtal, möten och beslut om den framtida jämställdhetspolitiken, som kan få verklig betydelse för människors liv och livskvalité i ett modernt och jämställt Sverige.

Det är min övertygelse att vi har alla de förutsättningar ett land behöver för att lyckas. Målet är att kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sina liv. Män måste i högre grad solidarisera sig med kvinnor i arbetet för ett jämställt samhälle, självklart gäller det även nyanlända.

Kulturell-, etnisk bakgrund eller tillhörighet är aldrig en ursäkt inte heller en förklaring till kriminellt beteende, därför vägrar jag att låta främlingsfientliga krafter kapa den viktiga frågan om kvinnors rättigheter och jämställdhet för oss alla.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Därför behöver assistanslagen ses över

Publicerad 22 december 2015 Uppdaterad 22 december 2015

Replik i Dagens samhälle den 22 december 2015. LSS är ett viktigt verktyg för delaktighet. Det är en rättighetslagstiftning med höga ambitioner om människovärde, och det ska den fortsätta vara. Därför är det centralt att resurserna går till de individer och de behov som lagstiftningen avser.

REPLIK. I regeringsförklaringen 2014 slog statsminister Stefan Löfven fast att hinder för människors delaktighet ska rivas. Det är ord som förpliktigar, för mig som minister för funktionshindersfrågorna och för hela regeringen.

Ett led i det arbetet är den nya funktionshinderpolitik som vi börjat arbetet med att ta fram, som ska ta utgångspunkt i konventionen om mänskliga rättigheter och konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Det är ett arbete som ska ta sikte på ett universellt utformat samhälle där var och en får möjlighet till delaktighet i samhällslivet.

Lagen om stöd och service, LSS, är ett viktigt verktyg för delaktighet. Jag vet att det, när regeringen talar om behovet av en översyn av den lagen, finns en stor oro hos många av dem som behöver och har rätt till LSS. Det är en rättighetslagstiftning med höga ambitioner om människovärde, och det ska det fortsatt vara.

Men det finns mycket som tyder på att lagen inte lever upp till sina ambitioner. Jag hör många berätta hur de förlorat de förlorat den assistans de upplevt att de har rätt till och många som behöver assistans uttrycker till mig frustration över att lagen inte fungerar som det var tänkt.

Samtidigt har det skett en stor kostnadsökning, inte så mycket av antalet personer som av antalet timmar. På tio år, mellan 2004 och 2014, har statens kostnader för assistansersättning ökat från 10 miljarder kronor till 24 miljarder per år. Detta samtidigt som antalet personer som behöver personlig assistans ökat med knappt 4 000 personer och sedan 2009 i princip inte ökat alls. Det är en iögonfallande utveckling.

Vi ser också att det finns oskäliga skillnader mellan män och kvinnor, där män systematiskt beviljas mer assistans än kvinnor. Det finns med andra ord många skäl att det behövs en översyn.

Ibland ställs kostnadskontroll och individens rättigheter retoriskt mot varandra, men det är inte en rättvisande motsättning, tvärtom. Båda är en förutsättning för att LSS ska kunna leva upp till sina ambitioner. Kostnadskontroll är en förutsättning för att det ska finnas förtroende för våra välfärdssystem. LSS är en viktig del av dessa.

Det är viktigt att veta att resurserna går till de individer och de behov som lagstiftningen avser.

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Männen bör vara del av jämställdhetsarbetet

Publicerad 17 december 2015 Uppdaterad 17 december 2015

Replik på debattartikel i Svenska Dagbladet, 17 december 2015 Flera myndigheter har pågående uppdrag som syftar till att förebygga och förhindra hedersrelaterat våld och förtryck. Det skriver Åsa Regnér i en replik om kvinnors ofrihet i utsatta förorter.

Jag delar debattörernas problembeskrivning på SvD Debatt 14/12, att det lever flickor och kvinnor men även pojkar och män i Sverige som inte får sina mänskliga rättigheter tillgodosedda – det är förstås helt oacceptabelt.

Vi behöver involvera fler män i arbetet med att motverka mäns våld mot kvinnor, men också i arbetet med jämställdhet i stort. Fler män behöver engagera sig, men fortfarande är män förvånansvärt frånvarande. Arbetet drivs mest av kvinnor. Män har liksom kvinnor ett gemensamt ansvar och en uppgift att fylla i arbetet för ökad jämställdhet.

Regeringen har under hösten tecknat en överenskommelse med Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) om att stärka jämställdhetsarbetets inriktning mot män, pojkar och maskulinitetsfrågor under 2015–2016. Syftet är att stärka mäns och pojkars delaktighet i organiserat jämställdhetsarbete, bland annat i det våldspreventiva arbetet. Uppdrag har även givits till Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) samt Skolverket.

När det gäller stödet till trossamfunden, drygt 100 miljoner per år i direkt stöd, så anser regeringen att det är ett viktigt stöd. De religiösa samfunden spelar en central roll i många människors vardagsliv och är en nyckel till ett framgångsrikt arbete med etablering och ett starkare civilsamhälle.

Det finns dock behov av att se över stödet, något som inte skett sedan 1998. Inriktningen på denna översyn är ännu inte färdig, men det är något som regeringen kommer att återkomma till framöver. Nämnden för statligt stöd till trossamfund (SST) har fått i uppdrag att verka för att stimulera arbetet med demokrati och demokratisk medvetenhet inom trossamfunden. Nämnden ska utveckla den dialog som redan förs med samfunden och inkludera ett brett spektrum av samfund och av grupperingar i arbetet. Kvinnor och ungdomar utgör prioriterade målgrupper för satsningen.

Ytterligare insatser behövs för att förhindra att fler flickor utsätts för våld och förtryck. Varenda flicka som dödas, skadas, hotas eller bortförs är givetvis en för mycket. För närvarande bereds i regeringskansliet de remissvar som inkommit på förslaget till en Nationell strategi mot mäns våld mot kvinnor och hedersrelaterat våld och förtryck.

Flera myndigheter har pågående uppdrag som syftar till att förebygga och förhindra hedersrelaterat våld och förtryck och dess olika uttryck som till exempel tvångsäktenskap, barnäktenskap och könsstympning. Sedan 2013 har länsstyrelsen i Östergötlands län i uppdrag att utveckla ett nationellt kompetensteam för att samordna och stödja arbetet mot tvångsäktenskap och barnäktenskap liksom mot hedersrelaterat våld och förtryck. Läs mer på www.hedersfortryck.se.

Det är viktigt att involvera föräldragenerationen. Länsstyrelsen i Östergötlands län kommer inom kort att redovisa sitt regeringsuppdrag att kartlägga förebyggande insatser som syftar till att motverka hedersrelaterat våld och förtryck samt barn- och tvångsäktenskap och kvinnlig könsstympning och redovisa exempel på föräldrastödjande insatser som bland annat synliggör barns rätt till kroppslig integritet och insatser till föräldrar där man synliggör att hedersrelaterat våld och förtryck inklusive oskuldsundersökningar kan leda till såväl fysiska som psykiska och sociala konsekvenser.

Arbetsförmedlingen har fått i uppdrag att arbeta för att motverka den könssegregerade arbetsmarknaden. Föräldraförsäkringen ska utredas, den ska bidra till ett jämställt föräldraskap, goda uppväxtvillkor för alla barn och bör anpassas till ett modernt familjeliv och utformas så att den fungerar oavsett familjekonstellation. En tredje reserverad månad för vardera föräldern införs. Ensamstående föräldrar, i synnerhet kvinnor, har oftare en svagare ekonomi. Vi har därför höjt underhållsstödet, grundnivån i föräldrapenningen samt höjt barndelen i riksnormen för försörjningsstöd.

Slutligen spelar kvinnorörelsen en ovärderlig roll för det svenska samhället, regeringen har stärkt stödet till lokala kvinnojourer och inte minst tjejjourer med 100 miljoner per år och ser det som en tydlig signal om att vi värderar de insatser och det arbete som görs högt. Utöver detta fördelas cirka 40 miljoner per år till rikstäckande organisationer som arbetar mot våld mot kvinnor. Här till avsätter regeringen 28 miljoner kronor per år till kvinnors organisering, för det viktiga arbetet med att bevaka rättigheter och ställa krav.

Jag svarar här kort, men ser fram mot fortsatta konstruktiva och strategiska samtal.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Stödboende är ett viktigt komplement

Publicerad 01 december 2015 Uppdaterad 01 december 2015

Replik till Björn Ramel och Karima Assel på debattartikel, Svenska Dagbladet, 1 december
Stödboende för ensamkommande flyktingbarn ska vara ett komplement till hem för vård och boende HVB. Jag håller med om att omhändertagandet är avgörande, skriver barnminister Åsa Regnér.

Jag delar uppfattningen om att omhändertagandet av ensamkommande flyktingbarn är av största vikt, såsom Björn Ramel och Karima Assel skriver på SvD Debatt. Vi ska inte bara ta emot, vi ska också ta omhand och detta är barn som ska växa upp och bli en del av det svenska samhället. Införandet av stödboende är en del av detta omhändertagande och syftet med reformen är inte att minska möjligheten till vård eller annan omsorg.

Stödboende är en placeringsform som under lång tid efterfrågats från socialtjänsten. Denna ska vara ett komplement till hem för vård och boende HVB och familjehem som är de placeringsformer som finns idag. De barn som placeras i stödboende ska inte bedömas ha särskilt vårdbehov men ha behov av stöd. Det kan gälla stöd att klara skolan eller att lära sig mer om hur samhället fungerar. Detta innebär samtidigt att verksamheten på HVB kan renodlas och ge bättre förutsättningar till de unga som behöver denna typ av placering.

Stödboende är inte en placeringsform som vänder sig specifikt till ensamkommande barn utan till unga personer som har behov av just stöd. Varje barn som behöver samhällets hjälp har rätt till en egen bedömning och i de fall det är fråga om en placering ska den ske utifrån barnets behov.

Den sociala barn- och ungdomsvården är en ytterst viktig del av det sociala skyddsnätet. Verksamheten utvecklas efter de behov som finns. Att införa en ny placeringsform är en del av det men det är inte det enda. Regeringen har också gett socialstyrelsen i uppdrag att genomföra en informationskampanj för att höja kunskapen om familjehem, jourhem, gode män och särskilt förordnad vårdnadshavare. Detta görs också för att stärka rättigheter och möjligheter för de barn som har behov av samhällets stöd.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Vi måste lyssna till barnen

Publicerad 01 december 2015 Uppdaterad 01 december 2015

Debattartikel, Dagens Arena, 1 december Flyktingkrisen har kastat ljus över en sektor som vi väntar oss ska fungera men sällan diskuterar – den sociala barn- och ungdomsvården, skriver äldreminister Åsa Regnér.

När jag tillträdde som barn- äldre- och jämställdhetsminister blev jag snabbt varse de brister som under en längre tid byggts upp inom den sociala barn- och ungdomsvården. Det kan bland annat förklaras med att trygghetssystemen har urholkats under ett antal år vilket lett till större tryck på socialtjänsten i stort.

Dessutom har den höga ungdomsarbetslösheten lett till ytterligare belastningar på socialtjänsten. Ett antal i och för sig vällovliga förändringar i socialtjänstlagen har lett till att kraven på dokumentation och kontroll ibland hamnat i förgrunden framför det sociala arbetet.

För första gången någonsin har därför regeringen satsat riktade pengar på den sociala barn- och ungdomsvården och inlett en diskussion om en förnyelse av socialtjänstlagen samt om förutsättningarna i stort för socialt arbete i framtiden.

Läget har förändrats. Sedan några månader har vi en situation där flera tusen barn i veckan flyr ensamma till Sverige. I Sverige ska vi behandla alla barn lika. Barn som inte har föräldrar som kan tillvarata deras intressen eller av andra skäl behöver samhällets hjälp, vård och stöd ska vi gemensamt ta ansvar för.

Därför har vi sedan 2006 en ordning som innebär att ensamkommande barn som kommer till Sverige placeras direkt i en kommun. Där finns bäst

förutsättningar för att ge barnet tillgång till trygghet, skola och en vettig fritid. När lagen infördes kom strax under 1 000 barn per år.

Hittills i år har det kommit över 30 000 ensamkommande barn till Sverige. Varje barn har sina egna förutsättningar och sin unika historia. Det vi vet är att många av barnen är målmedvetna och studiemotiverade. Jag vill ge dessa barn möjlighet att förverkliga sina mål. Samtidigt har jag, tillsammans med de kommunala huvudmännen, ansvar för att uppmärksamma andra barn som har behov här och nu.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) som är den myndighet som har ansvar för krishantering larmar tydligt och berättar i sina rapporter om ett system i gungning. Dessutom larmar Inspektionen för vård och omsorg (IVO) om ärenden som inte tas omhand i tid och placeringar som fördröjs.

Det betyder att barn utsätts för riskfyllda situationer. Vi måste se till att systemen håller om vi ska ha en välfärd att erbjuda, såväl barn på flykt som andra barn. Vi ska inte bara ta emot barn, vi ska också ta hand om dem.

I mitt arbete möter jag många kvinnor och ibland män som jobbar inom den sociala barn- och ungdomsvården. De kommer med kreativa förslag och föreslår smarta lösningar. Regeringen har också fattat ett antal beslut om till exempel nationell introduktion för anställda, vidareutbildning av chefer och satsat medel på kompetensutveckling. Samtidigt satsar regeringen stora summor på kommunerna, dels i riktade statsbidrag enligt ovan och dels 10 miljarder genom överenskommelsen med de borgerliga partierna.

Därutöver presenterar den nationella samordnaren kontinuerligt förslag till förbättringar inom området som kommer behöva tas omhand.

Det är tydligt att den stora flyktingtillströmningen har inneburit stora påfrestningar på många samhällssystem, inte minst på den sociala barn- och ungdomsvården. Den behöver tid och möjlighet för återhämtning för att säkerställa barns bästa och rättssäkerhet. Samtidigt är det också tydligt att ljuset har riktats mot en sektor i samhället som vi väntar oss ska fungera men sällan diskuterar.

Att se möjligheter i detta, att lyssna till alla kompetenta medarbetare och till barnen det gäller, är den bästa vägen framåt. Barns bästa är en av regeringens främsta prioriteter och därför bör vi ta chansen att förbättra det som tidigare inte fungerat.

Åsa Regnér
Barn-, äldre och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Viktigt med översyn av LSS

Publicerad 26 november 2015 Uppdaterad 26 november 2015

Replik till Bengt Eliasson och Maria Johansson (båda L) på debattartikel, Dagens Samhälle, 26 november Vi behöver en modernare lagstiftning på området, som både förmår ge ett likvärdigt och rättssäkert stöd samt leva upp till ambitionen om var människas rätt i samhället, oavsett funktionsnedsättning, skriver Åsa Regnér.

När riksdagen, för drygt 20 år sedan, beslutade om den milstolpe i funktionshinderpolitiken som bland annat innefattade ”Lagen om stöd och service”, LSS, och den statliga assistansersättningen, var det en viktig kursändring i funktionshinderpolitiken.

Fokus sattes på den enskildes rätt och möjlighet till delaktighet och inflytande i samhället. Det var i grunden ett positivt och viktigt steg. Rätten till personlig assistans innebar för många bättre möjligheter till ett liv som alla andra ute i samhället.

Samtidigt har det riktats allt hårdare kritik mot hur lagen tillämpas. Kritiken handlar både om bristande likvärdighet och rättssäkerhet vid tillämpningen men också om bristande kontroll på kostnadsutvecklingen för assistansersättningen.

Det är mot den bakgrunden som Bengt Eliasson och Maria Johansson, båda (L), uttrycker behovet av reformer i sin debattartikel i Dagens Samhälle (24/11).

Låt mig först säga att jag naturligtvis delar Eliasson och Johanssons

uppfattning om att ett anständigt samhälle ska ge stöd vid behov. Det är bland annat därför det är så viktigt att vi genomför en översyn av Lagen om stöd och service.

Jag har tidigare aviserat att en sådan utredning ska tillsättas. Vi behöver en modernare lagstiftning på området, som både förmår ge ett likvärdigt och rättssäkert stöd samt leva upp till ambitionen om var människas rätt i samhället, oavsett funktionsnedsättning.

Vi behöver få en bättre transparens i systemet, för att kunna garantera att varje skattekrona används på det sätt som avsetts.

Eliasson och Johansson efterlyser från regeringen, och från mig, en dialog kring förbättringar vi kan göra redan innan utredningen om LSS är färdigställd. Jag för gärna en dialog om detta.

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Idag går våra tankar till våldsutsatta kvinnor

Publicerad 25 november 2015 Uppdaterad 25 november 2015

Debattartikel, Dagens Arena, 25 november Målet i arbetet mot mäns våld mot kvinnor måste vara att det första slaget aldrig ska delas ut, våldtäkten aldrig genomföras och de kränkande orden aldrig uttalas, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér i en debattartikel för att uppmärksamma den internationella dagen för avskaffandet av våld mot kvinnor.

Precis just idag sitter en kvinna och stirrar in i datorn på jobbet, det är svårt att koncentrera sig, tankarna far. Det kan inte fortsätta så här. Mannen som hon delar sitt liv med och som en gång var hennes allt, har åter igen kränkt henne. Han har skrikit och kallat henne nedsättande ord och han vred om hennes arm, när hon försökte lämna köket, där det hela började. Det kan inte fortsätta så här... Just igår kväll har en liten femåring suttit uppkrupen mot elementet i ett kök någonstans, köksbordet har vräcks omkull och mamma har blivit kallad fula ord. Allt är obegripligt och så fruktansvärt otäckt.

Idag är det den internationella dagen för avskaffande av våld mot kvinnor och vi är många som arbetar för ett jämställt samhälle fritt från våld i Sverige, EU och i hela världen. Inte minst drivs arbetet av en rad viktiga organisationer med kunniga och engagerade kvinnor och i allt högre grad även av män.

Sverige har världens första feministiska regering. Vi verkar för ett tydligare fokus på det förebyggande och främjande arbetet. Vi har för avsikt att satsa på mer sammanhållna och långsiktiga insatser som leder till verklig förändring.

Större fokus och insatser måste riktas mot mäns våld. För att driva på arbetet har regeringen fattat beslut om att ge Myndigheten för ungdoms och civilsamhällesfrågor, MUCF i uppdrag att aktivt främja att kommuner och organisationer inom det civila samhället använder något eller några av de våldsförebyggande program som visat goda resultat. Skolverket har fått i uppdrag att utvärdera ett av de program som nu prövas av ett antal kommuner i Sverige, Mentors in Violence Prevention. Förhoppningen är att programmet är effektivt och kan spridas vidare till fler skolor. Tidigare utvärderingarna av MUCF visar att gedigna våldsförebyggande program kan leda till både förändrade attityder till våld och minskat våld.

Länsstyrelsen i Östergötland har i uppdrag att kartlägga förebyggande insatser i form av universellt och riktat föräldrastöd i syfte att motverka hedersrelaterat våld och förtryck samt barn- och tvångsäktenskap samt kvinnlig könsstympning.

Socialstyrelsen arbetar med NCK, Nationellt Centrum för Kvinnofrid för att kartlägga förekomsten av rutinmässiga frågor om våldsutsatthet och våldsutövande i socialtjänsten och hälso- och sjukvården för att i ett tidigt skede upptäcka och erbjuda insatser. Syftet är att våldet ska upptäckas tidigt och att relevanta insatser erbjudas.

För de kvinnor och barn som tvingas att söka skydd satsar regeringen redan i år 25 miljoner, och 100 miljoner per år från och med 2016, i stöd till landets kvinnojourer.

Under min tid som jämställdhetsminister har jag tagit emot två utredningar som särskilt berör den svenska jämställdhetspolitiken och målet att mäns våld mot kvinnor ska upphöra. Först *Nationell strategi mot mäns våld mot kvinnor och hedersrelaterat våld och förtryck* och sedan *Mål och myndighet – en effektiv styrning av jämställdhetspolitiken*. Utredningarna kommer att ligga till grund för den framtida jämställdhetspolitiken. Dessvärre konstateras i båda utredningarna att det inte går att se att våldet mot kvinnor minskar, särskilt utsatta är tjejer och unga kvinnor.

Mäns våld mot kvinnor drabbar både individ och samhälle. Målet måste vara att det första slaget aldrig ska delas ut, våldtäkten aldrig ska genomföras och de kränkande och nedsättande orden aldrig uttalas. Idag går våra tankar till alla kvinnor utsatta för våld.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: De barn som kommer ska tas om hand på bästa sätt

Publicerad 20 november 2015 Uppdaterad 20 november 2015

Replik på debattartikel, Aftonbladet, 20 november
Sverige är det land i Europa som dels tar emot flest ensamkommande flyktingbarn men också många barn på flykt tillsammans med sina föräldrar. Regeringen, myndigheter, SKL och inte minst det civila samhället jobbar hårt för att dessa barn och deras föräldrar ska få sina behov tillgodosedda, både på kort sikt men också på längre sikt för dem som får uppehållstillstånd, skriver barnminister Åsa Regnér.

Regeringen har tagit ett antal beslut för att se till att de barn som nu kommer till Sverige ska tas om hand på bästa sätt.

Till att börja med har regeringen i överenskommelse med de borgerliga partierna avsatt 10 miljarder kronor som fördelas mellan kommunerna, landstingen och frivilligorganisationer. Regeringen har också fattat beslut om ytterligare boendialternativ för ensamkommande (stödboenden), avsatt extra medel för flyktingbarns skolgång, tillgängliggjort pengar så att IVO kan utöka sin tillståndsverksamhet utan att den övriga tillsynen drabbas. Dessa och många fler beslut och åtgärder som man kan läsa om på regeringens hemsida har tagits för att vi vill upprätthålla rättigheter även i en svår tid.

Som Unicef påpekar är det alltid viktigt att lyssna till barns egna erfarenheter och önskemål, kanske inte minst när det gäller utsatta barn. Jag möter själv många barn med dessa erfarenheter och jag vet att många av barnen

visserligen har behov av stöd men också kommer med mycket kraft och energi. De vill komma in i det svenska samhället så fort det bara går.

Statsministern slog i regeringsförklaringen 2014 fast att Sverige ska vara ett av de bästa länderna i världen att växa upp i. Som en del av denna ambition ska barnkonventionen bli svensk lag. I februari 2016 presenteras utredningen som ska ligga till grund för lagförslaget. Jag ser fram mot detta för att lagen ytterligare kommer att tydliggöra hur viktiga barns rättigheter är och vilket viktigt redskap Barnkonventionen är för att förverkliga dessa.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Ge barnens röster makt

Publicerad 20 november 2015 Uppdaterad 20 november 2015

Debattartikel, Upsala Nya Tidning, 20 november Barn är experter på sina egna liv. Därför vill vi göra barns röster till en maktfaktor, skriver barnminister Åsa Regnér.

För 26 år sedan antogs Barnkonventionen av FN, som Sverige ratificerade ett år senare. När Regeringen tillträdde 2014 utökades arbetet för att göra Barnkonventionen till svensk lag, en reform som är efterlängtd av många. En utredning kommer färdigställas till februari nästa år och vi hoppas genom samarbete med alla goda krafter kunna ha en lag på plats ett år senare.

Barnkonventionen garanterar barns rättigheter och har som syfte att alla barn ska behandlas lika. Något som kanske är extra viktigt i dag. Samtidigt ska varje barns specifika behov beaktas. Detta gäller inte minst barn med funktionsnedsättningar. Speciellt fokus är också nödvändigt vad gäller flickor som utsätts för övergrepp i större utsträckning, genom exempelvis människohandel, fysiskt- och sexuellt våld och trakasserier.

I EU har varje tredje kvinna fysiskt- och/eller sexuellt våld sedan de var 15 år, statistik som alltså innefattar väldigt många barn.

Vi måste lyssna till barn för att vilja och behov för att bättre kunna förstå hur vi ska forma samhället. Sverige, EU och resten av världen måste ta ett krafttag för att bekämpa de förtryck som drabbar barn och nedmontera de hinder som så många barn möter i jakten på trygghet. Alla barn är olika och har individuella behov.

Våld är fruktansvärt nog vardag för väldigt många barn, och flickor drabbas allt oftare än pojkar.

Barn är experter på sina egna liv och de lever här och nu, därför vill vi göra

barns röster till en maktfaktor. Som framtida bärare av samhället måste vi lyssna till barn redan i dag. Barns åsikter och perspektiv kan hjälpa oss att förstå och skapabättre förutsättningar för en värld utan förtryck och övergrepp.

Världen befinner sig i en kris, det är alla medvetna om. En humanitär kris där människor tvingas fly sina hem sedan en tidigare trygg vardag ersatts av ett tillstånd fylld av krig och terror. Många människor söker nu nya hem och en fungerande vardag.

Väldigt många av dem som flyr är barn, som är i desperat behov av trygghet och omsorg för att kunna fortsätta sina liv.

Sverige tar ett mycket stort ansvar för dessa barn men samtidigt måste Europa dela på det ansvar det innebär att ta emot så många människor som nu söker sig hit. Det är särskilt viktigt om vi vill att människor inte bara ska tas emot väl på kort sikt utan också få ett bra liv i längden.

Konflikter påverkar människor olika, konsekvenserna av att befinna sig i vedervärdiga konfliktområden varierar för varje människa. Barn är dock alltid särskilt utsatta.

Flera institutioner som i fredstid fungerar som en trygg plats, tenderar att under krig förvandlas till skådeplatser för de värsta av övergrepp.

Till exempel vet vi att skolor regelmässigt angrips som en del av kriget runt om i världen. Förutom detta har många barn förlorat föräldrar eller andra familjemedlemmar. Andra lever med föräldrar som är traumatiserade av våld och flykt.

I Sverige och inom EU arbetar vi på olika sätt för att uppmärksamma barns särskilda behov, i konflikter och när de befinner sig på flykt. För att på bästa sätt kunna möta dessa barns behov och ge möjlighet för dem att bli en del av vårt framtida samhälle måste hela Europa ta ett stort ansvar samtidigt som vi måste jobba för att förhindra framtida konflikter som skapar flykt.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Anna Hedh
Europaparlamentariker (S)

Regeringskansliet

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Men need to be involved in fight for equality

Publicerad 17 november 2015 Uppdaterad 18 november 2015

Debattartikel, Tidningen The Local, 17 november
Politicians need to consider gender equality early on in their decision making and involve both women and men in the process, argues Åsa Regnér, Sweden's Minister for Gender Equality.

As Minister for Gender Equality in the world's first feminist government, I am pleased to represent a government that is demonstrating a greater resolve to achieve a gender-equal society.

The overall objective of our gender equality policy is equal power for women and men, and girls and boys, to shape society and their own lives. This is about making a difference through our choice of priorities, paths and resource allocation, so that women and men, girls and boys can live equal lives in which they can realize their full potential and use it for the good of society. Gender equality is created where resources are allocated, where standards are set and where decisions are made.

Gender equality is also a priority issue in our government's foreign policy and EU activities. All around the world we see that women have the lowest incomes; that the labour force participation of women with low levels of education is at an unsustainably low level; that child care and elderly care are still not feasible options and in many countries do not offer women a chance of economic independence; that violence against women remains widespread; that the proportion of women in parliaments is astonishingly low. The list goes on.

To date, gender equality has typically been driven by women. However, in recent years, the role of men and boys in advancing gender equality has received increasing attention, both globally and in Sweden. The involvement of men and boys is an important part of the government's gender equality strategy, as demonstrated by our commitment to the UN's HeForShe campaign. We are also allocating significant resources to efforts to preventing men's violence against women and children.

Sweden's feminist government has attracted a great deal of international attention and we receive many visitors interested in knowing more about what this means in practice. By global standards, we have come a long way in our endeavors, but we also know there are many issues that still need to be tackled.

A feminist government carries out a gender equality analysis early in the decision-making process to ensure that the gender equality perspective is present from the outset across all policy areas. This strategy – gender mainstreaming – means not only greater gender equality, but also more effective measures.

Our gender-responsive budgeting means that we evaluate the gender equality effects of budget policy. We integrate a gender perspective into all levels of the budgetary process and redistribute income and expenditure to promote gender equality and eliminate injustice based on gender.

All ministers are responsible for ensuring that a gender perspective is included in policy formulation in their areas of responsibility. The aim is better opportunities and, in the longer term, better lives and living conditions for us all.

Åsa Regnér Minister for Children, the Elderly and Gender Equality

Debattartikel från Socialdepartementet

Inskränkningar i rätten till abort är oacceptabelt

Publicerad 13 november 2015 Uppdaterad 13 november 2015

Debattartikel, Aftonbladet, 13 november Rätten till vård och hälsa är en mänsklig rättighet. Sexuell och reproduktiv hälsa – där abort är en del – är också en grundläggande rättighet. Det är däremot inte en mänsklig rättighet att själv avgöra vilka arbetsuppgifter man vill utföra inom ett yrke, skriver statsråden Gabriel Wikström och Åsa Regnér.

Svensk hälso- och sjukvård ska inte styras av privata tyckanden och tänkanden utan bygger sin verksamhet på vetenskap och beprövad erfarenhet.

Sverige har en lång historia av en stark aborträtt. Sedan 1975 har kvinnor i Sverige haft rätt att själva besluta om abort till och med den artonde graviditetsveckan. Rätten till abort i Sverige gäller alla kvinnor oavsett medborgarskap. För detta har det genom åren funnits en stabil, blocköverskridande majoritet i riksdagen.

Oavsett vilka skäl som ligger bakom en kvinnas beslut att genomgå en abort ska hon kunna räkna med ett professionellt bemötande inom hälso- och sjukvården. Som patient ska du alltid bli bemött med respekt och veta att hälso- och sjukvården värnar din integritet.

Frågan har aktualiserats i samband med en rättsprocess där Jönköpings tingsrätt i går konstaterade att villkoret att en barnmorska ska kunna utföra aborter är både lämpligt och nödvändigt. Samtidigt ser vi hur frågan nu har börjat diskuteras av svenska riksdagspartier. Kristdemokraterna beslutade på sitt riksting för några veckor sedan att partiet ska arbeta mer aktivt för att

personal inom vården ska ha rätt till att vägra genomföra abort.

Detta är en allvarlig inskränkning i den svenska aborträtten och en kränkning av de mänskliga rättigheterna. Den så kallade rätten till samvetsfrihet för vårdpersonal måste kallas vid sitt rätta namn: vårdvägran.

Inskränkningar i rätten till abort är oacceptabla och kommer aldrig vara aktuella för en feministisk regering. Kvinnors rätt att bestämma över sina egna kroppar är inte förhandlingsbar.

Gabriel Wikström
Folkhälso- sjukvårds- och idrottsminister

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Översyn av Lagen om LSS för att tillgodose dagens behov

Publicerad 10 november 2015 Uppdaterad 10 november 2015

Debattartikel, Svenska Dagbladet, tisdag den 10 november Kritik har riktats mot Lagen om stöd och service, som ger många med funktionsnedsättning en bättre tillvaro. Samtidigt drar kostnaderna iväg. Därför kommer lagen nu att ses över, och den behöver förmodligen moderniseras, skriver äldreminister Åsa Regnér.

Möjligheten för kvinnor och män, flickor och pojkar med funktionsnedsättning att kunna leva som alla andra är grunden för regeringens funktionshinderpolitik. Målet för denna politik är att samhället utformas så att alla människor med funktionsnedsättning i alla åldrar blir fullt delaktiga i samhällslivet.

Funktionshinderpolitiken är en del av arbetet med mänskliga rättigheter så som de uttrycks i bland annat FN:s konventioner. Regeringen kommer därför att under mandatperioden lyfta fram ”FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning”. Kunskapen och medvetenheten om innehållet i denna konvention behöver öka både hos kvinnor och män, flickor och pojkar med funktionsnedsättning och berörda myndigheter.

I ett jämlikt, jämställt och tryggt samhälle finns respekt för alla människors lika värde och skilda förutsättningar. En modern funktionshinderspolitik med mänskliga rättigheter som grund är en del av en samlad politik mot all form av diskriminering och förtryck.

För drygt 20 år sedan beslutade riksdagen om en stor reform som på många sätt blev en milstolpe i funktionshinderpolitiken. Genom bland annat ”Lagen

om stöd och service”, LSS, och den statliga assistansersättningen, kom för första gången enskildas möjligheter till delaktighet i fokus.

De som hade stora hjälpbehov gick från att vara vårdobjekt till att få sina egna behov synliggjorda och få möjligheter att bestämma över sina egna liv. Rätten till personlig assistans innebar för många bättre möjligheter till ett liv som alla andra ute i samhället.

Samtidigt har det riktats allt hårdare kritik mot hur lagen tillämpas.

Jag har under min tid som minister mött både enskilda personer med funktionsnedsättningar och företrädare för funktionshinderrörelsen som berättar om hur det blivit allt svårare att till exempel få ledsagning när man inte ser. Dövblinda som berättar att de inte får inte tolkhjälp i tillräcklig omfattning. Jag har mött personer med utvecklingsstörning som helst skulle vilja flytta till ett gruppboende med personal som kan ge dem individuell hjälp men det finns inget sådant boende.

Ökade kostnader för assistansersättningen

Många oroas över att de ska förlora sin assistans. Den oron kan jag förstå eftersom assistansen har en sådan stor betydelse för möjligheterna att kunna leva som alla andra. Samtidigt vill jag understryka att assistansersättningen inte utsatts för några nedskärningar. Det är dock ingen tröst för den som får sin ansökan avslagen eller förlorar sin ersättning efter en omprövning.

Kostnaderna för assistansersättningen har samtidigt ökat kontinuerligt. År 2002 uppgick de till 10 miljarder, 2006 drygt 16 miljarder och 2014 28,6 miljarder. Allt fler personer får också assistansersättning. Från 11 000 personer år 2002 till 14 100 år 2006 och 16 200 år 2014. Fler får alltså del av ersättningen och ersättningen ges för genomsnittligt fler timmar per person än tidigare. Sedan 2002 har antalet personer ökat med nästan 50 procent och kostnaderna nästan tredubblats. Som synes har kostnaderna stigit kraftigt under senare år medan antalet personer inte ökat i motsvarande grad. Från 2006 med endast drygt 2000 personer.

Det finns många förklaringar till denna ökning och assistansen måste få kosta. Som minister kan jag emellertid inte åse utvecklingen utan att agera och det gör jag för att slå vakt om den frihet som personlig assistans ger.

Lagen - garant för människors behov av stöd

Mot bakgrund av all den kritik som riktas mot lagen för att rättigheter urholkas och för att vissa kostnader bara fortsätter att öka, planerar jag att se över LSS. Det har hänt mycket i vårt samhälle under de 20 år som den har funnits. Den behöver förmodligen moderniseras för att kunna tillgodose de behov som finns idag.

Lagen ska vara en garant för att människors behov av stöd och hjälp tillgodoses. Det gäller såväl för dem som behöver personlig assistans som för dem som har behov av de andra stödinsatser som anges i denna lag. Vi måste därför vara beredda att diskutera var ansvaret för olika insatser ska ligga och vilka insatser som bäst motsvarar behoven för den enskilde brukaren.

Det är också viktigt för legitimiteten att medel som betalas ut för personlig assistans oförkortat går till detta ändamål. En viktig fråga är därför om dagens ersättningssystem driver upp kostnaderna utan att det gagnar enskilda brukare. Genom att medlen betalas ut som en schablon gynnas de utförare som håller löner och övriga kostnader nere. Resultatet blir att vissa assistansutförare har svårt att få verksamheten att gå ihop medan andra gör stora vinster. Eftersom en stor andel av utförarna är privata företag, är frågan om vilken roll vinstintressena har spelat för kostnadsutvecklingen i högsta grad berättigad. Det finns andra frågor att ställa, till exempel varför män är överrepresenterade.

Även om jag ser ett stort behov av att se över Lagen om stöd och service, inser jag att en sådan översyn kan skapa oro hos många enskilda brukare och anhöriga. En översyn måste därför ske i nära samverkan med företrädare för brukarorganisationerna. Vår ambition är att finna en lösning som både ger en bättre långsiktigt hållbar ekonomisk utveckling av insatsen personlig assistans och värnar insatsen som ett viktigt sätt att skapa delaktighet i samhällslivet.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Fattigdomsbekämpning är en feministisk fråga

Publicerad 06 november 2015 Uppdaterad 06 november 2015

Replik på debattartikel, SVT Opinion, 6 november 2015
Jag accepterar inte att vissa ska nöja sig med att be om pengar på gatan. Men det är inte bara en fattigdomsfråga, detta är även en feministisk fråga, skriver barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér.

Jag välkomnar debatten om hur utsatta EU-medborgare, ofta rumäner och romer, som lever i fattigdom i sina hemländer och kommer till Sverige för att be om pengar för sitt uppehälle ska få en bättre tillvaro.

Regeringen har arbetat hårt sen vi tillträdde för att förbättra situationen.

Vi tycker inte att situationen med att sova på gatan eller i ett tältläger är hållbar och vill bidra till att både utsatthet och behovet av tiggeri minskar och upphör.

Regeringen har frekvent och kontinuerlig kontakt med kommuner, organisationer och kyrkor som stödjer utsatta EU-medborgare i Sverige i det akuta läget.

Sedan snart ett år tillbaks arbetar också en nationell samordnare med frågan.

Regeringen har även avsatt 50 miljoner kronor genom Fead-fonden för att stödja sådant arbete i Sverige.

Parallellt med detta har regeringen och jag även byggt upp ett bilateralt arbete och slutit samarbetsavtal med Rumänien och arbetar aktivt för ett liknande avtal med Bulgarien.

Det handlar om fattigdomsbekämpning med fokus på barns och kvinnors rättigheter liksom expertutbyte i sociala frågor.

Avtalet bjuder dessutom in till samarbete med organisationer, myndigheter, experter och näringsliv. En arbetsgrupp med medlemmar från både Sverige och Rumänien träffas kontinuerligt.

I slutet av november träffar vi också en referensgrupp med svenska frivilligorganisationer.

Från rumänsk sida trycker man också på behovet av arbete på lokal nivå och att näringslivet investerar.

Svenska organisationer som är aktiva i Rumänien har ofta lång och bred erfarenhet av situationen där.

Deras kunnande och uthålliga fokus på fattigdomsbekämpning och rättigheter i kombination med de möjligheter som avtalet och EU-fonderna ger, skapar ett meningsfullt sammanhang för den som vill stödja genom att betala in pengar till frivilligorganisationer.

Vi tror av dessa skäl att pengarna gör mycket god nytta där för att människor långsiktigt och hållbart ska kunna bygga sina egna liv med skola, jobb och bostäder.

Sverige har en lång tradition av att bidra till förändrade strukturer för minskad ekonomisk utsatthet och genomförande av rättigheter.

Föredrar man att istället eller också att ge till den som ber om pengar på gatan ska man göra det. Det står varje person fritt.

Oavsett vilket måste respekten för individen och mänskliga rättigheter respekteras. Att människor i Sverige är generösa och givmilda är en stor tillgång.

Rumänien och Bulgarien är medlemsländer i EU som måste förväntas vilja sörja för sina egna medborgare.

För att ytterligare stärka våra ambitioner besökte min statssekreterare

Bulgarien i början av veckan för att ta fler steg mot ett samarbetsavtal.

Jag har en dialog med EU-kommissionen och fått gehör för vikten av deras engagemang för att EU:s strukturfonder effektivt ska bidra till avtalets genomförande och ökat tryck för efterlevande av mänskliga rättigheter och social inkludering på relevanta områden.

Jag har också haft flera möten med EU:s kommissionär med ansvar för anti-diskriminering, bland annat antiziganism samt barnrätt och jämställdhet, Vera Jourova.

Jag har jobbat hela mitt vuxna liv med flickors och kvinnors rättigheter för utbildning, egen försörjning och makt över sina egna liv. Jag accepterar inte att vissa ska nöja sig med att be om pengar på gatan.

Jag vill arbeta hårt och systematiskt för bättre liv även för dessa kvinnor. Därför är jämställdhet en central del i till exempel samarbetsavtalet med Rumänien och i våra övriga ambitioner på området.

Det är inte bara en fattigdomsfråga, detta är även en feministisk fråga.

Det förvånar mig därför att Gudrun Schyman (Fi) inte alls tar upp jämställdhetsaspekteten i sina debattinlägg på SVT Opinion.

Situationen för utsatta EU-medborgare kommer även fortsättningsvis att må väl av goda förslag och brett engagemang. Jag ser fram emot en fortsatt bred dialog.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Alla ensamkommande behöver inte vård

Publicerad 05 november 2015 Uppdaterad 06 november 2015

Debattartikel, Aftonbladet, 4 november Det ska bli enklare att vara familjehem och en ny placeringsform, stödboende, inrättas för barn och unga i åldern 16-20 år. Det är en viktig reform för ensamkommande barn men även för andra ungdomar som av socialtjänsten bedöms vara i behov av ett eget boende med stöd men inte vård och behandling, skriver barnminister Åsa Regnér.

Varje barn, oavsett bakgrund, har rätt till trygghet och att få sina grundläggande behov tillgodosedda. Detta är inte minst viktigt att påminna om nu när Sverige tar emot ett mycket stort antal ensamkommande barn. Barnen placeras i dag i en kommun där de utreds av socialtjänsten för att sedan placeras på ett lämpligt boende.

Landets kommuner och inte minst den sociala barn- och ungdomsvården har under lång tid haft ett mycket stort tryck och regeringen är angelägen om att på olika sätt ge stöd i detta viktiga arbete.

Som en del i arbetet med att rusta upp den sociala barn- och ungdomsvården har regeringen, redan i budgeten föreslagit en miljard kronor över fyra år. Satsningen är en överenskommelse mellan regeringen och Vänsterpartiet. Dessutom har vi givit uppdrag för att på olika sätt förbättra arbetsvillkoren för socialsekreterare. När det gäller flyktingsituationen är det bra att påminna om att ersättningen till kommunerna för skolgång ökas rejält. I överenskommelsen mellan partierna om flyktingmottagande anslås 10 miljarder redan 2015. Detta är välkomna resurser i det lokala arbetet.

Alla barn som kommer ensamman placeras som nämnts ovan med stöd av Socialtjänstlagen i någon form av boende. Det kan i dag vara antingen familjehem eller ett hem för vård och boende (HVB). Därutöver finns det inga placeringsformer att tillgå.

De ensamkommande barnen är ofta mycket motiverade och kapabla. De vill studera och etablera sig i landet. Många kommuner vittnar om att de fungerar som inspiration för andra barn i skolan. Alla har inte ett kvalificerat behov av vård som erbjuds inom HVB. Därför har regeringen i dag fattat beslut om att föreslå en ny placeringsform i socialtjänstlagen, stödboende. Lagändringen föreslås att träda i kraft 1 januari 2016.

Stödboende ska kunna användas för placering av barn och unga mellan 16 och 20 och är en viktig reform för ensamkommande men även andra ungdomar som av socialtjänsten bedöms vara i behov av ett eget boende med stöd men inte vård och behandling.

Samtidigt har många människor visat solidaritet och engagemang i det läge som nu uppstått. Inte minst genom att anmäla sitt intresse att vara familjehem, god man eller särskild förordnad vårdnadshavare. Familjehem är en mycket viktig placeringsform, kanske framför allt för yngre barn men i vissa fall även för äldre barn.

Behovet är inte mättat, det finns plats för många fler som vill bidra till dessa viktiga samhällsuppdrag. För att samla information och kunskap och för att informera kring dessa uppdrag har Socialstyrelsen fått i uppdrag att initiera och samordna informationsinsatser för dessa verksamheter. Det ska vara enkelt att vara engagerad och solidarisk.

Vi befinner oss i en unik situation när det gäller mottagande av ensamkommande barn. Många kommuner har påtalat behovet av att snabbt kunna få stöd i olika frågor. Det kan gälla tolkning av relevant lagstiftning, tillgänglig kunskap på området och praktiska råd.

Socialstyrelsen kommer därför att inrätta en svarstelefon med uppgift att besvara frågor från och ge stöd till kommunernas socialtjänst. Detta är en efterlängtd funktion, inte minst av mindre kommuner som inte alltid har alla resurser tillgängliga lokalt.

Detta är några av de åtgärder regeringens vidtagit på socialtjänstens område avseende ensamkommande barn de senaste veckorna. Jag är övertygad om att det finns mer att göra för att underlätta det lokala arbetet. Att vi har en

mycket ansträngd situation just nu får inte innebära vare sig att den ordinarie verksamheten glöms bort eller att barnens behov åsidosätts. Jag och regeringen kommer att följa utvecklingen noggrant och vidta de åtgärder som krävs.

Jag har mycket kontakt med och har besökt kommuner, hem för ensamkommande och personal i den sociala barn- och ungdomsvården. Detta för att höra och se vad som behövs och hur staten kan stödja.

Jag vill uttrycka min stora respekt för de insatser som görs och min ödmjukhet inför de utmaningar samhället står inför i denna situation. Socialsekreterare som redan hade en omvitnat tuff arbetssituation gör allt för att bidra till ett gott mottagande.

Åsa Regnér
Barn-, äldre och jämställdhetsminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Kulturdepartementet, Socialdepartementet

Regeringen föreslår årliga lönekartläggningar

Publicerad 05 november 2015 Uppdaterad 05 november 2015

Replik på debattartikel, Sydsvenskan, 4 november 2015
Regeringen måste bidra till jämställda löner. Vi kommer därför att lägga förslag på årliga lönekartläggningar, skriver statsråden Åsa Regnér och Alice Bah Kuhnke.

Som ministrar i världens första feministiska regering är det en självklarhet för oss att bidra till jämställda löner.

Ett viktigt verktyg i arbetet med att motarbeta löneskillnader är lönekartläggningar. Det är närmast självklart att man måste tydliggöra löneskillnaderna för att kunna göra något åt dem.

I regeringsförklaringen har vi varit väldigt tydliga med att jämställdhet på arbetsmarknaden inte bara är ord och principer, utan också kräver handling från bland annat politiken. Regeringen kommer därför under våren 2016 att återkomma till riksdagen med en proposition om förbättrade lönekartläggningar. Förslaget kommer att innebära att lönekartläggningar ska göras varje år.

Det går inte att få ett jämställt arbetsliv utan jämställda löner. Det arbetet kräver praktiska verktyg för arbetsgivare som sätter löner i förhandlingar med de fackliga organisationerna. Lönekartläggningar är ett centralt verktyg i det arbetet.

Åsa Regnér, jämställdhetsminister (S)

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Socialdepartementet

Satsningen rejält steg mot jämställdhet

Publicerad 04 november 2015 Uppdaterad 04 november 2015

Slutreplik på debattartikel, Dagens Samhälle, 4 november 2015 Regeringen har undertecknat en överenskommelse med Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) om att stärka jämställdhetsarbetets inriktning mot pojkar, män och maskulinitetsfrågor i kommuner, landsting och regioner. Det är ett rejält steg i rätt riktning, skriver Åsa Regnér.

Jag delar Thomas av Bjurs, teamchef på TCO, uppfattning att mer krävs än en överenskommelse mellan regeringen och SKL för att uppnå verklig jämställdhet. Jag vill dock hävda att överenskommelsen är ett rejält steg i rätt riktning. Överenskommelsen med Sveriges Kommuner och Landsting innebär en satsning som omfattar 10 750 000 kronor under perioden 2015-2016.

Genom överenskommelsen ökar vi ansträngningarna för att i högre grad göra jämställdhet till en fråga för hela samhället. Detta är det första breda initiativet med fokus särskilt på män och jämställdhet som riktar sig till kommuner, landsting och regioner, det vill säga huvudmännen för verksamheter som spelar en stor roll i människors vardag.

Behovet av att i högre utsträckning involvera män i jämställdhetsarbetet har påtalats sedan 60-talet, egentligen så länge som det har funnits en jämställdhetspolitisk diskussion och debatt.

Den helt nyligen presenterade Jämställdhetsutredningen (SOU 2015:86) pekar på att kvinnor har förändrat sitt beteende mer än män i jämställdhetsutvecklingen, att män behöver ta ett större ansvar för den

framtida utvecklingen och att frågor om maskulinitetsnormer måste få större plats i jämställdhetspolitiken.

Utvecklingen mot jämställdhet har i hög grad drivits av kvinnor och till stor del bestått av kvinnors avancemang på traditionellt manliga arenor som lantmätare, arkitekter och inom medicinområdet.^[1]

Därför fokuserar överenskommelsen med SKL på:

- medvetenhet om maskulinitetsnormer och deras betydelse för utvecklingen mot jämställdhet bland anställda i kommuner, landsting och regioner,
- män och pojkar i kvinnodominerade utbildningar och yrken,
- mäns och pojkars ansvar för obetalt hem- och omsorgsarbete,
- medvetenhet och omsorg bland män om egen och andras hälsa, inklusive sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter,
- mäns och pojkars delaktighet i organiserat jämställdhetsarbete, inklusive våldsförebyggande arbete.

Jämställdhet är en del av lösningen på våra nutida och framtida utmaningar.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

"Äldreomsorgen central i välfärden"

Publicerad 30 oktober 2015 Uppdaterad 03 november 2015

Replik på debattartikel, SVT Opinion, Fredag den 30 oktober Sverige är ett av världens bästa länder att åldras i. På den punkten är jag helt överens med Cecilia Widegren (M) och Margareta B Kjellin (M). Hur våra äldre har det är en fråga som berör många.

Äldreomsorgen är central i den svenska välfärden, skriver äldreminister Åsa Regnér.

Regeringen har i budgetpropositionen föreslagit ett antal reformer som är riktade till äldre. Det handlar om drygt fyra miljarder och det är i det ljuset vi bör se regeringens ambitioner på äldreområdet. Välfärden bygger på att vi jobbar och betalar skatt. Äldreomsorgen är en stor arbetsplats. Regeringen avsätter två miljarder kronor per år 2016-18 för att öka bemanningen med målet att höja kvaliteten inom äldreomsorgen, öka tryggheten för äldre samt förbättra förutsättningarna för en jämställd, likvärdig och jämlik äldreomsorg i hela landet.

Det innebär en förstärkning på mellan 4000-5000 personer inom hemtjänsten och på äldreboenden. Att stärka bemanningen kan även förväntas förbättra arbetsmiljön och därigenom öka attraktionskraften för yrken inom omsorgen. Fler flyktingar till Sverige kan också bidra till att lösa det ökande behovet av fler anställda inom äldreomsorgen. Vi måste se vilka av dem som har omsorgserfarenhet och intresse.

En stärkt bemanning skapar också utrymme för personalen att tillbringa mer tid med den enskilde, och ger också större möjlighet för personalen att gemensamt utveckla verksamheten. Det är en av satsningarna som regeringen presenterat i år efter en överenskommelse med Vänsterpartiet.

Regeringen föreslår också att 200 miljoner kronor avsätts för en kunskapssatsning till verksamheter inom äldre- och funktionshindringsomsorgen. Satsningen möjliggör stöd till kommunerna att fortsätta kompetensutveckla sin baspersonal inom dessa områden. Samtliga insatser ska genomsyras av ett jämställdhetsperspektiv. Kunskapssatsningen, som är en ettårig insats, är en del av ett större paket för bland annat ökad kvalitet inom äldreomsorgen. För att alla äldre kvinnor och män ska få det stöd och den omsorg de behöver är personalens kompetens, utbildning och erfarenhet avgörande.

Regeringen gav i juni 2015 Susanne Rolfner Suvanto i uppdrag att ta fram förslag till en nationell kvalitetsplan för äldreomsorgen för att säkra utvecklingen av god kvalitet i den framtida äldreomsorgen med betoning på ökad jämlikhet, inflytande och valfrihet för äldre.

Just nu pågår Äldresan, min turné som sträcker sig över åtta kommunbesök i hela landet under höst och vår 2015–2016. Jag vill med det få möjlighet att föra en dialog om framtidens äldreomsorg med representanter för de äldre, ledning och tjänstemän i kommunerna, personal och anhöriga. Den kommande nationella kvalitetsplanen för äldreomsorgen är en viktig del i arbetet.

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Nu sätter vi fokus på män i jämställdhetsarbetet

Publicerad 27 oktober 2015 Uppdaterad 27 oktober 2015

Debattartikel, Dagens Samhälle, 26 oktober 2015
Regeringen och Sveriges Kommuner och Landsting har undertecknat en överenskommelse för att stärka jämställdhetsarbetets inriktning mot män och pojkar. Det är vår övertygelse att ett tydligare fokus på maskulinitet och mäns delaktighet i det fortsatta jämställdhetspolitiska arbetet kommer att ha betydelse för den framtida riktningen och möjligheten att nå verklig förändring, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér och Lena Micko, ordförande för Sveriges Kommuner och Landsting (SKL).

Regeringen driver en feministisk politik och det innebär att insatser som leder till jämställdhet mellan kvinnor och män är avgörande för regeringens prioriteringar och tilldelning av resurser. Politiken ska utformas och bedrivas så att hämmande könsroller och strukturer bekämpas.

Det är av avgörande betydelse för kvinnors och mäns levnadsvillkor hur kommuner och landsting utformar sina verksamheter och hur de agerar som arbetsgivare. Sveriges Kommuner och Landsting arbetar med jämställdhetsfrågor och stödjer sina medlemmar, kommuner, landsting och regioner med expertkunskap, intressebevakning, stöd och särskilda åtgärder som rör jämställdhetsutveckling, jämställdhetsintegrering och området mäns våld mot kvinnor.

Sveriges Kommuner och Landsting har lång och gedigen erfarenhet av att

driva projekt som involverar ett stort antal kommuner och som kan tjäna som goda exempel för andra.

Trots att mäns delaktighet är avgörande för ett förverkligande av målet att kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv, så har män varit allt för frånvarande i det jämställdhetspolitiska arbetet.

Det finns organisationer för män som verkar för jämställdhet men jämställdhetsarbetet har i hög grad drivits av kvinnoorganisationer eller av enskilda kvinnor.

Det har även saknats en samlat strategiskt arbete som omfattar män och pojkar som målgrupp. Ojämställdhet är ett resultat av normer och strukturer som upprätthålls av både kvinnor och män. Alltså måste ett jämställdhetsarbete inkludera även män.

Män som grupp har privilegier i vårt samhälle. Men vi vet att destruktiva maskulinitetsnormer också har negativa konsekvenser för män, vilket bland annat tar sig uttryck i form av ohälsa och ökad dödlighet.

På motsatt sätt är en jämställd livsstil positiv för hälsa, relationer och föräldraskap, som i sin tur har positiva konsekvenser för kvinnor och barn och slutligen för samhället som helhet.

Sveriges Kommuner och Landsting har i tidigare projekt sett hur pojkars skolresultat höjs när ett aktivt arbete bedrivs som just ifrågasätter rådande maskulinitetsnormer. Det här är en viktig kunskap och erfarenhet då vi vet att pojkars skolresultat sjunker på ett oroväckande sätt.

Om män tar ett större ansvar för det obetalda hem- och omsorgsarbetet kan kvinnors kompetens tillvaratas i större utsträckning på arbetsmarknaden, män får i stället närmare relationer med sina barn och så vidare.

Överenskommelsen mellan regeringen och Sveriges Kommuner och Landsting innebär möjligheter att utveckla jämställdhetsarbete i kommuner, landsting och regioner och omfattar 10 750 000 kronor under perioden 2015-2016.

- I kommuners, landsting och regioners jämställdhetsarbete syftar satsningen till:
- att öka kunskapen om styrkor, svagheter och möjligheter med fokus på män, pojkar och maskulinitetsnormer.
- att uppmärksamma mäns och pojkars roll, ansvar och perspektiv i såväl

pågående som nya initiativ för ökad jämställdhet samt.

- att inspirera till särskilda insatser för att påverka destruktiva och begränsande normer kring maskulinitet.

Fokus kommer särskilt att vara på:

medvetenhet om maskulinitetsnormer och deras betydelse för utvecklingen mot jämställdhet bland anställda i kommuner, landsting och regioner.

- män och pojkar i kvinnodominerade utbildningar och yrken.
- mäns och pojkars ansvar för obetalt hem- och omsorgsarbete.
- medvetenhet och omsorg bland män och pojkar om egen och andras hälsa, inklusive sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.
- mäns och pojkars delaktighet i organiserat jämställdhetsarbete, inklusive våldsförebyggande arbete.

Vi är övertygade om att jämställdhet är svaret på många av framtidens utmaningar och att denna satsning är ett konstruktivt steg på vägen! Män liksom kvinnor har ett gemensamt ansvar och en gemensam uppgift att fylla.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister (S)

Lena Micko

Ordförande Sveriges Kommuner och Landsting

Regeringskansliet

Debattartikel från Socialdepartementet

Vi hade gärna lyssnat på Roks kunskap

Publicerad 13 oktober 2015 Uppdaterad 13 oktober 2015

Replik på debattartikel, Aftonbladet, 12 oktober 2015

Idag har kommuner, myndigheter, företag, fackliga organisationer, civilsamhället och andra aktörer samlats för att tillsammans skapa ännu bättre förutsättningar för nyanlända som kommer till Sverige. Statsminister Stefan Löfven var värd för konferensen och hade bjudit in cirka 800 deltagare till denna nationella samling, Sverige tillsammans.

Dagens samling har haft ett tydligt fokus och det är etablering för nyanlända. Kvinnor och män, flickors och pojkars möjlighet att komma in och få en självklar plats i det svenska samhället. Ett seminarium handlade om nyanländas hälsa. Där berördes vilka trauman som många har varit med om under sin flykt och hur man bemöter det. Ett annat seminarium handlade om hur vi kan utveckla mottagandet av ensamkommande flyktingbarn och där lyftes flyktfrågan och könsperspektivet.

Vi är världens första feministiska regering. Kvinnor är extra utsatta under flykt. Det pågår internationellt arbete på flera nivåer vad gäller den frågan. Jag har till exempel nyligen lyft ämnet med EU-kommissionär Vera Jourova och även bett om förslag från svenska människorättsorganisationer på hur situationen kan hanteras på ett mer humanitärt sätt.

Tre uppmaningar till alla medverkande knöt samman dagens budskap på Sverige tillsammans; lyssna för att förstå, delta med närvaro och bidra med värme. På det sättet kan vi ta ansvar tillsammans. Just därför hade vi gärna sett att Roks hade deltagit idag och bidragit med sin kunskap och sitt perspektiv för att förbättra nyanländas etablering.

Åsa Regnér

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Flickors rättigheter måste uppmärksammas och respekteras

Publicerad 10 oktober 2015 Uppdaterad 10 oktober 2015

Debattartikel, Dagens Arena, 10 oktober 2015

Som barn-, äldre och jämställdhetsminister känns det viktigt att uppmärksamma internationella flickadagen. Barn- och jämställdhetsperspektivet förtjänar den dagen, liksom alla dagar ett tydligt fokus.

Internationella flickadagen är imorgon. Dagen är instiftad av FN för att uppmärksamma flickors särskilt utsatta situation. Därför har jag blivit inbjuden för att delta i Flickaplattformens arrangemang och det ser jag fram emot.

Jag hade förmånen att vara med vid FN:s fjärde kvinnokonferens i Beijing 1995. Då antogs Pekingplattformen som är ett tilläggsdokument till FN:s kvinnokonvention. Flickors situation uppmärksammades särskilt med skrivningar om att avskaffa diskriminering när det gäller arvsrätt, utbildning, hälsovård och tillgång till mat men även texter om vikten att motverka kulturella attityder och sedvänjor som till exempel könsstympning och barnamord på flickor.

Då 1995, hade vi ett tydligt fokus på flickors *särskilt* utsatta situation och det var flera tydliga skrivningar om the ”girlchild”. Dessvärre måste jag konstatera att inte tillräckligt har hänt under de 20 år som gått. Detta gäller både internationell, men även nationell nivå.

Barns rättigheter är en fråga om här och nu. Barndomen, tonårstiden, uppväxten - är inte endast en transportsträcka till ett produktivt vuxenliv. Barnkonventionen slår tydligt fast hur barns rättigheter ska respekteras och

tillvaratas. Till detta måste vi dock lägga kunskapen om de könsspecifika skillnader som gör att flickor är särskilt utsatta och att även pojkar som grupp har särskilda behov.

Att tala om flickors situation i relation till egenmakt och kontroll är fortfarande kontroversiellt i många delar av världen. Att tala om flickors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter kan vara onämnbart. Jag tror dessvärre att motståndet gjort att flickors rättigheter kommit i skymundan.

Även i Sverige har vi inte tillräckligt, uppmärksammat våld i nära relationer mot flickor, sexualiserat våld och näthat. Det hedersrelaterade våldet och förtrycket drabbar framförallt flickor och kvinnor och vi har fortfarande utmaningar då det gäller unga tjejers psykiska ohälsa.

Jag är minister i världens första feministiska regering, för mig och oss i regeringen är det självklart att uppmärksamma könsspecifika skillnader. Nyligen diskuterade forskare, politiker och tjänstemän Barnombudsmannens rapport om skillnader mellan pojkars och flickors skolresultat och psykiska hälsa. Flickor presterar bättre än pojkar i skolan, men mår sämre. Om det skall vara möjligt att göra skillnad och fatta riktade och effektiva beslut så måste vi ha underlag för att göra analyser som stämmer med verkligheten, därför framhåller vi att könsuppdelad statistik är en nödvändighet. I regeringens föreslagna skolsatsningar med fler lärare och en utbyggd skolhälsovård förutsätter vi att hänsyn tas till könsspecifika skillnader och att både flickors och pojkars situation uppmärksammas.

I onsdags mottog jag utredningen Mål och myndighet – en effektiv styrning av jämställdhetspolitiken. Den framtida jämställdhetspolitiken måste inkludera alla åldrar. Vi har även gett Barnombudsmannen i uppdrag att inhämta flickor och pojkars egna erfarenheter av ojämställdhet. För mig kommer det att vara viktig kunskap att ta med i det fortsatta arbetet.

25 september antog FN nya framtidsmål. Mål nummer 5 är “Uppnå jämställdhet och stärka alla kvinnors och flickors egenmakt”.

Jag välkomnar att flickaperspektivet stärks!

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

"Regeringen värnar den personliga assistansen"

Publicerad 02 oktober 2015 Uppdaterad 02 oktober 2015

Replik på debattartikel i Dagens Samhälle Regeringens ambition är att finna en lösning som både ger en långsiktigt hållbar ekonomisk utveckling av insatsen personlig assistans, och värnar den som ett viktigt sätt att skapa delaktighet i samhällslivet, skriver äldreminister Åsa Regnér.

I en debattartikel skriver 13 företrädare för funktionshinder- och assistansrörelsen att regeringen i budgeten för 2016 stryker den personliga assistansen. Assistansen har gett möjlighet till delaktighet i samhällslivet och bidragit till att livsförhållandena blivit mer jämlika för människor som har stort behov av stöd för att klara de grundläggande behoven. Regeringen anser att det är viktigt att värna denna insats.

I denna anda kan regeringen inte åse hur kostnaderna för assistansen kontinuerligt ökar med mycket höga belopp. År 2002 uppgick kostnaderna till 9,8 miljarder och efter fyra år hade de stigit till 16 miljarder och 2014 till 28,6 miljarder. Antalet personer som erhåller ersättningen har sedan 2002 ökat från 11 000 till drygt 16 000.

Det finns många förklaringar till ökningen och regeringen värnar assistansen som en insats som på ett avgörande sätt förbättrat levnadsvillkoren för kvinnor, män, flickor och pojkar med en omfattande funktionsnedsättning. Men regeringen behöver få bättre kontroll över kostnadsutvecklingen. Som en del i denna kontroll har regeringen beslutat att schablonbeloppet för timersättningen årligen ska räknas upp med 1,4 procent. Vi gör ändringen mot bakgrund av att det framkommit att timersättningen räknats upp för mycket under ett antal år. Detta bör korrigeras. En på förhand bestämd årlig

uppräknning görs för att uppnå en stabil och förutsägbar förändring av schablonersättningen.

Det finns problem med dagens konstruktion av assistansersättningen. Bland annat finns skäl att anta att konstruktionen i sig är kostnadsdrivande, utan att det gagnar brukarna. Flera utredningar har analyserat ersättnings utformning och föreslagit förändringar. Förslagen har dock varit mycket svåra att genomföra. Regeringen kommer att arbeta vidare med frågan, både på kort och på lång sikt. Vår ambition är att finna en lösning som både ger en långsiktigt hållbar ekonomisk utveckling av insatsen personlig assistans och värnar insatsen som ett viktigt sätt att skapa delaktighet i samhällslivet.

Åsa Regnér, barn- äldre-, och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Regeringen satsar på jämlik äldrevård

Publicerad 29 september 2015 Uppdaterad 29 september 2015

REPLIK Dagens samhälle, 24 september Höjningen av avgifterna inom äldreomsorgen är en del av finansieringen av våra angelägna reformer. 95 procent av de äldre – både kvinnor och män – kommer att tjäna på dem, skriver äldreminister Åsa Regnér i ett svar till SPF Seniorerna.

"Regeringen slår mot kvinnorna" skriver SPF Seniorerna i en debattartikel i Dagens Samhälle den 21 september.

I årets budgetproposition föreslår regeringen bland annat ett investeringsstöd till äldreboenden (150 miljoner kronor), ökad bemanning inom äldreomsorgen (två miljarder kronor), kunskapsatsning inom omsorgen (200 miljoner kronor) och sänkt skatt för pensionärer (1,86 miljarder kronor).

Lägger vi till det höjda bostadstillägget på 400 miljoner kronor som fanns med i vårpropositionen handlar det om reformer på drygt fyra miljarder.

Nästa år får 98 procent av alla pensionärer mer i plånboken tack vare regeringens reformer och systemförändringar. Tre av fyra pensionärer vinner på regeringens pensionärsskattesänkning.

Sänkningen av grundavdraget gynnar framför allt pensionärerna med låga inkomster.

Det handlar dock inte bara om plånboksfrågor. Investeringsstödet på 150 miljoner är en del i en långsiktig satsning på att bygga bort bristen på bostäder för äldre.

Regeringen avsätter två miljarder kronor per år 2016-18 för att öka bemanningen med målet att höja kvaliteten inom äldreomsorgen, öka tryggheten för äldre samt förbättra förutsättningarna för en jämställd, likvärdig och jämlik äldreomsorg i hela landet.

Satsningen bedöms möjliggöra finansiering av omkring 4 000 årsarbetskrafter inom hemtjänsten och på äldreboenden.

Samtidigt gör vi det också möjligt för kommunerna att höja avgifterna inom äldreomsorgen. Dessa avgifter kommer därmed att ligga på den nivå som gällde när maxtaxan infördes.

Höjningen är en del av finansieringen av våra angelägna reformer. Ser vi till det samlade resultatet av våra förslag för kvinnor och män som har insatser från äldreomsorgen kommer 95 procent att ekonomiskt tjäna på dem.

Samtidigt är pensionärerna garanterade ett förbehållsbelopp, en minsta disponibel inkomst efter att hyra och hemtjänst är betalda. Av den lilla minoritet garantipensionärer som får en lägre disponibel inkomst under 2016 är förändringen i genomsnitt cirka 20 kronor i månaden.

Jag välkomnar fortsatta samtal med pensionärsorganisationerna i denna och andra viktiga frågor som rör äldres villkor.

Regeringen har i budgetpropositionen föreslagit ett antal reformer som är riktade till äldre. Jämställdhetsaspekten är en viktig del i arbetet. Det handlar om drygt fyra miljarder, som sannerligen inte är någon liten summa och det är i det ljuset vi bör se regeringens ambitioner på äldreområdet.

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Åsa Regnér: Frivilligorganisationerna gör mycket god nytta

Publicerad 21 september 2015 Uppdaterad 21 september 2015

Slutreplik Dagens Nyheter, 18 september 2015 Jag välkomnar debatten om hur utsatta EU-medborgare, ofta rumäner och romer, som lever i fattigdom i sina hemländer och kommer till Sverige för att be om pengar för sitt uppehälle ska få en bättre tillvaro. Regeringen har arbetat hårt sen vi tillträdde för att förbättra situationen, skriver Åsa Regnér (S), barn-, äldre- och jämställdhetsminister.

Vi tycker inte att situationen är hållbar eller värdig och vill bidra till att både utsatthet och behovet av tiggeri minskar och upphör. Regeringen har frekvent och kontinuerlig kontakt med kommuner, organisationer och kyrkor som stödjer utsatta EU-medborgare i Sverige i det akuta läget. Regeringen har också avsatt 50 miljoner kronor genom Fead-fonden för att stödja sådant arbete i Sverige.

Parallellt med detta har jag och regeringen även byggt upp ett bilateralt arbete och slutit avtal med Rumänien och påbörjat grunden för ett avtal med Bulgarien. Det är samarbetsländernas önskemål som styr avtalets innehåll. Det handlar om fattigdomsbekämpning med fokus på barns och kvinnors rättigheter liksom expertutbyte i sociala frågor. Ansvarig vice minister från Rumänien, Ciprian Necula, besökte Sverige i fredags för att delta i vår gemensamma konferens om organisationers möjliga roll. Vi diskuterade även hur EU-medlen kan stödja avtalets ambitioner.

Avtalet bjuder dessutom in till samarbete med organisationer, myndigheter, experter och näringsliv. Från rumänsk sida trycker man också på behovet av arbete på lokal nivå och att näringslivet investerar. Svenska organisationer som är aktiva i Rumänien har ofta lång och bred erfarenhet av situationen där. Deras kunnande och uthålliga fokus på fattigdomsbekämpning och rättigheter i kombination med de möjligheter som avtalet och EU-fonderna ger, skapar ett meningsfullt sammanhang för den som vill stödja genom att betala in pengar till frivilligorganisationer.

Vi tror av dessa skäl att pengarna gör mycket god nytta där för att människor långsiktigt och hållbart ska kunna bygga sina egna liv med skola, jobb och bostäder. Sverige har en lång tradition av att bidra till förändrade strukturer för minskad ekonomisk utsatthet och genomförande av rättigheter. Föredrar man att istället eller också att ge till den som ber om pengar på gatan ska man göra det. Det står varje person fritt. Oavsett vilket måste respekten för individen och mänskliga rättigheter respekteras. Att människor i Sverige är generösa och givmilda är en stor tillgång.

Rumänien och Bulgarien är medlemsländer i EU som måste förväntas vilja sörja för sina egna medborgare. För att ytterligare stärka våra ambitioner hade jag i måndags, möten i Bryssel med EU-kommissionen, Europaparlamentet och andra strategiska aktörer inom unionen.

Jag har inlett en dialog med EU-kommissionen och fått gehör för vikten av deras engagemang för att EU:s strukturfonder effektivt ska bidra till avtalets genomförande och ökat tryck för efterlevande av mänskliga rättigheter och social inkludering på relevanta områden. Idag, torsdag, följer jag upp dessa möten med EU:s kommissionär med ansvar för anti-diskriminering, bland annat antiziganism samt barnrätt och jämställdhet, Vera Jourova. Detta är en fråga som även fortsättningsvis kommer att må väl av goda förslag och brett engagemang. Jag ser fram emot en fortsatt dialog.

Regeringskansliet

Debattartikel från Socialdepartementet

Det är dags att börja fokusera på männen

Publicerad 16 september 2015 Uppdaterad 16 september 2015

Replik i Aftonbladet från jämställdhetsminister Åsa Regnér om mäns våld mot kvinnor.

Jag delar debattörerna Gabriella Nilssons och Inger Lövkronas analys av vår gemensamma verklighet och historia.

Om vi ska uppnå Sveriges fjärde jämställdhetspolitiska mål, ”att mäns våld mot kvinnor ska upphöra” är det definitivt dags att börja fokusera på våldet, de våldsutövande männen och destruktiva maskulinitetsnormer överhuvudtaget.

Lyckligtvis finns det både mans- och kvinnoorganisationer som jobbar med detta. Jag följer deras viktiga och avgörande arbete med stort intresse.

Vi lever i en välfärdsstat och vi kommer alltid att ta ansvar för att uppmärksamma och ge stöd till brottsoffer, i detta sammanhang våldsutsatta kvinnor och barn. Vår ambition måste dock vara att satsa på åtgärder innan våldet händer.

Därför har regeringen idag bland annat fattat beslut om att ge Skolverket i uppdrag att utvärdera ett av de program som nu prövas av ett antal kommuner i Sverige, Mentors in Violence Prevention, våldsförebyggande program mot könsrelaterat våld. Om utvärderingen visar att programmet är effektivt kan de spridas vidare.

Jag uppmanar er att läsa min debattartikel på temat från förra veckan i Expressen.

Åsa Regnér

Jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Regner: Skänk till organisationer på plats i hemländerna

Publicerad 11 september 2015 Uppdaterad 11 september 2015

DN Debatt den 11 september Idag möts idéburna organisationer, representanter från näringsliv och kommuner samt politiker från Sverige, Rumänien och Bulgarien för att diskutera situationen för utsatta EU-medborgare. Vårt budskap är att störst skillnad görs genom att människor ger pengar till professionella frivilligorganisationer på plats i hemländerna. Att ge till dem är ett sätt att bryta utsatthet, skriver barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regner och Martin Valfridsson, Regeringens nationella samordnare i frågan.

Idag samlas närmare 200 personer från civila samhället, myndigheter och kommuner samt representanter från Rumänien och Bulgarien på en stor konferens i Stockholm. Syftet med konferensen är att främja samverkan mellan svenska idéburna organisationer som arbetar med utsatta EU-medborgare i Bulgarien och Rumänien.

Vårt budskap under dagen handlar om hur vi bäst hjälps åt för att bekämpa den fattigdom som leder människor till tiggeri och utsatthet. Det är var och ens beslut hur man vill stödja. Att ge till professionella frivilligorganisationer och deras arbete på plats i Rumänien och Bulgarien är ett bra sätt att bidra till en hållbar förändring för dessa människor.

Stor fattigdom

Sedan några år tillbaka har Sverige och våra grannländer mött en fattigdom som vi inte varit vana att se. Européer från framförallt Rumänien och

Bulgarien kommer till vårt land. En stor del av dem som söker sig hit är romer, som på grund av utanförskap i Europa har extra svårt att få utbildning och arbete i sina hemländer.

Vi har mött utsatta EU-medborgare i läger i Stockholm och talat med dem om deras situation. Många har sina barn kvar i hemlandet. På landsbygden i Rumänien besökte vi en skola där hälften av eleverna hade frånvarande föräldrar som sökte försörjning i andra länder. Vi har även mött politiker från såväl Rumänien och Bulgarien för att diskutera lösningar.

Den här gruppen vistas tillfälligt i landet, men det handlar om cirka 4000-5000 personer på plats i Sverige. Alla som bor i EU har rätt att röra sig fritt inom unionen och vistas tillfälligt i andra medlemsländer i tre månader. Fri rörlighet är en viktig grundpelare inom EU. Samtidigt handlar det om att varje EU-medborgare måste ha reella möjligheter att leva ett anständigt liv i sitt eget hemland.

Regeringens arbete

Regeringen har arbetat med frågan om utsatta EU-medborgares situation sedan dag ett. Den nationella samordnaren för utsatta EU-medborgare Martin Valfridsson utsågs i januari för att i sitt uppdrag underlätta samverkan mellan kommuner, myndigheter, landsting och idéburna organisationer vad gäller denna grupp.

Det finns tre områden med behov av reformer för att färre ska tvingas till tiggeri och för att motverka de problem som uppstår i Sverige:

1. Tydligare regler och åtgärder i Sverige för att motverka olovliga bosättningar, exploatering av utsatta personer samt våld mot utsatta EU-medborgare i Sverige.
2. Ökad samverkan inom EU, med Rumänien och Bulgarien för förbättrade levnadsvillkor och tillgång till jobb, utbildning, bostad, hälso- sjukvård. Ett ökat arbete för att motverka fördomar och utanförskap.
3. Närmare samarbete med civila samhällets organisationer som gör en stor insats i att organisera och kanalisera bidrag samt engagemang.

I onsdags möttes barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér och Bulgariens socialminister Ivailo Kalfin i ett samtal om att skriva ett samarbetsavtal med fokus på välfärdsfrågor. Ett liknande avtal som Sverige tecknade med Rumänien i juni i år. Avtalet med Rumänien, som rör barn-, jämställdhets- och välfärdsfrågor, syftar till att förbättra situationen för

utsatta människor i båda länderna. På måndag lyfter Åsa Regnér även frågan om utsatta EU-medborgare och EU:s ansvar med berörda EU-kommissionärer i Bryssel.

Välj långsiktig förändring

Svenskarna i allmänhet är ett öppet och generösa. Det är något vi ska värna och vårda. Denna generositet innebär också att vi skänker till medmänniskor som ber om pengar.

Vi vill understryka att det finns alternativ till att ge till behövande i Sverige och istället stödja uppbyggnaden lokalt för utsatta människor i Rumänien och Bulgarien. En rad svenska organisationer, kyrkor och samfund bedriver verksamhet i ursprungsländerna. Många av dem startade sin verksamhet i samband med att vi möttes av rapporter på 90-talet om bland annat funktionsnedsatta barn på barnhem i Rumänien. Flera av dessa organisationer arbetar idag med utsatta minoriteter i de aktuella länderna och har lång erfarenhet av praktiskt arbete på plats. Att ge till dem är ett sätt att bryta utsatthet.

Dagens konferens arrangeras därför för att sprida kunskap om organisationers arbete för utsatta grupper i Rumänien och Bulgarien. Vi kommer att diskutera vad som är viktigt att fokusera på för att lyfta dessa kvinnor och män ur djup fattigdom. Under dagen samlas en stor del av landets främsta experter kring hur man stöttar utsatta så att det faktiskt leder till förändring. Hur kan organisationer samverka med varandra och göra sin verksamhet effektiv – och även med näringsliv och kommuner?

Det handlar om fattigdomsbekämpning.

Genom att stötta långsiktigt hållbart arbete för förbättrad utbildning, försörjning, hälsa och strukturella reformer kommer fler se en meningsfull framtid för sig och kommande generationer i hemländerna. Avtalet mellan länderna ger en ram för detta och tydliggör ländernas vilja till förändring, liksom det fortsatta arbetet inom EU.

Låt oss fortsätta ge pengar och berätta för våra barn att det är viktigt att hjälpa den utsatta människan. Låt oss göra det på ett sätt som leder till verklig varaktig förändring. Att bekämpa fattigdom går inte i en handvändning. Därför ska vi använda vår vilja, kunskap och våra resurser på ett sätt som verkligen förändrar.

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister och med

samordningsansvar i regeringen för frågan om utsatta EU-medborgare

Martin Valfridsson, Nationell Samordnare för utsatta EU-medborgare

Debattartikel från Socialdepartementet

Det går att förändra mansrollen

Publicerad 10 september 2015 Uppdaterad 10 september 2015

Expressen 10 september 2015 Det är inte rimligt att betrakta mäns våld mot kvinnor och barn – men även mäns våld mot män – som en naturkatastrof som fortgår utan samhällets möjlighet till påverkan. Med andra ord är vi övertygade om att det går att förändra mansrollen, skriver Åsa Regnér, jämställdhetsminister.

Mäns våld mot kvinnor drabbar både individ och samhälle. I Sverige dödas i genomsnitt 20 kvinnor varje år av en närstående. Det utgör en femtedel av alla fall av mord, dråp eller misshandel med dödlig utgång.

Av dessa kvinnor dödas 17 av en man som de har eller har haft en nära relation till och den största bakomliggande förklaringen till våldet är mannens kontrollbehov över kvinnan. Det blir tydligt då fler än hälften av brotten begås i samband med separation.

Nära hälften av brotten har föregåtts av polisanmälningar om hot och våld. Det dödliga våldet mot kvinnor är dessvärre inte något som minskar. Död är den yttersta konsekvensen av mäns våld men antalet individer som är drabbade är långt, långt större. Medvetenheten och kunskapen om att många barn växer upp med konsekvenserna av mäns våld är i dag stor. En barndom fylld av våld får ofta konsekvenser för livet.

Mäns våld mot kvinnor ska upphöra, så lyder det fjärde jämställdhetspolitiska målet antaget av Sveriges riksdag. Målsättningen med att våldet ska upphöra måste vara att det aldrig ska uppstå.

Sverige har världens första feministiska regering. Vi arbetar för ett jämställt samhälle fritt från våld och verkar för ett tydligare fokus på det förebyggande och främjande arbetet. Vi har för avsikt att satsa på mer

sammanhållna och långsiktiga insatser som leder till verklig förändring.

Det är inte rimligt att på en samhällsnivå fortsätta att betrakta mäns våld mot kvinnor och barn – men även mäns våld mot män – som en naturkatastrof som fortgår utan samhällets möjlighet till påverkan. Att våldet skulle vara något som samhället bara har att förhålla sig till och hantera, utan möjlighet att förebygga, ifrågasätta eller bekämpa. Med andra ord är vi övertygade om att det går att förändra mansrollen. Förutom det mänskliga lidandet för alla drabbade, så är samhällets resurser begränsade och otillräckliga. Det är inte hållbart att så omfattande budgetresurser år ut och år in går till konsekvenserna av mäns våld.

Regeringen satsar genom en överenskommelse med Vänsterpartiet redan i år 25 miljoner, och 100 miljoner per år från och med 2016, i stöd till landets kvinnojourer. Men målsättningen måste vara att så få kvinnor och barn som möjligt ska vara i en så utsatt situation att de behöver söka skydd på kvinnojour. Mäns våld mot kvinnor ska upphöra.

Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (Mucf) har på uppdrag av tidigare regering identifierat ett antal våldsförebyggande program som visat goda resultat vid genomförandet i andra länder. Utvärderingarna visar att gedigna våldsförebyggande program kan leda till både förändrade attityder till våld och minskat våld.

Det är nu angeläget att kommuner och organisationer inom det civila samhället ges möjlighet att använda de effektiva programmen.

För att driva på arbetet kommer regeringen i dag att fatta beslut om att ge Mucf i uppdrag att aktivt främja att kommuner och organisationer inom det civila samhället använder något eller några av de våldsförebyggande program som visat goda resultat. Programmen har ännu inte utvärderats i Sverige, men genom att använda dem och samtidigt lokalt följa upp och utvärdera effekterna ökar kunskapen.

För att ta ett steg framåt i kunskapsutvecklingen har regeringen gett Skolverket i uppdrag att utvärdera ett av de program som nu prövas av ett antal kommuner i Sverige, Mentors in Violence Prevention, våldsförebyggande program mot könsrelaterat våld. Om utvärderingen visar att programmet är effektivt kan de spridas vidare till fler skolor.

Regeringen kommer dessutom att fatta beslut om att utvecklingsmedel ska användas för att ta fram en webbaserad basutbildning inom området våld i

nära relationer till stöd för kommunernas

kompetensutveckling. Utbildningen kommer att tas fram av Nationellt Centrum för Kvinnofrid, NCK i samverkan med Socialstyrelsen och länsstyrelserna.

För närvarande är förslaget till en Nationell strategi mot mäns våld mot kvinnor och hedersrelaterat våld och förtryck ute på remiss.

Låt oss denna gång fokusera på ordet MOT och låta det betyda vad det står för, mot mäns våld – inte endast arbetet MED konsekvenserna av mäns våld.

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Replik i Dagens Samhälle om ensamkommande flyktingbarn

Publicerad 31 augusti 2015 Uppdaterad 31 augusti 2015

Dagens Samhälle 31 augusti 2015. Regeringen är angelägen om att ge kommunerna stöd i arbetet med de ensamkommande barnen och vi bereder just nu en rad åtgärder i Regeringskansliet, till exempel en proposition om stödboende. Men det är också viktigt att hela samhället deltar skriver barnminister Åsa Regnér i en replik i Dagens Samhälle.

Antalet ensamkommande barn och unga i behov av skydd och stöd som kommer till Sverige ökar. Föreningen Sveriges socialchefer efterlyste därför nyligen i en debattartikel nationellt stöd och gemensam handling för att skapa rimliga arbetsförhållanden för socialtjänsten.

Som ansvarig minister för socialtjänsten delar jag den bild som beskrivs och de utmaningar vi står inför. Varje barn i Sverige har rätt till trygghet och få sina grundläggande behov tillgodosedda. Barnets bästa måste alltid stå i centrum.

Regeringen är därför angelägen om att ge kommunerna stöd i sitt arbete. En rad åtgärder som tar sikte på just de beskrivna utmaningarna bereds just nu i Regeringskansliet. En av dessa är stödboende där avsikten är att lägga proposition i november och att stödboende förhoppningsvis blir möjligt under första halvåret 2016. Det är en viktig reform, inte bara för ensamkommande flickor och pojkar, utan även för andra barn i Sverige i behov av stöd.

Det är viktigt att hela samhället deltar i arbetet med att förbättra mottagandet. Många enskilda vill hjälpa till. Stat, kommun och civilsamhälle spelar här alla viktiga roller. Att sprida kunskap om uppdrag som gode män

och kontaktpersoner till ensamkommande barn kan vara ett exempel, att ordna läxhjälp eller språkcaféer ett annat. Det finns stora behov under en lång tid framöver, men också stora möjligheter, och därför måste alla goda krafter hjälpas åt.

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Jag välkomnar samtal med M

Publicerad 12 augusti 2015 Uppdaterad 12 augusti 2015

Slutreplik från Åsa Regnér om tiggeri (Aftonbladet Debatt 12 augusti 2015).

SLUTREPLIK. Situationen för utsatta EU-medborgare som är i Sverige och ber om pengar är ständigt aktuell. Just nu är det mycket fokus på den senaste tidens våld mot gruppen. Det är upprörande och obehagligt. Vi vet ännu inte exakt vad som har hänt eller vilka motiv som ligger bakom. Polisen utreder fallen.

Regeringen har dessutom nyligen gett polisen i uppdrag att analysera vilken kriminalitet som förekommer mot utsatta EU-medborgare och vilka brott som eventuellt begås av gruppen. Det är ännu en konkret åtgärd i regeringens arbete med utsatta EU-medborgare.

Tomas Tobé vet mycket väl att regeringen har vidtagit ett flertal åtgärder sedan dag ett. Det handlar om insatser i Sverige, samtal på EU-nivå samt samarbete med Rumänien och Bulgarien, vilket jag redogjorde för i min debattartikel.

Utsatta EU-medborgares situation är en angelägen samhällsfråga och lämpar sig väl för konstruktivt samarbete över partigränserna. På senare tid har vi dessvärre sett exempel på partipolitiska hetskampanjer.

Jag uppskattar viljan till samarbete och ser fram emot samtal om hur det kan konkretiseras. Här behövs dialog och ansvarstagande för att nå framsteg. Jag välkomnar därför samtal med bland annat Moderaterna.

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister med samordnande ansvar i regeringen för frågor som rör utsatta EU-medborgare.

Debattartikel från Socialdepartementet

Vi vill minska både utsatthet och tiggeri

Publicerad 07 augusti 2015 Uppdaterad 07 augusti 2015

Aftonbladet Debatt, 6 augusti 2015

De senaste åren har antalet utsatta EU-medborgare som söker sig till Sverige i förhoppning om att hitta en försörjning ökat. Det handlar om mycket utsatta människor som i sina hemländer, huvudsakligen Rumänien och Bulgarien, lever i stor fattigdom. Situationen vi ser på våra gator i Sverige där människor sitter med en mugg framför sig är en del av utsattheten som finns i Europa. En stor del av dem som söker sig hit är romer, som på grund av utanförskap och diskriminering har extra svårt att få utbildning och arbete i sina hemländer.

Jag är bekymrad över att många i Sverige lever under svåra förhållanden; sover under broar, i tältläger eller på gatan. Det är inte bra ställen att leva på. Olovliga bosättningar är inte heller tillåtet och lagstiftningen måste gälla för alla. Jag har mött utsatta EU-medborgare i läger i Stockholm och talat med dem om deras situation. Många har sina barn kvar i hemlandet. På landsbygden i Rumänien besökte jag en skola där hälften av eleverna hade frånvarande föräldrar som sökte försörjning i andra länder.

Alla som bor i EU har rätt att röra sig fritt inom unionen och vistas tillfälligt i andra medlemsländer i tre månader. Men den långsiktiga lösningen finns i Rumänien och Bulgarien, där föräldrarna kan leva med sina barn och samtidigt finna en försörjning på plats.

Regeringen arbetar på flera områden för att hjälpa och minska antalet utsatta EU-medborgare. Det handlar om ett flertal insatser i Sverige men också genom kontakter med deras hemländer hjälpa till att förbättra villkoren så att utsatta människor vill stanna där.

Den nationella samordnaren för utsatta EU-medborgare arbetar sedan i

vintras med att underlätta samverkan mellan kommuner, myndigheter, landsting och idéburna organisationer vad gäller denna grupp. Arbetet innebär möten med ett stort antal små och stora kommuner över hela Sverige, liksom bland andra idéburna organisationer, polismyndigheten, kronofogden, landstingen, fastighetsägare, romska organisationer, aktivister, kyrkor och utsatta EU-medborgare. I detta läge är det viktigt att kartlägga hur vi kan samla krafterna och göra det bästa av situationen.

Regeringen pekar även ut tre områden där det finns behov av reformer för att minska antalet utsatta EU-medborgare som tillfälligt vistas i Sverige:

- Ökad samverkan inom EU, med Rumänien och Bulgarien, för förbättrade levnadsvillkor och tillgång till jobb, utbildning, bostad, hälso- sjukvård. I juni var jag på plats i Bukarest och skrev under ett samarbetsavtal med Rumänien. Fokus är ett expertutbyte byggt på välfärdsfrågor. Vi för samtal om ett liknande avtal med Bulgarien. I september åker jag till Bryssel för fortsatta samtal på EU-nivå.
- Tydligare regler och åtgärder i Sverige för att motverka olovliga bosättningar, exploatering av utsatta personer, och våld mot utsatta EU-medborgare som tillfälligt vistas i Sverige.
- Närmare samarbete med civila samhällets organisationer som gör en stor insats i att organisera och kanalisera bidrag och engagemang. Jag har även haft samtal med kommuner, myndigheter och näringslivet. Den 11 september i år kommer en stor nationell konferens på temat att äga rum i Stockholm.

Ibland höjs röster för att lagstifta mot tiggeri. Vi tror inte att det är en lösning att använda straffrätt mot människor i nöd som ber andra om hjälp.

En positiv erfarenhet hittills har varit att se hur mycket god vilja och engagemang för de mest utsatta som finns i Sverige. Regeringen vill att både utsattheten och tiggeriet ska minska och upphöra. Därför har vi arbetat med frågan sedan dag ett och fortsätter den viktiga resan.

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér

Debattartikel från Socialdepartementet, Utrikesdepartementet

Kvinnors rättigheter behöver stärkas

Publicerad 01 juni 2015 Uppdaterad 01 juni 2015

När idéer om nollvision för aborter, skambeläggande av sena aborter och så kallade samvetsklausuler dyker upp i debatten finns en risk att Sveriges trovärdighet försvagas i det internationella arbetet. Istället behöver vi stärka kvinnors rättigheter, såväl nationellt som internationellt skriver Isabella Lövin (MP) och Åsa Regnér (S) på Dagens Arenas debattsida.

I går var det Mors dag. Ett bra tillfälle att uppmärksamma mammor på olika sätt. Men det är också en bra dag att lyfta kvinnors och mödrars rättigheter i Sverige och i världen.

När det dyker upp diskussioner om att försvaga rätten till abort i Sverige riskerar vi att bli mindre trovärdiga i det internationella arbetet.

FN:s medlemsstater beslutade år 2000 att den oacceptabla mödradödligheten i världen skulle sänkas med tre fjärdedelar till i år 2015. Det är ett av de så kallade Milleniemålen. Vi kan nu konstatera att betydligt färre kvinnor avlider i samband med förlossningar eller önskade och oönskade graviditeter globalt sett.

År 2013 dog cirka 290 000 kvinnor i samband med graviditet eller förlossning vilket innebär nästan en halvering av mödradödligheten jämfört med 1990. Utvecklingen går åt rätt håll, men målet har inte uppnåtts.

Det är fortfarande de mest utsatta kvinnorna, inte sällan tonårsflickor, som dör i samband med komplicerade förlossningar, i infektioner eller osäkra aborter. Fattigdom och att flickor och kvinnor anses mindre värda, liksom

tillhörighet till minoritetsgrupper, avgör ofta sannolikheten att överleva en graviditet. Av de som dör i samband med graviditet och förlossning bor 99 procent i utvecklingsländer. Mödradödlighet är vanligare i områden med väpnade konflikter

Vi får inte överge de mest utsatta kvinnorna och flickorna. Åtgärderna som behövs spänner över vida insatser som akutsjukvård, bättre vägar, fler barnmorskor och läkare i fattiga länder och områden.

Att arbeta för ökad jämställdhet och stärka sexuella och reproduktiva rättigheter som lagliga aborter, preventivmedel och sexualundervisning är också centralt för att motverka mödradödligheten.

Att stärka jämställdheten och kvinnors självklara rätt att bestämma över sin egen kropp är inte bara en fråga för individen utan en grundplåt för demokratisk och ekonomisk utveckling. Därför är sexuell och reproduktiv hälsa samt rättigheter prioriterat inom det svenska biståndet. Sverige driver också aktivt att dessa frågor ska finnas med i de nya utvecklingsmålen som diskuteras och utformas i september när världens ledare samlas i FN:s generalförsamling.

Sverige hör till de länder med lägst mödradödlighet i världen, i genomsnitt dör sex kvinnor om året, men det är först de senaste 50 åren som dödligheten minskat kraftigt. Mödravården har stärkts och i dag har kvinnor tillgång till utbildade barnmorskor och läkare under förlossningen.

Genom obligatorisk sexualundervisning i skolan kan ungdomar göra medvetna val vad gäller sex och samlevnad. Den svenska abortlagen som infördes 1974 har också bidragit kraftigt till att stärka kvinnors reproduktiva och sexuella rättigheter.

Detta står i kontrast till idéer om nollvision för aborter, skambeläggande av sena aborter och så kallade samvetsklausuler som genom Sverigedemokraterna och Kristdemokraterna åter dykt upp i svensk politik. Det är stora avsteg från den svenska modellen på området som varit viktiga utgångspunkter för kvinnors självständighet och ekonomiska oberoende. I stället behöver vi stärka kvinnors rättigheter, såväl nationellt som internationellt.

För att uppnå en jämställd hälso- och sjukvård behövs insatser för att stärka förlossningsvården och kvinnors hälsa. Vi anslår till exempel 400 miljoner kronor per år från halvårsskiftet 2015 och fram till och med 2019.

Internationellt gör svenskt bistånd skillnad för flickor och kvinnors hälsa och rättigheter. Genom den globala kampanjen Midwives4all vill vi väcka debatt och öka antalet barnmorskor i världen. Det är självklara prioriteringar för en feministisk regering och i en feministisk utrikespolitik.

Debattartikel

"Vi tar strid för kvinnors rättigheter"

Publicerad 26 maj 2015 Uppdaterad 26 maj 2015

EU:s röst för kvinnors sexuella och reproduktiva rättigheter måste stärkas. Inför ett möte i Bryssel idag har vi arbetat hårt för att EU ska stå i frontlinjen i kampen för jämställdhet, skriver Margot Wallström (S), Isabella Lövin (MP) och Åsa Regnér (S) på SvD Brännpunkt.

Samtidigt som kampen för jämställdhet gör landvinningar runt om i världen märks ett växande motstånd mot kvinnors och flickors sexuella och reproduktiva rättigheter i flera delar av världen. Därför arbetar Sverige in i det sista för att de nya rådsslutsatser om jämställdhet som antas i dag tar tydlig ställning. EU:s ministrar som samlas i Bryssel i eftermiddag har möjligheten att lägga motsättningar bakom sig och stå upp för alla individers grundläggande rättighet att bestämma över sin egen kropp - i en tid då en stark EU-röst behövs mer än någonsin.

I EU:s närhet växer fundamentalistiska våldsgrupper fram, som vill frånta kvinnor möjligheten att delta i det politiska livet, uppnå ekonomisk egenmakt och ha tillgång till hälsovård. Viljan att kontrollera kvinnors kroppar tar sig de mest extrema uttryck i fundamentalistiska grupper som ISIL som använder sexuella övergrepp för att ingjuta fruktan och vinna mark. Men det är inte bara på slagfälten som kampen om kvinnors rättigheter förs. Motståndet och ifrågasättandet av kvinnors och hbtq-personers rättigheter märks också i de internationella förhandlingsrummen och bland konservativa krafter som vunnit mark i Europa. En studie från Kvinna till Kvinna och Tidskriften Expo visar hur de högerextrema och nationalistiska partier som växer inom EU ser kvinnors och hbtq-personers rättigheter som ett hot mot nationalstaten och därmed mot deras samhällsvision.

Vi befinner oss i en brytningstid där kvinnors ekonomiska och politiska

inflytande stärks och där det finns en växande konsensus i det internationella samfundet för jämställdhet. Dagens motstånd kan ses som en reaktion på framgångarna och ett bevis på att kampen om kvinnors och hbtq-personers rättigheter ständigt måste föras. Den fråga som är mest kontroversiell är också den mest grundläggande- rätten att bestämma över sin egen kropp, sexualitet och reproduktion. Kvinnoaktivister vittnar om hur de kan gå och rösta, men inte bestämma vem de ska gifta sig med, vem de ska ha sex med eller när de ska få barn. Förtrycket vingklipper kvinnors och flickors liv och möjligheter att delta fullt ut i samhället på lika villkor som män.

I Sverige vet vi att satsningar på jämställdhet, och sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR), lönar sig. För hundra år sedan dog här fler kvinnor i samband med graviditet och förlossning än i dagens Namibia. I dag är mödradödligheten i Sverige bland de lägsta i världen. För 40 år sedan fick svenska kvinnor rätt till fri, laglig och säker abort. Under de 30 senaste åren har ingen kvinna i Sverige dött i sviterna av en abort. Detta är framgångar som har bidragit till att bygga det svenska välfärdssamhället som vi alla skördar frukterna av i dag. 2015 är ett år med unika möjligheter att flytta fram positionerna för jämställdhet, inklusive sexuella och reproduktiva rättigheter.

FN:s banbrytande kvinnokonferens i Peking fyller 20 år, FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet firar 15-årsjubileum samtidigt som världen ska enas om nya utvecklingsmål som ska säkra en hållbar utveckling där fattigdom och orättvisor utrotas. EU har en viktig roll i detta arbete.

Inom unionen finns ett stort stöd för jämställdhet, men just i SRHR-frågan råder oenighet. Hittills har dessvärre några få länder blockerat en enad stark position vilket har försvagat EU:s röst i dessa frågor i världen.

Inför dagens möte har regeringen tillsammans med likasinnade länder inom unionen arbetat hårt för att få till en ändring. Under det halvår som vi suttit i regering har vi lyckats driva igenom förändringar. På vårt initiativ meddelade EU:s höga representant för utrikes- och säkerhetsfrågor Federica Mogherini nyligen att hon tänker tillsätta en högnivåperson för 1325-frågor enligt Sveriges förslag. Det kommer stärka EU:s arbete mot sexuellt våld i konflikter och för kvinnors deltagande i fredsarbetet.

Vi har goda förhoppningar att det hårda arbetet ger utdelning även i dag. Den feministiska utrikespolitiken ger resultat och med gemensamma krafter kommer vi fortsätta driva på för att EU ska stå i frontlinjen i kampen för

mänskliga rättigheter, jämställdhet och sexuella och reproduktiva rättigheter. För detta krävs ett tydligt ledarskap på alla nivåer inom EU, ett stärkt ansvarsutkrävande och ökad kunskap om jämställdhet. Samarbetet med det civila samhället måste fördjupas och den handlingsplan för EU:s internationella arbete för jämställdhet som håller på att tas fram måste omfatta alla delar av EU:s externa agerande vilket inte är fallet i dag. Sverige har en viktig röst internationellt, men om vi får med oss hela EU ökar genomslaget för en feministisk politik som utmanar förtryck, orättvisor och våld i grunden.

Debattartikel från Justitiedepartementet, Socialdepartementet

”Assisterad befruktning för ensamstående ska tillåtas”

Publicerad 21 maj 2015 Uppdaterad 25 maj 2015

SVT Opinion 21 maj 2015 Genom insemination och IVF-behandlingar har tusentals barn kommit till världen. Men möjligheten till denna hjälp att bli gravid har fram tills nu bara getts gifta par, registrerade partner och sambor. Regeringen vill ge ensamstående kvinnor samma möjligheter som par har idag”, skriver Morgan Johansson (S), Åsa Regnér (S) och Gabriel Wikström (S).

Varje år åker cirka 800 svenska kvinnor utomlands för att få hjälp med assisterad befruktning.

De åker för att de inte har samma möjlighet i Sverige, eftersom svenska regler för sådan behandling fortfarande utgår ifrån att det krävs två föräldrar för att uppfostra ett barn. Det är en omodern syn. Regeringen föreslår därför nya regler som tillåter assisterad befruktning även för ensamstående kvinnor.

Ofrivillig barnlöshet är en stor sorg för många. I takt med kunskapsutvecklingen har hälso- och sjukvården kunnat hjälpa många av dem som drömmer om att bli föräldrar. Genom insemination och IVF-behandlingar har tusentals barn kommit till världen. Men möjligheten till denna hjälp att bli gravid har fram tills nu bara getts gifta par, registrerade partner och sambor.

Regeringen vill nu ge ensamstående kvinnor samma möjligheter som par har idag. Vi anser att familjesammansättningen inte säger något om hur ett barn får det i livet. Det handlar om vilken omsorg och kärlek vi ger barnet.

Att sjukvården bidrar till att barn blir till innebär ändå ett extra ansvar för samhället. Därför görs idag alltid en bedömning av om barnets förutsättningar att växa upp under goda förhållanden innan beslut tas om assisterad befruktning med donerade könsceller. Samma bedömning kommer göras för den ensamstående kvinnan.

Kvinnan kommer använda sitt eget ägg tillsammans med donerade spermier och bli ensam förälder. I många andra länder kan en spermiedonator förbli anonym, men det är inte möjligt i Sverige. Alla barn som har tillkommit genom assisterad befruktning i Sverige kan få reda på vem som är den genetiska pappan.

Alla barn ska ha rätt att få veta sitt ursprung och med vårt förslag kommer fler barn få den rätten. Vi behöver mer kunskap om hur sjukvården hanterar och bedömer dem som ansöker om assisterad befruktning. Därför föreslår regeringen också att en utvärdering ska genomföras om några år.

Bland annat behöver vi säkerställa att ensamstående inte särbehandlas. Redan nästa år hoppas vi att de första ensamstående kvinnorna kan vända sig till svensk sjukvård för att få assisterad befruktning.

Det är bättre för kvinnorna och det är bättre för barnen.

Debattartikel från Socialdepartementet

"Vi vill ha en tydligare styrning av jämställdhetspolitiken"

Publicerad 13 maj 2015 Uppdaterad 18 maj 2015

Dagens Nyheter 13 maj 2015 Regeringen har höga ambitioner på jämställdhetsområdet. Och vi delar Kvinnolobbyns uppfattning att det finns stor risk att insatserna med dagens röriga styrning inte leder till önskade resultat, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér.

Vi är en feministisk regering som har höga ambitioner på jämställdhetsområdet. Därför har regeringen startat ett arbete med att sätta mål för jämställdhetspolitiken inför Budgetpropositionen 2016.

Strukturen vi tar över när det gäller styrning av jämställdhetspolitiken är rörig och svårgenomtränglig. Vi håller med Kvinnolobbyn om att det finns stor risk att insatser ej leder till önskade resultat.

Till skillnad från den förra regeringen styr vi från början. Hela regeringen omfattas av ansvaret att fatta beslut som leder till jämställdhet. Vi har ökat antalet myndigheter som arbetar med jämställdhetsintegrering och nu omfattas 41 myndigheter samt stärkt arbetet med jämställdhetsbudgetering på finansdepartementet. Vi är noga med jämställda utnämningar och löner som regeringen och staten har inflytande över.

Vi inväntar att Jämställdhetsutredningen lämnar förslag om tydligare styrning i september.

Replik till Kvinnolobbyn

Texten är en replik, publicerad på dn.se, på Kvinnolobbyns debattartikel i

Dagens Nyheter den 12 maj 2015.

Debattartikel från Socialdepartementet

"Moderaterna fiskar i grumliga vatten"

Publicerad 05 maj 2015 Uppdaterad 18 maj 2015

Det är uppenbart att moderaterna fiskar i grumliga vatten. Artikeln innehåller väldigt lite nytt och knappast några förslag som skulle leda mot långsiktiga lösningar för redan utsatta människor som befinner sig i vårt land. Den ger oss en fingervisning om varför ingenting blev gjort på detta område under de två mandatperioder den moderatledda regeringen styrde Sverige.

Det är för oss självklart att ingen människa ska bli utnyttjad i sin utsatthet. Där det förekommer brott ska dessa lagföras. Vi har lagar om organiserad kriminalitet som skulle kunna förekomma i dessa fall så som människohandel, olaga frihetsberövande och andra former av tvång. Rikspolisstyrelsen har på egen hand tillsatt en utredning kring dessa frågor. De presenterar sin rapport i september i år.

Vi förstår de kommuner som brottas med olika typer av boenden som ofta både är olämpliga och olagliga men även här finns det idag ett regelverk som hanterar dessa frågor. Vi är också glada över alla de privatpersoner och frivilligorganisationer som med brett engagemang gör ett stort jobb för att hjälpa utsatta medmänniskor. Både när det gäller denna frågan och när det gäller frågan om utnyttjande tittar så klart regeringen alltid på nya sätt att skydda utsatta människor och följer olika diskussioner som pågår.

Regeringen har inte för avsikt att förbjuda tiggeri, det är självklart att problemet med fattigdom inte kan lösas med kortsiktiga förslag. Därför har vi dels tillsatt en nationell samordnare som har till uppgift att kommunicera

med olika aktörer på området. Vi har en mycket aktiv dialog med Rumänien och avser att utveckla det bilaterala samarbetet med dem för att hitta långsiktiga lösningar. Det pågår också ett arbete inom EU-kommissionen där regeringen jobbar aktivt.

Ingenstans i moderaternas artikel hittar vi förslag om hur vi ska stötta de familjer och inte minst de barn som idag lever i extrem utsatthet. För regeringen är detta en prioriterad fråga. Här är Moderaterna fortfarande svaret skyldiga.

Det som också oroar i moderaternas artikel och som få verkar ha uppmärksammat är att de verkar tveka i en fråga där partierna brukar vara överens. Nämligen den fria rörligheten inom EU. I artikeln lyfter Ask och Tobé möjligheten att begränsa den fria rörligheten och jag undrar hur Moderaterna egentligen ställer sig till öppenheten inom EU. Står moderaterna bakom den viktiga hörnpelaren inom EU som den fria rörligheten innebär?

Replik till Moderaterna

Artikeln är en replik, publicerad på DN Debatt den 30 april 2015, till Moderaternas debattartikel "Vi föreslår att organiserande av tiggeri förbjuds". Även den publicerad i Dagens Nyheter.

Debattartikel från Finansdepartementet, Socialdepartementet

Vi behöver mer mångfald i reklamen

Publicerad 29 april 2015 Uppdaterad 18 maj 2015

Metro Debatt 29 april 2015 I reklamens värld kan man få intrycket av att Sverige bara består av en familjetyp och av människor stöpta i samma form. Det ska vi göra någonting åt, skriver jämställdhetsminister Åsa Regnér och konsumentminister Per Bolund.

Under veckan pågår reklambranschens utställning ”Vem får synas i svensk reklam” i tunnelbanan i Stockholm. Utställning pekar på en fråga som diskuteras allt för sällan, nämligen att bilderna som används i många fall är stereotypa. I reklamens värld kan man få intrycket av att Sverige bara består av en familjetyp och av människor stöpta i samma form vilket också branschens egen undersökning visar. Utställningen visar att det finns ett intresse av dessa frågor i branschen vilket är både glädjande och visar på en vilja att ta ansvar.

För en feministisk regering och som vet att mångfald och jämställdhet är några av landets viktigaste tillgångar är detta ett samtal vi gärna deltar i. Reklamen påverkas i allra högsta grad av våra gemensamma värderingar och vice versa. Reklamens kraft som normgivare går inte att underskatta, speciellt med tanke på den stora plats som reklambilder tar i det offentliga rummet. Att reklamens bilder och budskap bidrar till att förstärka normer, roller och skönhetsideal som får människor att känna sig otillräckliga är en oroande utveckling som ingen tjänar på. Det är inte acceptabelt att speciellt barn och unga vuxna fortsätter att må dåligt och kanske till och med blir allvarligt sjuka på grund av detta.

Hittills har diskussionen ofta handlat om det kanske tydligaste exemplet när reklamen är könsstereotyp eller könsdiskriminerande. Könsstereotyp reklam

kan vara reklam där människor avbildas på ett sätt som förstärker könsnormer då det gäller t.ex. vilka yrken eller sysselsättningar som män och kvinnor "ska" ha. I vissa fall kan reklam vara rent sexistisk, vanligen genom att tjejjers kroppar används på ett helt omotiverat sätt utan koppling till själva produkten.

Redan i FN:s Handlingsplan från Peking för kvinnors rättigheter 1995 skrev Sverige under på att denna typ av könsstereotypa framställningar i media är ett hinder för jämställdhet. Flera av våra nordiska grannländer förbjuder också denna typ av reklam i lag. I både Danmark som Norge finns bestämmelser om könsdiskriminerande reklam i marknadsföringslagen. I Finland finns reglering i konsumentskyddslagen och Island har en särskild diskrimineringslag som omfattar könsdiskriminering i reklam. I Sverige är det i stället branschens egen stiftelse för självreglering, Reklamombudsmannen, som hanterar anmälningar om reklam. Trots det självreglerande arbete som pågår med t.ex. könsdiskriminerande reklam så finns det fortfarande problem. Det är tydligt att det behöver göras mer i den här frågan.

Som jämställdhets- och konsumentministrar i regeringen välkomnar vi särskilt branschens eget initiativ och kommer senare i år att bjuda in såväl företrädare för reklamaktörer som säljare och köpare för samtal. Frågan har tidigare utretts men vill se hur vi tillsammans kan utveckla den samtalen om de normer som reklamen förmedlar och den självreglering som branschen har. Vi är också övertygade om att fler kommer känna sig delaktiga och tilltalade av reklam som speglar oss alla, vilket borde gynna även reklamköparen. Frågan är speciellt påtaglig då det gäller det offentliga rummet, som tillhör oss alla.

Åsa Regnér,
Jämställdhetsminister

Per Bolund,
Konsumentminister

Debattartikel från Socialdepartementet

"Så höjer regeringen kvaliteten inom äldreomsorgen"

Publicerad 22 april 2015 Uppdaterad 28 april 2015

Många äldre har det bra och lever ett gott liv men det finns också stora brister som rör vård och omsorg. Regeringen kommer därför att fram en långsiktig kvalitetsplan för äldreomsorgen under mandatperioden, skriver äldreminister Åsa Regnér.

Kvinnan satt lite framåtlutad och såg ner på bordet. När jag frågade henne hur hon trivs på boendet, tittade hon leende upp mot mig och svarade, ”jag kan inte ha det bättre”. Under mina besök vid äldreboenden har jag mött andra som sagt nästan samma sak. De tycker att de har det bra och lever ett gott liv.

Socialstyrelsens brukarundersökningar visar att de flesta är nöjda och tycker att de får en god omsorg. Men det finns andra berättelser om dagens äldreomsorg. Personal som inte har tid för den allra kortaste pratstund, om en hemtjänst där det gäller att snabbt överlämna en matlåda utan tid för samtal och om ständigt nya personer som ska ge hjälp. De äldre som har störst behov av omsorg och vård är minst nöjda med insatserna.

Socialstyrelsen och Sveriges Kommuner och Landsting redovisar varje år rapporten ”Öppna jämförelser” inom vården och omsorgen. Där framgår stora skillnaderna mellan landets kommuner inom i stort sett alla områden av äldreomsorgen.

Samma förhållande gäller fallolyckor. Bland dem som är 80 år och äldre varierar det från 30- 84 personer per 1000 invånare per år. De flesta som drabbas är kvinnor.

Det har blivit allt svårare att få flytta in på ett äldreboende. Många hinner

bara bo där en kortare tid innan de dör. I vissa kommuner tvingas de vänta i månader innan de får en plats, i andra tar det några dagar.

Anhöriga spelar en viktig roll i äldreomsorgen. Huvudsakligen är det kvinnorna som står för insatserna. Många, uppåt 100000, går ner i arbetstid för att vårda en anhörig.

De flesta anhöriga vill hjälpa till och ser det som naturligt. Forskningen visar dock på ett tydligt klass- och könsmönster. Anhörigvård är vanligare bland äldre med låga inkomster och 70 procent av de som vårdar är kvinnor. Den bristande samverkan har lyfts fram under många år. Problem med undernäring och trycksår måste minska. Vi får inte acceptera att 1600 äldre dör varje år till följd av fallskador.

Men för lite händer. Till stor del handlar det om resurser, men det räcker inte bara att öka dem.

En stelbent organisation av äldreomsorgen förhindrar en god kontinuitet. Av samma skäl får de äldre inget ordentligt inflytande över insatserna. Samtidigt finns många goda exempel i kommuner och landsting och utvecklingen av kvalitetsregister ger möjligheter att sprida dessa till fler.

Under de kommande 20 åren ökar både antalet och andelen äldre kvinnor och män. Ökningen är särskilt stor bland de allra äldsta. Samtidigt minskar andelen i yrkesverksam ålder. Mer personal behövs inom äldreomsorgen. Vi kommer inte heller klara de framtida personalbehoven utan fortsatt invandring.

Äldre kvinnor och män ska erbjudas en äldreomsorg av god kvalitet. Regeringen omprioriterar för att stärka bemanningen och från och med 2016 görs stora tillskott till äldrepolitiken som helhet. För hösten 2015 anslås 1 miljard kronor. Under mandatperioden innebär det att regeringen anslår ca 2 miljarder mer än oppositionen i satsningar på äldreomsorgen.

Regeringen kommer under mandatperioden att ta fram en långsiktig kvalitetsplan för äldreomsorgen. Detta är ett löfte från Regeringsförklaringen. Utgångspunkten för arbetet ska vara jämlikhet, trygghet, delaktighet samt inflytande och arbetet bör leda till tydliga prioriteringar för genomförandet av äldrepolitiken.

Det behöver även byggas fler äldreboenden, så kallade särskilda boenden, för att vi ska kunna erbjuda goda bostäder åt äldre med de största behoven av omsorg och vård. Särskilt för personer med demenssjukdomar.

Debattartikel från Socialdepartementet

Regeringen stärker barnens rättigheter

Publicerad 17 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Försämringar i socialförsäkringssystemet har medfört ett ökat tryck på socialtjänsten. Detta drabbar i synnerhet barnen som i många kommuner inte får det stöd de behöver. Regeringen stärker därför den sociala barn- och ungdomsvården skriver barnminister Åsa Regnér och Cecilia Grefve, nationell samordnare.

De flesta barn i Sverige lever under trygga och goda förhållanden tillsammans med sina familjer, föräldrar och syskon. Samtidigt finns det barn som behöver samhällets skydd och stöd. Här har kommunens socialtjänst ett stort ansvar och en mycket viktig roll att spela för barnet och dess vårdnadshavare. Det är därför självklart att handläggare, som utreder situationen för barn och unga som far illa och deras familjer, behöver få de bästa förutsättningarna för att kunna utföra sitt arbete med största möjliga kvalitet.

Rapporter visar att det inte är ovanligt att socialsekreterare tvingas lösa strukturella problem genom individuella insatser. Socionomyrket är kvinnodominerat och många vittnar om en arbetsbelastning som gör att problemen följer med hem. Det är viktigt att skapa en struktur för introduktion för nyanställda som stärker dem i sin yrkesroll.

Under senare år har det uppmärksammats att det i många kommuner råder en allvarlig situation inom individ- och familjeomsorgen, i synnerhet inom den sociala barn- och ungdomsvården. På flera håll brottas verksamheterna med omfattande personalomsättning och hög arbetsbelastning. Det behövs också ett lokalt tydligt ledarskap och bra förutsättningar för chefer samt politiska prioriteringar.

Försämringar i olika delar av vårt socialförsäkringssystem har medfört ett ökat tryck på socialtjänsten. Fler människor tvingas söka försörjningsstöd och andra insatser från socialtjänsten när strukturella förändringar blir ett individuellt problem.

Detta går ut över barnen. Anmälningar om oro kan bli liggande, utredningar görs inte inom lagstadgad tid och det direkta mötet med stressade socialsekreterare drabbar barnen och deras vårdnadshavare. För regeringen är det av största vikt att barns rättigheter är säkerställda på alla områden och inte minst inom den sociala barn- och ungdomsvården.

Flera åtgärder har under de senaste åren vidtagits på nationell nivå för att stärka och utveckla den sociala barn- och ungdomsvården.

Barnrättsperspektivet har stärkts i lagstiftningen.

- Socialstyrelsen har tillsammans med Barnombudsmannen fått i uppdrag att utforma och sprida information som ska tydliggöra vad socialtjänsten kan erbjuda barn och unga i behov av stöd eller skydd.

- Socialstyrelsen och Barnombudsmannens har även fått i uppdrag att ta fram en modell för att lyssna på barn i familjehem.

- För att ytterligare stärka barns rättigheter och rättssäkerheten för barn och unga pågår en utredning som ser över lagstiftningen om tvångsvård enligt LVU.

- FN:s barnrättskommitté i Genève har granskat hur Sverige följer barnkonventionen. En rekommendation från kommittén handlar om att stärka barnkonventionens rättsliga ställning.

- Det pågår även en utredning som arbetar för att göra barnkonventionen till lag.

Regeringen har en nationell samordnare för att ytterligare driva på arbetet med att utveckla kvaliteten i den sociala barn- och ungdomsvården.

Vi har bjudit in till en första dialog den 16 mars med några berörda aktörer som ett viktigt led i att stödja det fortsatta arbetet att utveckla den sociala barn- och ungdomsvården. Dialogen kommer att behandla följande frågeställningar:

- * Hur säkras barnets perspektiv och barn och ungas delaktighet?
- * Hur säkras en bra och likvärdig introduktion i yrkesrollen?

* Vilka förutsättningar behövs för att utveckla och behålla kompetens och skapa stabilitet hos socialsekreterare och arbetsledare?

Samordnaren ska därefter besöka 50 kommuner fram till april 2017. De utvalda kommunerna kommer att få en förfrågan om att delta i dialog med den nationella samordnaren för att på det sättet driva på arbetet med att utveckla kvaliteten i den sociala barn- och ungdomsvården så att barn och unga får det stöd och den hjälp som de behöver.

Besöken syftar även till att lyfta, sprida och lära av de goda exempel som finns på många håll inom den sociala barn- och ungdomsvården.

Den intensiva debatten om bristerna i den sociala barn- och ungdomsvården visar på ett stort och viktigt engagemang. Regeringen vill ta vara på detta och den nationella samordnaren kommer att bjuda in till olika former av dialoger för att inhämta kunskap och initiativ till ett viktigt förändringsarbete. Vi för också en dialog med bland annat Vision, SSR och SKL och kommer att ta del av deras förslag på förbättringar.

Den sociala barn- och ungdomsvården är ett prioriterat område för regeringen och den nationella samordnaren kommer att återkoppla erfarenheterna till ansvarig minister varje kvartal. Med denna förstärkning av uppdraget behöver eventuella behov av nationella åtgärder inte invänta samordnarens slutrapport april 2017.

Sverige ska vara ett av de allra bästa länderna att växa upp i. För alla barn.

Debattartikel från Socialdepartementet

Barnkonventionen ska bli svensk lag

Publicerad 19 februari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Expressen 19 februari 2015 FN:s barnrättskommitté har uppmanat Sverige att stärka barnkonventionens rättsliga ställning. I dag beslutar regeringen om direktiv för en utredning för att barnkonventionen ska kunna bli svensk lag.

Sverige var ett av de första länderna att ratificera Barnkonventionen. Det var den dåvarande socialdemokratiska regeringen som redan 1990 skrev under konventionen och Miljöpartiet var ett av de första partierna att driva frågan i riksdagen. Därefter har flera regeringar gjort stora insatser för att stärka barns rättigheter och för att säkra att Barnkonventionen efterlevs. Efter 25 år med Barnkonventionen har Sverige på många sätt tagit viktiga beslut när det gäller barns rättigheter, men vi kan inte vara nöjda. Det finns fortfarande utmaningar.

FN:s barnrättskommitté granskar hur Sverige efterlever Barnkonventionen med jämna mellanrum. Den senaste granskningen ger kommittén rekommendationer om vad vi behöver förbättra. En rekommendation som har återkommit i flera granskningar handlar om att stärka konventionens rättsliga ställning.

Barn har rätt att göra sin röst hörd i frågor som påverkar dem, här har vi mycket kvar att göra. Politiker och makthavare på alla nivåer behöver bli bättre på att tillfråga barn om deras åsikter. För att åtgärda de påpekanden som FN:s barnrättskommitté gjort är Barnkonventionen som lag ett viktigt steg på vägen. För att stärka barnets rättigheter på riktigt krävs ett träget och modigt arbete med att se över svenska lagar och göra de förändringar som behövs.

Sverige kan bli ett ännu bättre land att växa upp i för flickor och pojkar. Det har inte minst den senaste veckans händelser visat. Vi måste våga se att vi brister, både gällande kunskap och tillämpning av konventionen och barns bästa. Verkligheten har gjort oss klokare än vad vi var för 25 år sedan och därför beslutar regeringen i dag om direktiv för en utredning, där vi ska ta fram det underlag som krävs för att barnkonventionen ska kunna bli svensk lag.

Det är mycket glädjande att det finns ett starkt stöd både från de flesta av riksdagens partier för att göra Barnkonventionen till lag. Många barnrättsorganisationer har också under lång tid drivit denna fråga. Deras arbete har varit insiktsfullt och målmedvetet och därför är det särskilt glädjande att kunna gå dessa organisationer till mötes. I samband med att beslutet om nya direktiv klubbas av regeringen bjuds också ett antal barnorganisationer in till Socialdepartementet för att inleda arbetet med att hantera övriga rekommendationer och brister som FNs barnrättskommitté har påpekat.

Vi är övertygade att arbetet med att göra Barnkonventionen till lag är att visa gott exempel även i det internationella arbetet för flickors och pojkars rättigheter. Även på den lokala nivån i Sverige arbetar kommunerna med barns rättigheter på olika sätt och med olika engagemang. Genom att aktivt lyfta frågorna vill vi få upp Barnkonventionen på agendan.

Nu tar vi stafettpinnen vidare vad gäller barns rättigheter och räknar med att under nästa år ha ett färdigt förslag till en ny lag. En av regeringens målsättningar är att Sverige ska vara ett av världens bästa länder att växa upp i, beslutet om att Barnkonventionen ska bli lag är en viktig del av arbetet för att förverkliga det.

Åsa Regnér, Barn- äldre och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

”Regeringen tar barns åsikter på allvar”

Publicerad 04 februari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

DN Debatt 4 februari 2015 REPLIK. Arbetet med rekommendationerna från FN:s barnrättskommitté har redan inletts, skriver barnminister Åsa Regnér.

Barn och unga är inte bara framtiden, de är nu. Regeringen lägger stor vikt vid att utforma politiken med barns bästa i fokus. Vi vill stärka barns rättsliga status. Målet är att Sverige ska vara ett av de allra bästa länderna att växa upp i. För alla barn – flickor och pojkar och oavsett förutsättningar eller var man bor i landet.

Sverige är på många sätt redan ett föregångsland när det gäller barns rättigheter, men vi kan bli bättre. Därför välkomnar regeringen att få ta del av rekommendationerna från FN:s barnrättskommitté. Det finns fortfarande många barn som far illa i Sverige, tjejer och killar som inte får göra sin röst hörd, som inte ges möjlighet att påverka beslut som rör deras egna liv.

För att stärka barns rättigheter fortsätter regeringen arbetet med att göra barnkonventionen till lag, ett arbete med många utmaningar. I detta arbete vill och behöver regeringen ha ett nära samarbete med myndigheter, kommuner och civilsamhällets organisationer.

En fråga som lyfts av kommittén är hur rasism och intolerans påverkar barns trygghet. För att motverka rasismen krävs tydliga insatser inte minst i skolans värld. Därför har regeringen bland annat gett Forum för levande historia i uppdrag att genomföra utbildningsinsatsen, "Detta behöver vi förstå", för att utbilda om Förintelsen och skapa förståelse. Samtidigt är kampen mot rasism och intolerans ett arbete för hela samhället och alla vuxna. Vi behöver stärka kunskapen om barns rättigheter, inklusive rätten att inte bli diskriminerad, och inte heller diskriminera någon annan.

Barnkonventionens krav om att alla barn ska kunna göra sin röst hörd måste bli tydligt för alla som jobbar med beslut som rör barn. Det räcker inte med att tänka på vad som är bäst för barnen, vi måste också fråga dem själva. Barn är experter på sin egen vardag och ska lyssnas till. Barn måste också få bättre tillgång till information som de kan ta till sig: Det kräver nya former och inte minst att informationen finns på platser där barn är och vid tider som passar dem. Det ställer stora krav på alla.

Regeringen tar barns åsikter på allvar, därför kommer jag i mitt fortsatta arbete att se över möjligheterna till en referensgrupp bestående av barn för att kunna ha en dialog med barn och unga inför en del av de beslut vi kommer att fatta i regeringen. Här kommer jag att ta hjälp av Barnombudsmannen.

Arbetet med rekommendationerna från FN:s barnrättskommitté har redan inletts. Det är ett arbete som kommer att beröra stora delar av Regeringskansliet, våra myndigheter och Sveriges kommuner och landsting. Vi vuxna har alla ett ansvar. Jag kommer även inom kort att bjuda in barnrättsorganisationer till samtal om hur vi tillsammans ska bidra till att sprida rekommendationerna till alla som är berörda liksom hur vi tillsammans kan bidra till att göra barns rättigheter till verklighet för alla barn.

Åsa Regnér, barnminister

Debattartikel från Socialdepartementet, Statsrådsberedningen

"Jämställdhet ska prioriteras redan i vår ändringsbudget"

Publicerad 22 januari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Dagens Nyheter 22 januari 2015

Just nu pågår World Economic Forum i Davos. En av de viktigaste frågorna som Sverige kommer att lyfta där är vikten av ökad jämställdhet mellan kvinnor och män. Sverige är och ska vara ett föregångsland på jämställdhetsområdet.

Den svenska regeringen är en feministisk regering. Vi sätter jämställdheten i centrum i såväl det nationella som i det internationella arbetet. Jämställdhet är i grunden en demokrati- och rättvisefråga. Alla människor ska få vara fria att vara den person de är utan att låsas in i könsbundna normer. Men det är också del av regeringens idé om det moderna välfärdssamhället. Jämställdhet bidrar till ekonomisk utveckling.

Därför ska sysselsättningen vara lika hög bland kvinnor som bland män. Kvinnor ska i samma utsträckning som män ha ett betalt arbete, med bra arbetsmiljö och karriärmöjligheter. Löneskillnaderna mellan könen ska minska. Alla ska ha rätt att arbeta heltid och vara ekonomiskt självständiga.

Men vi har en lång väg dit. Fortfarande skiljer det tre och en halv miljon kronor i livsinkomst mellan kvinnor och män i Sverige. Kvinnor står fortfarande för den största delen av det obetalda arbetet och männen tar bara ut en fjärdedel av föräldraförsäkringen. Vi ser i dag hur många kvinnor tvingas gå ner i arbetstid för att välfärden inte håller måttet, för att personalen i äldreomsorgen inte räcker till eller för att öppettiderna i förskolan är för snäva.

I budgeten satsade regeringen stort på insatser för att motverka jämställdhetsgapet. Vi föreslog stora investeringar i att öka bemanningen i äldreomsorgen för att anhöriga inte ska behöva gå ner i tid för att vårda äldre

släktingar, ett ansvar som oftast kvinnor tar på sig. Vi investerade stort i förlossningsvården och kvinnors hälsa. Vi ökade också underhållsstödet för ensamstående föräldrar och ville bygga ut förskolan på obekvämt arbetstid för att ensamstående föräldrar – ofta mammor – ska kunna ta de jobb som erbjuds och försörja sina barn. Tyvärr röstade Alliansen tillsammans med Sverigedemokraterna ner regeringens budget.

Vi vill nu göra föräldraförsäkringen mer jämställd genom att införa en tredje månad i försäkringen som reserveras åt den andra föräldern. De borgerliga partierna och Sverigedemokraterna har hittills valt att i stället fortsätta satsa på det hårt kritiserade vårdnadsbidraget, trots att uppföljningar visar att bidraget håller de mest ekonomiskt utsatta kvinnorna utanför arbetsmarknaden. Det här är en bakåtsträvande politik som tar Sverige i helt fel riktning.

Sveriges nya regering går nu vidare med att bygga upp världens första jämställda statsförvaltning och vi ger jämställdhetspolitiken en mycket större tyngd också i regeringskansliet. Redan nu står det klart att det nya regeringskansliet är helt jämställt vad gäller kvinnor och män på de politiskt tillsatta posterna och tjänsterna. Tack vare en medveten utnämning och rekrytering är lika många kvinnor som män statsråd, statssekreterare och politisk sakkunniga.

En feministisk regering nöjer sig inte enbart med att analysera konsekvenserna av de politiska besluten, utan ser även till att de leder till ökad jämställdhet. Feminism ska genomsyra hela regeringens politik, i alla prioriteringar och beslut. Därför tar vi initiativ till en styrgrupp inom regeringskansliet för att ge alla statsråd verktyg i hur jämställdhetsfokus ska avspeglas i regeringens samlade arbete. Vi påbörjar även arbetet med jämställdhetsbudgetering.

Vi ger också alla departement i uppdrag att arbeta med jämställdhetsintegrering i all sin verksamhet. Det innebär att beslut inom alla politikområden ska präglas av ett jämställdhetsperspektiv.

I dag bedrivs ett utvecklingsprogram för jämställdhetsintegrering i arton myndigheter (JiM). Lärdomarna från JiM ska nu spridas till fler myndigheter. Regeringen utökar därför denna satsning till att omfatta 41 myndigheter, däribland Försäkringskassan och Skatteverket. Myndigheterna ska i sina regleringsbrev redovisa hur de ska arbeta med jämställdhetsintegrering under 2015–2018 för att bidra till att nå de jämställdhetspolitiska målen. Varje myndighet ska beskriva på vilket sätt jämställdhet kan integreras och bli en

del av myndighetens ordinarie verksamhet, exempelvis i myndighetens styrprocesser.

Det svenska jämställdhetsarbetet har tjänat vårt land väl. Förutom att det är moraliskt riktigt har det bidragit till Sveriges höga sysselsättning och tillväxt. Men det har inte skett av sig självt, utan är i mångt och mycket resultatet av politiska beslut, som exempelvis den första och den andra pappamånaden och avskaffande av sambeskattning.

En feministisk regerings ambitioner för ökad jämställdhet gäller såväl nationellt som i det internationella samarbetet. Utvecklingen i världen går framåt. I dag börjar lika många flickor som pojkar i grundskolan världen över, andelen kvinnor i världens parlament har ökat och globalt sett arbetar fler kvinnor utanför jordbrukssektorn. Det är en bra utveckling, men mycket återstår att göra.

Svenskt bistånd ska bidra till att kvinnors och flickors systematiska underordning i samhället motverkas. Frånvaron av alla former av våld mot kvinnor och flickor är centralt i detta. Regeringen prioriterar arbetet med sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.

Hittills har främst kvinnor drivit jämställdhetsarbetet. Under senare år har en global och svensk medvetenhet om män och pojkars roll vuxit i jämställdhetsarbetet. Mäns och pojkars delaktighet är en viktig del av regeringens strategiska jämställdhetsarbete. Bland annat genom vårt engagemang i FN-kampanjen HeForShe.

Vår starka övertygelse är att politiken måste fortsätta att driva jämställdhetsarbetet framåt. Vi vill ha en jämställdhetspolitik som speglar det samtida Sverige och alla som bor i vårt land. Det är inte en fråga som löser sig av sig självt. Därför kommer regeringen att prioritera reformer som leder till ökad jämställdhet i kommande budgetpropositionen och i den ändringsbudget vi lägger redan i vår.

Dagens och framtida generationer ska mötas av ett jämställt samhälle där varje enskild människa kan uppnå sin fulla potential. Jämställdhet är inte bara rätt, utan smart politik som skapar tillväxt och utveckling. Hälften av världens alla begåvningar måste få möjlighet att komma till sin rätt.

Stefan Löfven, statsminister

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Svensk abortlag måste försvaras

Publicerad 18 december 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Aftonbladet Debatt 18 december 2014

I dag visas filmen ”Vessel” i riksdagen. Filmen är en dokumentär som beskriver kvinnors kamp för rätten till abort runt om i världen bland annat genom projektet ”Women on waves”.

Filmen visades nyligen som en del av den aborträttsfestival som genomfördes för att hylla den svenska aborträtten. Festivalen syftade till att uppmärksamma den svenska abortlagen med konst, film och samtal, och samtidigt visa vad bristande aborträtt har och har haft för konsekvenser i Sverige och globalt. Ett attentat genomfördes mot lokalen i samband med filmvisningen. Händelsen är ett tydligt angrepp på den svenska lagen och på kvinnors rätt att bestämma över sina egna kroppar. Därför är det ett viktigt ställningstagande att filmen i dag visas i riksdagen. Ett ställningstagande för den svenska abortlagen och mot våld och hot.

Det är 40 år sedan den svenska abortlagen infördes. Lagen var både radikal och efterlängtd när den klubbades i Riksdagen. Radikal för att den vid tiden var unik i världen eftersom den byggde på kvinnors eget val. Efterlängtd av kvinnor som äntligen fick rätt att bestämma över sina egna kroppar och sin fertilitet. Tidigare hade dessa kvinnor tvingats resa utomlands för att få möjlighet att avbryta en oönskad graviditet, göra osäkra och ofta livsfarliga aborter eller tvingas fullfölja graviditeten. Det var efter lång kamp framför allt av kvinnor och personer som sett konsekvenserna av tidigare hård lagstiftning på området som lagen klubbades.

En av de unika delarna i den svenska abortlagstiftningen är att den är en rättighetslag. Det är kvinnans eget beslut huruvida hon vill göra en abort. Denna rättighet ska inte ifrågasättas och den ska inte vara beroende av vare sig godtycke eller andra människors moraliska eller personliga ställningstaganden. Alla delar av abortlagen är inriktade på kvinnans rättigheter, även det som handlar om psykosocialt stöd före och efter en

abort. Det är den enskilda abortsökandes behov och önskemål som är i fokus.

Abortlagens införande föregicks av grundliga och sundtals hårda diskussioner. Resultatet är att vi i Sverige har aborter som är säkra och tillgängliga. Den absoluta majoriteten av aborter genomförs mycket tidigt i graviditeten. Sedan abortlagens införande har stödet för denna abortlagen ökat och idag står alla partier i riksdagen utom ett bakom den i sin helhet.

Trots att stödet för rätten till abort är mycket stort i Sverige hörs kraven på inskränkningar i aborträtten. Det är en högljudd minoritet som kräver ändringar. Det läggs förslag om att vårdpersonal ska få vägra delta i abortvård, att sänka veckogränsen för rätten till abort och nu senast alltså ett angrepp mot en filmfestival som uppmärksammade att abortlagen firar 40 år.

Metoderna skiftar mellan finslipade juridiska prövningar och plumpa demonstrationer med bilder på foster som aborterats. Oavsett vilken metod som används visar detta att vi ständigt måste vara uppmärksamma på krafter som vill inskränka kvinnors rätt till abort och att vi gemensamt måste ta avstånd från alla försök till att skrämja och hota människor som kämpar för ett mer jämställt och öppet samhälle. Det är nödvändigt att vi gemensamt, 40 år efter abortlagens införande, försvara den svenska abortlagstiftningen.

Åsa Regnér
Jämställdhetsminister

Gabriel Wikström
Folkhälsominister

Debattartikel från Justitiedepartementet, Socialdepartementet

Bryt mansdominansen i EU:s näringsliv

Publicerad 05 december 2014 Uppdaterad 02 april 2015

SVT Opinion 5 december 2014.

Regeringen har höga ambitioner på jämställdhetsområdet. Ett viktigt steg på vägen är att bryta mansdominansen på de ledande positionerna i näringslivet. Svenska företag borde själva förstå vikten av att ta tillvara den outnyttjade potential som finns hos kompetenta kvinnor istället för att slentrianmässigt rekrytera män. Jämnare könsfördelning i bolagsstyrelserna kommer att öka företagets konkurrenskraft. Frågan om jämnare könsfördelning i bolagsstyrelser är dock betydligt större än så. Besluten som tas i styrelserna påverkar sysselsättningen, konsumtionsmönstren, vår gemensamma miljö och mycket annat. Jämnare könsfördelning i bolagsstyrelserna är alltså inte bara en fråga för de enskilda bolagen.

Den här frågan har debatterats länge och nu är det hög tid för bolagen att agera. Om näringslivet inte till år 2016 lyckats få in 40 procent kvinnor i styrelserna avser vi, om vi får fortsatt förtroende som regering, att lägga fram ett förslag om att enligt norsk modell ändra aktiebolagslagen så att jämställdheten i börsbolagens styrelser säkerställs.

Diskussionen om behovet av jämställda bolagsstyrelser förs inte bara i Sverige. Sedan ett par år pågår en parallell process i EU. Kommissionen har föreslagit lagstiftning som går ut på att bolagen ska ha en tillsättningsprocess som säkerställer att den bäst lämpade mannen eller kvinnan får jobbet. Det låter självklart, men så är det inte i dagens Europa.

I många EU länder är frånvaron av kvinnor i maktpositioner ännu mer påtaglig än i Sverige. Det innebär ännu större kompetensförluster men framförallt att fler kvinnor får se sig passerade av mindre kompetenta män. Bristen på jämställdhet är inte värdig Europa år 2014. Regeringen vill därför

att Sverige arbetar aktivt även på EU-nivå för att jämna ut orättvisorna mellan könen.

Det nuvarande förslaget till EU-regler ger medlemsstaterna betydande frihet att välja metoder i arbetet mot mer jämställda styrelser. Det kan t.ex. ske genom självreglering i näringslivet. Det är alltså inte ett särskilt långtgående förslag som det snart ska tas beslut om.

Förslaget till nya EU-regler har förvisso sina brister. I praktiken ställer det bara krav på att mer än en fjärdedel av styrelseledamöterna är kvinnor. Den svenska regeringen anser inte att det är tillräckligt, men det är ett steg i rätt riktning.

Att förslaget inte är tillräckligt ambitiöst får inte skymma det faktum att direktivet i grunden är ett utmärkt redskap för att få börsbolagen inom hela EU att på allvar ta itu med den bristande jämställdheten. I många medlemsstater är andelen kvinnor i styrelserna inte ens tio procent. I sju EU-länder är andelen kvinnor i bolagsstyrelserna inte ens 10 procent! Sverige har nu chansen visa var vi står i en viktig jämställdhetsfråga.

Nästa vecka ska förslaget till EU-regler behandlas i rådet. Vi anser att Sverige bör ställa sig bakom förslaget i stort. Om det går igenom, kommer det att bidra till att stärka europeiska företags konkurrenskraft och till ett rättvisare Europa. Genom att stödja förslaget kan Sverige också aktivt påverka arbetets inriktning.

Nu är det dags för Centerpartiet och Folkpartiet att bekänna färg. Talar man vackert om ökad jämställdhet bör man också ta ställning. Om Annie Lööf och Jan Björklund väljer att stoppa förslaget i fredagens EU-nämnd riskerar vi en situation där Sveriges röst blir den som stoppar det europeiska jämställdhetsarbetet. Det finns en grupp länder som vill stoppa förslaget och försöker bygga upp en blockerande minoritet. Sveriges ändrade ståndpunkt kan mycket väl bli avgörande om inte allianspartierna tillsammans med Sverigedemokraterna väljer att stoppa den.

Tidigare har de borgerliga partierna avisat liknande förslag på EU-nivå. Vår förhoppning är därför att Centerpartiet och Folkpartiet idag omprövar sitt motstånd mot "minimiregler" för jämställdhet i bolagsstyrelserna på Europeisk nivå.

Morgan Johansson, justitie- och migrationsminister
Åsa Regner, barn, äldre och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

”Jag är oroad över situationen inom socialtjänsten”

Publicerad 01 december 2014 Uppdaterad 02 april 2015

DN Debatt 1 december 2014 REPLIK. Som ansvarig minister för jag en dialog med bland annat Vision, SSR och SKL och kommer att ta del av deras förslag på förbättringar, skriver Åsa Regnér, barn, äldre- och jämställdhetsminister efter kritik från Akademikerförbundet SSR (27/11).

Jag är oroad över situationen inom socialtjänsten. Det är oerhört viktigt att utsatta barn får den hjälp och det stöd de har rätt till. Det här är en fråga jag har arbetat aktivt med som ansvarig minister för socialtjänstlagen sedan regeringen tillträdde 3 oktober.

Organisationer som SSR och Vision har pekat på den svåra situationen inom sociala barn- och ungdomsvården. Det är en komplicerad fråga med minst tre aspekter:

Kommunernas ansvar och prioriteringar. Kommunerna ansvarar för att organisationen är anpassad så att personalen kan utföra sina uppgifter. Det är ytterst en arbetsledningsfråga för att verksamheten ska fungera på bästa sätt.

Kvinnodominerat yrke. Socionomyrket är kvinnodominerat. Trots hög utbildning, återspeglas det inte alltid i lönekuvertet. Arbetsmarknadens parter ansvarar för lönebildningen. Vi vet också att det inte är ovanligt att socialsekreterare tvingas lösa strukturella problem genom individuella insatser. Många vittnar om en arbetsbelastning som gör att problemen följer med hem. Det är viktigt att skapa en struktur för introduktion för nyanställda som stärker dem i sin yrkesroll. Forskning visar att just introduktionen ofta inte fungerar.

Ökad arbetsbelastning. Den ökade arbetsbelastningen beror bland annat på barnfamiljers svårigheter att försörja sig, försämringar i socialförsäkringen och ökad ungdomsarbetslöshet. Regeringen har i den nyligen presenterade budgeten ett flertal förslag som förbättrar inom dessa områden och därmed skulle underlätta för rådande situation inom socialtjänsten. Exempel är höjt underhållsstöd, högre kvalitet i skolan och en 90-dagarsgaranti för jobb, studier eller praktik för unga.

De senaste åren har skärpningar i lagstiftningen genomförts med syfte att stärka barns skydd ytterligare. År 2013 trädde flera lagändringar i kraft, till exempel ett förtydligande av anmälningsskyldigheten för myndigheter och yrkesverksamma samt uppföljning av placerade barn och unga. De åtgärderna finansierades med ökade statsbidrag till kommunerna. 2014 trädde även nya föreskrifter i kraft som förbättrar skyddet för barn som utsatts för våld samt ökade krav på utbildning för personal inom sociala barn- och ungdomsvården. Socialstyrelsen har även tillförts 50 miljoner för kompetensutveckling till personal inom socialtjänsten.

I samhället finns sannolikt ett starkt stöd för att anmäla när barn far illa. Syftet med förändringarna var att skärpa skyddet för barn. Jag kommer att med intresse följa hur det påverkar skyddet för barn. Det är också viktigt för mig med en fungerande arbetssituation för socialsekreterarna.

Som ansvarig minister för jag en dialog med bland annat Vision, SSR och SKL och kommer att ta del av deras förslag på förbättringar.

Det finns också en nationell samordnare på plats som ska jobba med frågan. Samordnaren har fått ett förtydligt uppdrag att föra dialog med socialtjänst och kommuner och återföra deras förslag på förbättringar inom den sociala barn- och ungdomsvården till mig och Socialdepartementet. Kommuner med utmaningar kan lära sig av kommuner som klarat sig bättre. Det är också en viktig del i samordnarens uppdrag. Sedan kan vi ta ställning för vidare arbete och insatser.

Jag kommer att vara intresserad av och öppen för förslag om hur vi kan bidra till en bättre fungerande socialtjänst för barn och unga.

Åsa Regnér
barn, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

BRÄNNPUNKT | VÅRDNADSBIDRAGET

Publicerad 30 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Svenska Dagbladet 30 november 2014

Vårdnadsbidrag innebär att staten betalar vuxna för stanna hemma istället för att aktivt delta på arbetsmarknaden. Det innebär också att barn inte får del av barnomsorg och den pedagogiska verksamhet som sker där. Vårdnadsbidraget infördes av de borgerliga partierna under förra mandatperioden och uppföljningen av bidraget är oerhört tydligt.

Vi vet att en mycket stor majoritet av dem som tar del av vårdnadsbidraget är kvinnor. Många av dem står redan långt från arbetsmarknaden vilket är olyckligt på många sätt och det får allvarliga konsekvenser för dessa kvinnor genom hela livet. Vi vet att vårdnadsbidraget cementerar ojämställd fördelning av det obetalda hemarbetet. Vi vet också att det ända in i pensionsåldern kommer att drabba kvinnor ekonomiskt.

Trots att vi alltså känner till dessa effekter vill nu de borgerliga partierna förhindra att vårdnadsbidraget tas bort. Särskilt konstigt är det att Folkpartiet som vill hävda att man bedriver politik för jämställdhet återigen ställer sig bakom ett förslag som detta. Att skapa ännu längre avstånd till arbetsmarknaden för en grupp som redan står långt därifrån kan inte anses vara något annat än ett stort steg i fel riktning.

Genom samarbetsregeringens budgetförslag väljer vi väg. Vi vill att män och kvinnor ska delta på arbetsmarknaden på lika villkor. För att komma dit behöver vi också främja en jämn fördelning av det obetalda hem- och omsorgsarbetet. Självklart ska inte staten subventionera att kvinnor håller sig borta från arbetsmarknaden. Delar man denna vision är vårdnadsbidraget en helt omöjlig tanke.

I regeringens budget aviseras istället en ökad individualiserad föräldraförsäkring. Sammanlagt finns förslag på 1,5 miljarder i budgeten som främjar jämställdhet mellan könen med inriktning på jobb och egen försörjning. Detta tar tydligt ut riktningen vart vi vill.

Att de borgerliga partierna är beredda att tillsammans med Sverigedemokraterna fortsätta med denna omoderna politik är bedrövligt. Istället måste arbetet med att nå målet om ekonomisk jämställdhet skyndas på.

ÅSA REGNÉR
barn-, äldre- och jämställdhetsminister

ANNIKA STRANDHÄLL
socialförsäkringsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Vår budget ökar tryggheten

Publicerad 28 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Dagens samhälle 28 november 2014 Ökad trygghet och minskade klyftor är kärnan i vår politik. Med våra budgetförslag vill vi öka tryggheten inom äldreomsorgen och minska klyftorna mellan pensionärer och dem som arbetar. Vi tar nu de första stegen på ett långsiktigt reformarbete, skriver barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér inför budgetomröstningen i riksdagen på onsdag.

Personalbristen inom äldreomsorgen är en viktig fråga. Stress bland anställda inom hemtjänsten, och äldre som är besvikna och ledsna över att personalen tvingas skynda från den ena till den andra och aldrig hinner sitta ner för en liten pratstund, långa väntetider på äldreboenden för att få hjälp på toaletten. Bristen på personal tvingar fram rutiner för insatserna som gör att den äldre inte har något inflytande över hjälpen. I biståndsbeslut kan det stå att matlådan lämnas över utan tid för samtal. I kylskåpet står veckoransonen av matlådor men äter personen sin mat? Ingen tid att följa upp hur hjälpen fungerar.

Vi ska nu satsa åtta miljarder under kommande fyra år för att förbättra personalsituationen inom äldreomsorgen. Mer personal behövs för en god äldreomsorg, där de äldre och deras anhöriga kan känna trygghet och personalen ges goda arbetsvillkor. Med vår satsning vill vi minska den stress bland personalen som i slutändan alltid drabbar den enskilde äldre. Ge bättre förutsättningar för att öka personalkontinuiteten hos dem som har hemtjänst. Öppna jämförelser och olika brukarundersökningar visar att det är den kvalitetsfråga som värderas allra högst. Vi vill också att personalen ska få tid att tillsammans med de äldre gemensamt utveckla verksamheten. 2015 vill regeringen satsa cirka en miljard mer än alliansen på förstärkningar inom

äldreomsorgen.

I dag är det svårt att rekrytera personal till äldreomsorgen. Våra åtta miljarder kan inte ensamt vända en utveckling vi sett under många år. De kan dock ge ett värdefullt bidrag. Anställda inom äldreomsorgen är ofta mycket nöjda med sina uppgifter. Det visar Kommunals rapport "De äldres och anställdas situation inom äldreomsorgen". De vet att de gör stor nytta för dem de hjälper. Det är den dåliga arbetsmiljön och arbetsvillkoren i stort som skapar missnöje och som lett till att så få vill utbildas sig för ett omsorgsarbete. Ofta är det slitsamt med stort ansvar. Arbetstiderna med delade turer lockar inte heller. Anställs fler kan arbetsförhållanden förbättras och attraktionskraften för omsorgsarbetet öka.

Frågor om bemanning gäller inte bara antalet anställda, utan också förbättrade möjligheter för personalen att få arbeta heltid, vilket är en central jämställdhetsfråga. De handlar också om de anställdas kompetens. Kompetensutveckling kräver att det finns personal som kan ersätta dem som går på utbildning.

Satsningen på ökad bemanning riktar sig inte bara till kommunernas egenverksamhet, utan även till privata utförare av äldreomsorg.

Vår satsning omfattar hela mandatperioden. Stimulansmedel till kommunerna som ändras år från år, skapar ofta nya problem istället för att lösa gamla. Samtidigt krävs lösningar på ännu längre sikt. Vi vet att behoven av vård och omsorg ökar under de närmaste decennierna på grund av den demografiska utvecklingen. Ökade krav och förväntningar har också stor betydelse.

För att komma till rätta med äldreomsorgens problem som också riskerar att bli mycket större i framtiden, krävs att vi redan i dag har en långsiktig plan för hur verksamheten ska utvecklas. Vi behöver vara tydliga med vad som är en god kvalitet och vad som krävs för att omsorgerna ska kunna leva upp till dem. Vi måste få svar på frågor om hur vården och omsorgen ska organiseras för att bäst tillgodose äldres behov. Personal som uppfyller högst ställda kompetenskrav ska kunna rekryteras. Äldreomsorgens finansiering behöver få långsiktig lösning.

Höga krav måste ställas på äldreomsorgens kvalitet, såväl i dag som i morgon. Under nästa år ska vi därför starta arbetet med en nationell kvalitetsplan för äldreomsorgen där nya mål och en ny inriktning pekas ut. Jämlikhet, trygghet, delaktighet och inflytande är viktiga utgångspunkter för

detta arbete. Resultatet bör leda till tydliga prioriteringar inom området.

Vi vill att arbetet med den nationella kvalitetsplanen genomförs i en bred politisk samverkan. Viktiga intresseorganisationer som pensionärsrörelsen, fackliga organisationer och representanter för utförare av äldreomsorg kommer också att inbjudas.

Regeringen tar nu också det första steget mot att avskaffa den orättvisa skatteskillnaden mellan pensionärer och löntagare. Det är inte rimligt att pensioner beskattas hårdare än lön. För oss är det en fråga om rättvisa och respekt över generationsgränserna. Pensionärernas kritik mot denna beskattning har varit berättigad.

Det stora underskottet i våra finanser gör att det tar tid att utjämna skatteskillnaderna. Vårt mål är dock klart, när finanserna tillåter ska klyftan bort. I vårt budgetförslag riktar vi insatserna mot dem med de lägsta pensionerna. Den som har en pension på högst 10 000 kronor i månaden ska inte längre betala högre skatt än en löntagare med motsvarande inkomst. Skatten sänks för den enskilde med cirka 200 kronor per månad.

Vårt skatteförslag gagnar dem med de lägsta pensionerna och det är ett självklart val när vi tvingas till hårda prioriteringar. Men det är också insats som når en stor grupp människor. I synnerhet är det många kvinnor som gynnas av förslaget. Av drygt 200 000 pensionärer som före skatt har en pension på 10 800 kronor eller lägre är 140 000 kvinnor.

För pensionärer med de lägsta inkomsterna, ger bostadstillägget ett viktigt tillskott. Vi vill nu höja nivån i bostadstillägget för pensionärer från 93 procent till 95 procent av en bostadskostnad på 5 000 kronor per månad. Det ger 100 kronor i månaden för de sämst ställda pensionärerna. Även här finns ett tydligt kvinnoperspektiv eftersom kvinnor generellt sett har lägre pensioner än män. Tillsammans med den sänkta skatten får många med de lägsta pensionerna en sammanlagd inkomstökning med 300 kronor per månad.

Vi har i vårt budgetarbete gjort prioriteringar. Inom äldrepolitiken har det resulterat i konkreta förslag som ökar tryggheten inom äldreomsorgen och förbättrar ekonomin för de sämst ställda pensionärerna.

Åsa Regnér, barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Socialdepartementet

Kvinnojourerna måste säkras

Publicerad 25 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Göteborgs-Posten 25 november 2014

I dag, den 25 november, är internationella dagen mot våld mot kvinnor. Enligt en undersökning av Nationellt Centrum för Kvinnofrid har mer än var tionde kvinna i Sverige blivit utsatt för våld i en nära relation. Och mer än var tionde kvinna har blivit tvingad till oönskade sexuella kontakter. Enligt Brottsförebyggande rådet våldtas över 36 000 kvinnor i Sverige varje år, det är 100 kvinnor om dagen. Förra året mördades 26 kvinnor i Sverige av en man i en nära relation.

Kvinnor som har utsatts för våld i en nära relation drabbas ofta av sjukskrivningar, hamnar lätt utanför arbetsmarknaden och kämpar hårt för att försörja sig. De har stort behov av vård, fungerande socialförsäkringssystem och skyddsnet. Det krävs en kraftfull och tydlig politik för att förebygga och förhindra våld och hjälpa våldsutsatta.

Ingen ökad trygghet

2006 initierade den dåvarande Socialdemokratiska regeringen en utredning som ledde till en skärpning av Socialtjänstlagen. Där förtydligades socialtjänstens ansvar för våldsutsatta kvinnor och barn. När Fredrik Reinfeldt blev statsminister samma år lovade han att särskilt säkra ekonomisk trygghet för våldsutsatta kvinnor. Så blev det inte.

Flera rapporter har visat att den förra regeringens försämringar i socialförsäkringssystemet drabbat våldsutsatta kvinnor extra hårt. Kvinnojourerna rapporterar att de varje dag nekar kvinnor och barn som flyr för sina liv. Att kommunerna tar sitt ansvar för att ge dem rätt stöd är nödvändigt.

Feministisk regering

Vår nya samarbetsregering är en feministisk regering. Vi har avsatt 100 nya miljoner för att stärka kvinnojourerna. Deras verksamhet är avgörande och livsviktig och deras finansiering måste säkras.

Vi har länge påpekat att den här frågan kräver ett mycket större helhetsgrepp. Höjd lägstanivå för föräldraförsäkringen, förbättrad a-kassa och sjukförsäkring och stöd för att nå egen försörjning är oerhört viktigt. Underhållsstödet, stöd till ensamstående föräldrar och deras barn, har inte höjts sedan 2006. Nu ska det äntligen höjas!

Människor i ekonomiskt och socialt utsatta situationer ska få stärkta möjligheter till social delaktighet. Även skyddet för barnen måste stärkas. FN:s barnkonvention fyller 25 år i år och vi har nu inlett arbetet med att göra den till svensk lag.

De som utsätts för våld ska särskilt skyddas. Ett starkt samhälle byggs bara av starka individer. Det kräver långsiktiga investeringar i alla människors lika värde.

Åsa Regnér
barn- äldre- och jämställdhetsminister

Annika Strandhäll
socialförsäkringsminister

Debattartikel från Socialdepartementet, Statsrådsberedningen

Barnen kommer först - i Sverige och i världen

Publicerad 20 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Aftonbladet 20 november 2014

I dag är vi på plats i New York och deltar i firandet av att FN:s barnkonvention fyller 25 år. Det har gått ett kvarts sekel sedan FN:s generalförsamling antog konventionen om barnets rättigheter. Sedan dess har nästan alla världens länder anslutit sig till Barnkonventionen och den har blivit det mest ratificerade traktatet om mänskliga rättigheter i historien.

Vår nya samarbetsregering deklarerade i regeringsförklaringen att vi vill göra FN:s barnkonvention till svensk lag. Rättigheterna och livsvillkoren för barn i Sverige ska uppfylla de krav som ställs i Barnkonventionen och andra internationella överenskommelser. Där är vi inte än. Även om svensk lagstiftning till stora delar är bra, finns fortfarande en del att göra för att garantera rättigheterna i konventionen.

Den nya samarbetsregeringen har därför börjat ett grundligt arbete för att inkorporera Barnkonventionen i svensk lag. Genom det blir konventionen ett skyddsnet för beslut och verksamheter som rör barn. Arbetet är redan i gång och vi har stora förhoppningar att det ska bli ett brett samarbete mellan många goda krafter. Intresset är stort bland de flesta av riksdagens partier att delta i arbetet och det finns ett stort engagemang bland aktörer i civilsamhället. Självklart kommer arbetet även kräva att just barns röster kommer till tals.

Frågan om barns rättigheter står högt på den nya samarbetsregeringens agenda. Vi tänker värna barns rättigheter på det lokala, nationella och globala planet. Eftersom barn inte kan välja sina föräldrar har vi ett gemensamt ansvar för alla barn. Det ger frågor som rör barns rättigheter en moralisk dimension som är långt mycket starkare jämfört med många andra

frågor.

I regeringens budgetproposition investerar vi därför för att förbättra situationen för de mest utsatta barnen. Vi höjer underhållsstödet för ensamstående föräldrar med barn, normen för försörjningsstödet för föräldrar med barn mellan sju och arton år och grundnivån i föräldraförsäkringen. Vi gör även läkemedel för barn avgiftsfria. Ingen förälder ska behöva välja mellan att köpa mat eller medicin.

För att alla barn ska få en bättre uppväxt investerar vi stort i förskolan och skolan. I förskolan satsar vi på mer personal och mindre barngrupper och i skolan på mindre klasser i lågstadiet, fler speciallärare och specialpedagoger, samt mer resurser till de skolor som är tuffast förutsättningar.

Även i det globala arbetet prioriterar Sverige barnen. Vårt land är en av de allra största kärngivarna till FN:s barnfond Unicef och att minska barnadödligheten är en viktig fråga som vi prioriterar i vårt bistånd. Inom ramen för förhandlingarna om de nya globala utvecklingsmålen för hållbar utveckling, Post 2015, driver Sverige att den nya utvecklingsdagordningen ska innehålla ett barn- och ungdomsperspektiv.

Olof Palme sa en gång: ”Jag menar att den enda verkligt praktiska anknytningen till framtiden vi har det är barnen. För det är i dem man ser framtiden växa fram. Ur detta växer vårt gemensamma ansvar för barnen i samhället. Det är ju inte så att man ska hålla på med mina barn och dina barn, utan våra gemensamma barn – alla barn. Och därför ska barnen sättas i förgrunden.”

Ser man på frågan om barns rättigheter med hans ögon så handlar det inte bara om att vi här och nu har en plikt att ta ansvar för att alla barn får en god uppväxt. Det handlar också om att säkra vår gemensamma framtid.

Debattartikel från Socialdepartementet

Ett handslag för att lyfta cancervården

Publicerad 09 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Expressen 9 november 2014 Alla människors rätt till en god och tillgänglig vård borde vara en självklarhet i Sverige. På samma sätt borde alla få en trygg, självständig och rik ålderdom. Så är det inte i dag.

Åtta år av borgerlig politik har tyvärr skapat sprickor i sjukvården och äldreomsorgen. Den tidigare regeringen har lämnat efter sig en sjukvård och äldreomsorg som självt är i behov av omvårdnad.

Därför är frågorna prioriterade för samarbetsregeringen med Socialdemokraterna och Miljöpartiet. I vår budget har vi presenterat flera satsningar inom just dessa områden.

Vi föreslår en professionsmiljard, en miljard kronor extra 2015 för att öka kvaliteten i hälso- och sjukvården. Pengarna ska användas för att vårdens medarbetare i högre grad ska kunna ägna sig åt sin professionella specialitet och få mer patienttid, och behöva lägga mindre tid på onödig administration. Bristen på vårdplatser och förekomsten av överbeläggningar ska också uppmärksammas.

Det finns i dag exempel på att cancerpatienter i delar av landet måste vänta tre gånger så lång tid från remiss till behandling som i andra delar av landet. Vi avsätter två miljarder under mandatperioden i budgeten för att korta ned väntetiderna inom cancervården och minska de regionala skillnaderna. Syftet är att skapa en mer jämlik cancervård med ökad kvalitet och nöjdare patienter.

Vi satsar även 845 miljoner kronor år 2015 för att förstärka psykiatrin och

motarbeta den psykiska ohälsan. Därutöver stärks skolhälsovården, som har en viktig uppgift i att stötta barn och unga med psykisk ohälsa. 400 miljoner per år satsas på barnmorskor och förlossningsvård, med utrymme även för andra satsningar på kvinnohälsa. Vi föreslår också kostnadsfria läkemedel till barn och unga under 18 år.

Vi kommer också att göra en rejäl och långsiktig satsning inom äldreomsorgen. Regeringen föreslår i budgeten en årlig satsning på två miljarder för att öka bemanningen inom äldreomsorgen. Med mer personal ges ökad trygghet och närvaro för dem som har insatser från äldreomsorgen. Det är också en jämställdhetsatsning. I dag är majoriteten av dem som arbetar inom omsorgen kvinnor. Med fler arbetskamrater kommer belastningen att minska. I dag går många kvinnor ner i arbetstid för att vårda anhöriga, något som ökat senaste åren. Genom att öka kvaliteten inom omsorgen kommer behovet av detta att minska och kvinnors möjlighet till förvärvsarbete att öka.

De borgerliga företrädarna skriver att samarbetsregeringen beslutat att lägga ner Äldreutredningen. Det stämmer - vi ska i stället utifrån ett bredare perspektiv arbeta fram en Nationell kvalitetsplan för äldreomsorgen. Arbetet ska genomföras i bred politisk samverkan. Viktiga intresseorganisationer som pensionärsrörelsen, fackliga organisationer och representanter för utförare av äldreomsorg ska bjudas in.

De borgerliga företrädarna skriver även att de vill att kömiljarden ska vara kvar - samma kömiljard som gett resultat endast för delar av patientgruppen och som de borgerliga partierna i sitt valmanifest föreslog skulle avvecklas till förmån för en annan typ av satsning. Vi angriper i stället tillgänglighetsproblemens bakomliggande orsaker med professionsmiljarden.

Men de borgerliga företrädarna föreslår också satsningar i psykisk ohälsa och cancervård, satsningar inom två områden som är prioriterade av samarbetsregeringen. Det välkomnar vi.

Vårt och samarbetsregeringens mål är att svensk vård och omsorg återigen ska vara i världsklass. Vi vill skapa en jämlik vård som ges till var och en efter behov. Vår förhoppning och tro är att de borgerliga partierna också delar vårt mål. Därför välkomnar vi en konstruktiv diskussion, där vi lämnar ideologiska skygglappar bakom oss, och gemensamt blickar framåt för sjukvården och äldreomsorgens bästa.

GABRIEL WIKSTRÖM
Folkhälso-, sjukvårds- och idrottsminister

ÅSA REGNÉR
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Debattartikel från Utrikesdepartementet

Barnkonventionen ska göras till lag

Publicerad 20 oktober 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Svenska Dagbladet 20 oktober 2014 Barn har rätt – till liv, lek och lärande. Det handlar om alla barn. Oavsett om du heter Maria och bor i Borlänge eller Mariam och lever i Bamako i Mali.

I november är det 25 år sedan FN antog barnkonventionen. Hittills har 193 länder förbundit sig att respektera, skydda och främja barnets rättigheter. Mycket har blivit bättre sedan barnkonventionen antogs. Men utmaningarna är tyvärr fortfarande enorma.

Utvecklingen i Syrien, Irak, Palestina, Södra Sudan och Liberia är brutala påminnelser om hur barns rättigheter dagligen kränks. Minderåriga utnyttjas cyniskt som barnsoldater, barn utsätts för våld och exploatering och flickor förhindras gå i skolan, tvingas in i äktenskap och utsätts för livshotande graviditeter.

Häromdagen uppmanade Anna Hägg-Sjöquist och Pia Stavås Meier, Plan Sverige, regeringen att i utrikespolitiken och i det internationella utvecklingssamarbetet prioritera barns rättigheter (SvD Brännpunkt 11/10).

Det kommer den nya samarbetsregeringen göra med stor kraft och vilja. Sverige ska vara en ledande global kraft för barnets rättigheter och för jämställdhet. I regeringsförklaringen framhöll vi att Sveriges röst alltid ska vara klar och tydlig när människovärdet kränks och att vi kommer driva en feministisk utrikespolitik. Fattigdomsbekämpning, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter och kamp mot diskriminering kommer att prioriteras högt de kommande åren.

I detta har FN en viktig roll att spela och den nya regeringen kommer prioritera FN-samarbetet högre. Vi kommer aktivt driva dessa frågor inför den nya globala utvecklingsdagordning som FN:s medlemsländer ska förhandla fram till FN:s toppmöte i september 2015.

Vi tillhör i dag de allra största finansiärerna av FN:s arbete för global utveckling. Genom FN har Sverige bidragit till en nästan 50-procentig minskning av antalet barn som avlider före fem års ålder, från 12,6 miljoner 1990 till 6,6 miljoner 2012. Bara under förra året bidrog Unicef med att tillhandahålla vatten för 24 miljoner människor, sanitet för 7 miljoner människor och möjligheten att tvätta händerna för 13,1 miljoner människor. 3,6 miljoner barn i humanitära krissituationer fick under 2013 tillgång till undervisning. Unicef har också bidragit till att 123 länder har straffbelagt alla former av sexuellt våld mot flickor och pojkar och att fler än 7300 barn som har haft koppling till väpnade styrkor eller väpnade grupper kunnat återvända till sina familjer och samhällen.

Samtidigt kommer vi att som varma FN-vänner inte dra oss för att också kritisera FN om det behövs. Svenska skattepengar ska användas effektivt och FN behöver reformeras för att kunna möta framtidens utmaningar.

Mänskliga rättigheter - vilka inkluderar barnets rättigheter - är en hörnsten i svensk utrikespolitik. Men vi vill också vara ett föredöme för andra länder. Att leda innebär att gå före. Därför kommer vi nu att ta nästa steg och påbörja arbetet med att göra FN:s barnkonvention till svensk lag.

Att stå upp för barns rättigheter och arbeta för en mer jämlik och jämställd värld kommer känneteckna den nya regeringens arbete. Som utrikes-, bistånds- och barnministrar kommer vi att ta vår del av ansvaret för att barn ska få den självklara rätten att vara just barn.